

« فهرست »

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۱	سورة فاتحه: حکم ندارد
۱	احکام سورة بقره
۱۶	احکام سورة آل عمران
۲۳	احکام سورة نساء
۳۳	احکام سورة مائده
۴۱	احکام سورة انعام
۴۹	احکام سورة اعراف
۵۲	احکام سورة انفال
۵۵	احکام سورة توبه
۶۲	احکام سورة يونس
۶۵	احکام سورة هود
۶۷	احکام سورة يوسف
۶۷	احکام سورة رعد
۶۸	احکام سورة ابراهيم
۶۹	احکام سورة حجر

٦٩	احكام سورة نحل
٧١	احكام سورة اسراء
٧٤	احكام سورة كهف
٧٦	احكام سورة مريم
٧٦	احكام سورة طه (طاها)
٧٧	احكام سورة انبياء
٧٧	احكام سورة حجّ
٧٩	احكام سورة مؤمنون
٧٩	احكام سورة نور
٨٦	احكام سورة فرقان
٨٦	احكام سورة شعراء
٨٧	احكام سورة نمل
٨٨	احكام سورة قصص
٨٨	احكام سورة عنكبوت
٨٩	احكام سورة روم
٩٠	احكام سورة لقمان
٩١	احكام سورة سجده
٩١	احكام سورة احزاب

٩٣	احكام سورة سَبَأَ
٩٤	احكام سورة فاطر
٩٤	احكام سورة يس (ياسين)
٩٥	احكام سورة صافات
٩٥	احكام سورة ص (صاد)
٩٥	احكام سورة زمر
٩٧	احكام سورة غافر (مؤمن)
٩٨	احكام سورة فصلت
٩٨	احكام سورة شورى
٩٩	احكام سورة زخرف
٩٩	سورة دخان: حكم ندارد
٩٩	احكام سورة جاثيه
١٠٠	احكام سورة احقاف
١٠٠	احكام سورة محمد (ص)
١٠١	احكام سورة فتح
١٠١	احكام سورة حجرات
١٠٣	احكام سورة ق (قاف)
١٠٣	احكام سورة ذاريات

١٠٣	احكام سورة طور
١٠٤	سورة نجم: حكم ندارد
١٠٤	سورة قمر: حكم ندارد
١٠٤	احكام سورة رحمان
١٠٤	احكام سورة واقعه
١٠٤	احكام سورة حديد
١٠٥	احكام سورة مجادله
١٠٧	احكام سورة حشر
١٠٧	احكام سورة ممتحنه
١٠٩	احكام سورة صف
١٠٩	احكام سورة جمعه
١١٠	احكام سورة منافقون
١١٠	احكام سورة تغابن
١١١	احكام سورة طلاق
١١٢	احكام سورة تحریم
١١٣	احكام سورة ملك
١١٣	احكام سورة قلم
١١٤	احكام سورة حاقه

۱۱۴	احکام سورة مَعَارِج
۱۱۴	احکام سورة نوح
۱۱۵	احکام سورة جَنّ
۱۱۵	احکام سورة مُزَمِّل
۱۱۶	احکام سورة مُدَّثِّر
۱۱۶	احکام سورة قِيَامَت
۱۱۶	احکام سورة انسان (دَهْر)
۱۱۶	احکام سورة مُرْسَلَات
۱۱۶	سورة نَبَأ: حکم ندارد
۱۱۷	سورة نازعات: حکم ندارد
۱۱۷	احکام سورة عَبَسَ
۱۱۷	سورة تکویر: حکم ندارد
۱۱۷	سورة انفطار: حکم ندارد
۱۱۷	سورة مطلقین: حکم ندارد
۱۱۷	سورة انشقاق: حکم ندارد
۱۱۷	سورة بروج: حکم ندارد
۱۱۷	احکام سورة طارق
۱۱۷	احکام سورة اعلی

۱۱۷	سورة غاشيه: حکم ندارد
۱۱۸	احکام سورة فجر
۱۱۸	سورة بلد: حکم ندارد
۱۱۸	سورة شمس: حکم ندارد
۱۱۸	سورة لیل: حکم ندارد
۱۱۸	احکام سورة ضحی
۱۱۸	سورة شرح: حکم ندارد
۱۱۸	سورة تین: حکم ندارد
۱۱۸	احکام سورة علق
۱۱۸	سورة قدر: حکم ندارد
۱۱۹	احکام سورة بیّنه
۱۱۹	سورة زلزله: حکم ندارد
۱۱۹	سورة عادیات: حکم ندارد
۱۱۹	سورة قارعه: حکم ندارد
۱۱۹	سورة تکاثر: حکم ندارد
۱۱۹	سورة عصر: حکم ندارد
۱۱۹	سورة همزه: حکم ندارد
۱۱۹	سورة فیل: حکم ندارد

۱۱۹	احکام سورة قريش
۱۱۹	سورة ماعون: حکم ندارد
۱۱۹	احکام سورة کوثر
۱۲۰	احکام سورة کافرون
۱۲۰	احکام سورة نصر
۱۲۰	سورة مسد (تبت): حکم ندارد
۱۲۰	احکام سورة اخلاص
۱۲۰	احکام سورة فلق
۱۲۰	احکام سورة ناس

بسم الله العليم الحكيم

مقدمه

قرآن برای ساختن دنیای پاکی آمده است تا مردم عدالت را در جهان برقرار کنند. چون آیه ۲۵ حدید سوره ۵۷ میفرماید: «بدون تردید پیغمبرانمان را با دلیل‌های روشن فرستادیم و با ایشان کتاب و وسیله سنجش (درست و نادرست) نازل کردیم برای اینکه مردم عدالت را در جهان برقرار کنند و آهن را که در آن سختی بسیار است و منافی هم برای مردم دارد فرستادیم تا خدا افرادی را که او و پیغمبرانش را (در راه ساختن دنیای پاکی که در آن عدالت برقرار باشد) یاری میکنند بشناسد. خدا نیرومند و توانا است.» اگر میخواست اینکار را بکند میکرد ولی میخواهد خود مردم اینکار را بکنند. اگر خودش میخواست اینکار را بکند جهان را با قوانین دیگری میساخت ولی خواسته جهان با این قوانین ساخته شود. بنابراین دینداران جهان با توجه به قوانینی که در جهان و در طبیعت بشری است باید دنیایی بسازند که در آن عدالت برقرار باشد و حق هیچ انسانی در آن پایمال نشود.

سوره فاتحه: حکم ندارد

احکام سوره بقره

اولین حکمی که از طرف خداوند در سوره بقره آمده در آیه ۲۱ و ۲۲ بقره است که میفرماید: «ای مردم خداوندتان (ارباب و فرمان فرمایان) که شما را آفرید عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) کنید تا متقی (مسلط بر خواهش‌های نفسانی) شوید. خدائی که زمین را بستر (آرامگاه) شما قرار داد و آسمان را بنایی ساخت و از آسمان آب (باران) را نازل کرد و بوسیله آن روزی شما را بوجود آورد. بنابراین برای خدا همتایی قرار ندهید.» کس دیگری اینکارها را مطابق قوانینی که خدا در جهان نهاده انجام نمی‌دهد. بنابراین شریکی برای خدا نسازید و بنده کسی و مقامی و سازمانی غیر از خدا نباشید. بنده کسی است که

از دستور ارباب (آقا و صاحب اختیار خود که به انسان میگوید اینکار را بکن و اینکار را نکن) بدون چون و چرا اطاعت میکند. این ارباب میتواند شخصی ثروتمند یا رهبر انقلاب یا رهبر کودتا یا مجلس قانون گذاری در ممالکی که بنام دموکراسی اداره میشود باشد که با یک نشست و برخاست به دستور یک نفر قانون را عوض کنند و انسان هایی را از حقوق قانونی خود محروم کنند. حقوقی که خودشان بر آن صحه گذاشته اند و آن را تصویب کرده اند.

آیه ۴۰ تا ۴۵ بقره میفرماید: «ای بنی اسرائیل نعمت خودم را که به شما دادم به یاد داشته باشید و به عهد من (که مطابق شماره ۳ و ۷ باب ۲۴ خروج، کتاب عهد عتیق مشهور به تورات اطاعت بی چون و چرا از من بود) وفا کنید تا من به عهدي که با شما (در شماره ۳ تا ۱۳ باب ۲۶ لاویان، کتاب سوم کتاب عهد عتیق مشهور به تورات) بستم وفا کنم و فقط از من بترسید (چون در آخرت باید حساب کارهایتان را به من پس بدهید. البته در تورات صحبتی از آخرت نیست ولی بسیاری از یهودیان به علت اینکه دو قرن تابع ایران بودند مثل زرتشتیان به آخرت ایمان پیدا کردند) و به آنچه تصدیق کننده توراتی که با شما میباشد هست ایمان بیاورید و اولین کافر به آن نباشید و آیات مرا به قیمت کمی نفروشید (مثل مسلمانان که آیات کتاب خود را به بهای کمی فروختند، نباشید. چون آنها نیز مثل یهودیان آیات کتاب الهی را به بهای کمی فروختند) و فقط از نافرمانی من حذر (احتراز) کنید. (چون عذاب ابدی مرا در پی دارد) و حق را با باطل مشتهه نسازید (مغالطه نکنید، کاری که همه دین فروشان جهان کردند) و در حالی که حقیقت را میدانید آن را کتمان (مخفی و پنهان) نکنید (بلکه به مردم بگویید) (کاری که تمام روحانی نماهای ادیان برای گرمی بازار خود کردند و حقایقی را که در کتاب الهی آنها بود به مردم نگفتند و بین مردم تفرقه انداختند. چون آیه ۱۳ شوری سوره ۴۲ میفرماید: «آنچه به شما مسلمانان وحی کردیم به نوح و ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم که دین را اجرا کنید و در دین تفرقه ایجاد نکنید.» ولی دین فروشان روحانی نما در دین تفرقه ایجاد کردند و مردم را از ساختن یک دنیای پاک که در آن عدالت برقرار باشد محروم کردند) و نماز را بپا دارید و زکات بدهید (تا محرومان اجتماع از محرومیت نجات پیدا کنند) و با رکوع روندگان (که در مقابل عظمت خدا سر خم میکنند) رکوع کنید. آیا مردم را به کارهای نیک امر می کنید و خودتان را فراموش میکنید (که خودتان هم باید آنکارها را بکنید؟) از صبر و از نماز

(برای اینکار) کمک بگیرید. اینکارها برای افراد سخت است مگر برای کسانی که (از عذاب) خدا میترسند.»

آیه ۴۷ و ۴۸ بقره میفرماید: «ای بنی اسرائیل نعمت خودم را که به شما دادم (مطابق آیه ۲۰ مائده این نعمت، پیغمبران الهی و پادشاهی بنی اسرائیل به عنوان اولین حکومت دینی دنیا بود) و شما را بر جهانیان برتری دادم به یاد داشته باشید (که در اثر اطاعت نکردن از دستورهای تورات اسیر بابلی ها شدند و بعد تابع ایران و روم و اعراب شدند) و از روزی بترسید و حذر کنید که کسی ذره ای جزای دیگری را نمیدهد و شفاعتی از کسی قبول نمیشود و تاوانی از کسی گرفته نمیشود (چون کسی چیزی ندارد که بخواهد تاوان بدهد) و یاری نمیشوند.» کسی به آنها کمکی نمیکند. آن روز برای مسلمانان هم هست. چون بسیاری از مسلمانان میگویند به قرآن ایمان داریم در صورتیکه عملاً دروغ میگویند. چون اگر به آن ایمان داشتند در تمام لحظات زندگی خود مواظب بودند که کار خطائی نکنند.

آیه ۸۳ تا ۸۶ بقره میفرماید: «وقتی از بنی اسرائیل (در آیه ۳ و ۷ باب ۲۴ خروج) پیمان گرفتیم که غیر از خدا را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) نکنید. و (مطابق شماره ۱۲ باب ۲۰ خروج) به پدر و مادر و خویشاوندان و تهیدستان نیکی کنید و با مردم به زبان خوب صحبت کنید و نماز را بپا دارید و زکات بدهید ولی غیر از تعداد کمی از شما از آن رو گردانید در حالی که از قبول احکام خدا روگردان بودید. از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را نریزید و یکدیگر را از شهر و دیارتان بیرون نکنید و بعد اقرار کردید و شما شاهد آن (مطابق تورات) هستید. بعد این شما هستید که (مطابق کتاب پادشاهان و تواریخ ایام عهد عتیق) یکدیگر را میکشتید و بعضی از شما بعضی را از سرزمینشان بیرون میکنید و علیه یکدیگر با گناه و ظلم پشتیبانی کردید. اگر آنها را به اسیری پیش شما بیاورند از آنها خون بها میگیرید در صورتیکه بیرون کردن آنها بر شما حرام بود. آیا به قسمتی از کتاب ایمان می آورید و بعضی را قبول ندارید؟ (مثل بیشتر نزدیک به اتفاق مسلمانان در طول تاریخ و امروز) کسانی از شما که چنین کاری بکنند مجازاتشان در این دنیا خواری است (همانطور که دیدید و مسلمانان هم دیدند) و در روز قیامت دچار شدیدترین عذاب میشوند. خدا از کارهایی که میکنید غافل (بی خبر و بی توجه) نیست. آنها افرادی هستند که زندگی دنیا را به آخرت ترجیح دادند. عذاب آنها تخفیف نمی پذیرد (کم نمیشود) و یاری (کمک) هم نمی شوند.»

آیه ۹۱ بقره میفرماید: «وقتی به آنها گفته شود به آنچه خدا نازل کرده ایمان بیاورید گفتند ما فقط به آنچه به ما نازل شده ایمان می‌آوریم و منکر غیر از آن میشوند در صورتیکه آن درست و تصدیق کننده توراتی است که با آنان است. بگو اگر به حرف خودتان ایمان دارید چرا قبلاً پیغمبران خدا را (مطابق عهد عتیق) میکشتید.»

آیه ۱۰۴ بقره میفرماید: «ای افرادی که (به پیامبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید نگوئید راعنا (به ما توجه فرما) بگوئید بما نگاه کن (تا مخالفان یهودی نتوانند مطابق آیه ۴۶ نساء از آن سوء استفاده کنند و بگویند زبان ما نمی‌گردد) به این دستور گوش کنید و از آن اطاعت کنید. ...»

آیه ۱۱۰ بقره میفرماید: «نماز را بر پا دارید و زکات بدهید (تا محرومان شما از محرومیت نجات پیدا کنند) هر کار خوبی که بکنید پاداش آن را پیش خدا پیدا میکنید. چون خدا کارهایی را که میکنید می‌بیند.»

خداوند در آیه ۱۲۰ بقره به پیغمبر میفرماید: «... اگر بعد از اینکه علم برای تو حاصل شد (حقیقت را دانستی) از دل خواه آنان پیروی کردی هیچ مددکار و کمک کننده‌ای در مقابل خدا برای تو وجود ندارد.» هیچکس تو را از عذاب خدا حفظ نمی‌کند.

آیه ۱۳۱ تا ۱۳۴ بقره میفرماید: «وقتی ارباب (صاحب اختیار و فرمانفرمای) ابراهیم به او گفت: تسلیم باش. او گفت: تسلیم ارباب (فرمان فرمای) جهانیان شدم. ابراهیم و یعقوب فرزندان ایشان را به تسلیم خدا شدن سفارش کردند و گفتند: ای فرزندان من خدا برای شما دین را انتخاب کرده، فقط در حالی که تسلیم خدا هستید از دنیا بروید (بمیرید). آیا وقتی مرگ یعقوب فرا رسید شاهد بودید که به فرزندان ایشان گفت: بعد از من چه کسی را بندگی (عبادت بی چون و چرا) میکنید؟ آنها گفتند که معبود تو و معبود پدران تو، معبود ابراهیم و اسماعیل و اسحاق که معبود واحد (یگانه است و تنها معبود است) را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) میکنیم و ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. آنها افرادی بودند که از دنیا رفتند هر چه کردند مال خودشان است و آنچه شما میکنید مال شما است و از شما در باره کارهایی که آنها میکردند سؤال و بازخواست نمی‌کنند.»

آیه ۱۳۶ بقره میفرماید: «بگوئید به خدا و آنچه به ما نازل شده (یعنی به قرآن) و آنچه به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان یعقوب نازل شده و آنچه به موسی و عیسی داده شده (یعنی به

تورات و انجیل) و آنچه به پیغمبران از جانب اربابشان (که به آنها دستور میداده چه کاری نکنند و چه کاری نکنند) داده شده ایمان داریم و فرقی بین هیچکدام آنها نمیگذاریم (چون همه آنها برای برقراری عدالت فرستاده شده بودند) و ما تسلیم خدا هستیم.» که آنها را به ایشان داده است.

آیه ۱۴۴ بقره میفرماید: «وقتی رویت را در آسمان به اینطرف و آنطرف برمیگرداندی دیدیم (که در انتظار رسیدن وحی الهی بودی) بنابراین رویت را به طرف قبله‌ای که آن را می‌پسندی (بطرف مسجدالحرام) برگردان. پس رویت را بطرف مسجدالحرام برگردان. هر جا هم که شما مسلمانان بودید رویتان را بطرف مسجدالحرام برگردانید. کسانی که به آنها کتاب الهی داده شده میدانند که آن حق (درست) و از جانب خداوند آنها است و خدا از کارهایی که آنها میکردند غافل نیست.» چون خدا میدانست آنها چه حرف‌ها در باره قبله بودن بیت‌المقدس میزدند.

آیه ۱۴۸ تا ۱۵۰ بقره میفرماید: «هر دسته‌ای جهتی (برای برپا داشتن نماز دارد) که به طرف آن رو میکند. بنابراین در کارهای خیر با هم مسابقه بدهید (از هم جلو بزنید) هر جا باشید خدا همه شما را (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) می‌آورد. خدا بر هر کاری قادر است. هر جا بودی صورتت را بطرف مسجدالحرام برگردان. چون آن درست و از طرف خداوندت (ارباب و کارفرماییت) میباشد و خدا از کارهایی که میکنید غافل نیست. از هر جا خارج شدی رویت را بطرف مسجدالحرام برگردان و شما مسلمانان از هر جا خارج شدید رویتان را بطرف مسجدالحرام برگردانید. تا مردم دلیلی علیه (بر ضد شما) نداشته باشند، مگر افراد ظالم آنها (که دلیلی برای کار خود نمی‌شناسند) از آنها نترسید از من بترسید تا نعمت خودم را بر شما تمام کنم و شما راه صحیح را بشناسید.» هدایت شوید. هدایت شدن شناختن راه صحیح ساختن یک دنیای پاک است.

آیه ۱۵۲ و ۱۵۳ بقره میفرماید: «مرا بخاطر داشته باشید تا شما را بخاطر داشته باشم و شکر (سپاس) مرا بجا آورید و کافر به آن نباشید. ای افرادی که (به رسالت محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید از صبر و نماز کمک بخواهید چون خدا با افراد با صبر و استقامت است.»

آیه ۱۵۴ میفرماید: «به کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند نگوئید مرده بلکه زنده هستند ولی شما حس نمی‌کنید و درک نمی‌نمائید.» چون ملاک شما نفس کشیدن و نفس نکشیدن است. در

صورتیکه بسیاری از کسانی که نفس میکشند فقط نعمت‌های خود را به زباله تبدیل میکنند در صورتیکه بسیاری از مردگانی که نفس نمی‌کشند آثارشان در زندگی امروز مردم دنیا و کار آنها مؤثر است.

آیه ۱۵۸ میفرماید: «صفا و مروه از شعائر خدا است. کسی که حج خانه کعبه کند یا عمره بجا آورد اشکالی ندارد که طواف آنها را بکند (طواف دور چیزی گشتن است) کسی که میل به کار خیر داشته باشد خدا قدردان (کار او) و دانا است.» از کارهای او اطلاع دارد.

آیه ۱۶۸ و ۱۶۹ میفرماید: «ای مردم از تمام چیزهائی که حلال و پاک در زمین است بخورید و از راه‌های شیطانی پیروی نکنید چون شیطان دشمن آشکار شما است. شیطان شما را به کارهای بد (که برای شما ضرر دارد) و به کارهای زشت (انجام هوسرانی‌ها) امر و تشویق میکند و به شما دستور میدهد که از قول خدا چیزی را که نمیدانید بگوئید.» کاری که امروزه بیشتر مسلمانان و دینداران جهان و افراد بی‌بند و بار می‌کنند.

آیه ۱۷۰ میفرماید: «وقتی به آنها گفته شد از آنچه خدا نازل کرده (کتاب الهی) پیروی کنید گفتند (نه ما از آن پیروی نمیکنیم) بلکه از آنچه دیدیم پدرانمان بر آن هستند (اعتقادات و کارهای پدرانمان) پیروی میکنیم. اگرچه پدرانشان ذره‌ای از عقل خود استفاده نکرده باشند. و راه صحیح (ساختن یک دنیای پاک) را نشناخته باشند.»

آیه ۱۷۲ تا ۱۷۵ میفرماید: «ای افرادی که (به پیامبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید از خوردنی‌های پاکی که خدا روزی شما ساخته بخورید و اگر ایمان دارید شکر نعمت‌های خدا را بجا آورید. گوشت حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه بنام غیر خدا کشته شده باشد بر شما حرام است. اگر کسی ناچار شد بدون اینکه تجاوز و زیاده‌روی کند و بدون تمایل از آن بخورد گناهی ندارد چون خدا آمرزنده و مهربان است. کسانی که آنچه خدا نازل کرده کتمان و پنهان کنند (و به مردم نگویند) و آن را به قیمت کمی بفروشند در شکمشان فقط آتش جهنم را میخورند. خدا روز قیامت با آنها حرف نمیزند (اعتنایی به آنها نمیشود) و آنها را پاک نمیکند و عذاب دردناکی دارند. آنها افرادی هستند که گمراهی را به قیمت هدایت (شناختن راه صحیح ساختن دنیای پاکی که در آن عدالت برقرار باشد) خریدند و عذاب را به قیمت آمرزش الهی خریدند. چه صبری بر تحمل آتش جهنم دارند.» وای بر فقهائی که حقایق قرآن را به مردم نمیگویند.

آیه ۱۷۸ و ۱۷۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید در مورد کشته شدگان (بی تقصیر) قصاص بر شما واجب شده. آزاد در مقابل آزاد، بنده در مقابل بنده و زن در مقابل زن. کسی که از طرف برادرش مقداری عفو شد باید به خوبی از آن پیروی کند و دیه را با خوبی بپردازد. این تخفیفی و رحمتی از طرف خداوند شما است. کسی که بعد از آن تعدی کرد (زیر بار نرفت) عذاب دردناکی دارد. در قصاص برای شما زندگی وجود دارد. (از دشمنی‌های خانوادگی و نفرت‌ها و مورد تجاوز قرار گرفتن افراد بی گناه خانواده جلوگیری می‌شود). ای خردمندان شاید متقی شوید.» مسلط بر نفس شوید و عصبانی نشوید و به افراد بی‌گناه خانواده قاتل صدمه‌ای نزنید.

آیه ۱۸۰ تا ۱۸۲ میفرماید: «وقتی مرگ یکی از شما فرا رسید اگر چیزی از خود بجا گذاشتید وصیت کردن بخوبی برای پدر و مادر و خویشاوندان واجب شده. اینکار وظیفه افراد با تقوی است. کسی که آن را بعد از آنکه آن را شنید تغییر داد گناهش بر عهده کسی است که آن را تغییر داده (امروزه با سواد بودن افراد و نوشتن وصیت کار ساده‌ای است) کسی که بترسد از اینکه شخص در وصیت خود انحرافی داشته و گناهی مرتکب شده اشکالی ندارد که بین بازماندگان را اصلاح کند. چون خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۱۸۳ تا ۱۸۷ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید روزه، همانطور که بر کسانی که قبل از شما بودند واجب شده بود، بر شما واجب شد تا متقی (مسلط بر نفس) شوید. روزه مدت معلومی است (به اندازه روزهای ماه رمضان) کسی از شما که مریض یا حین سفر بود (روزه خود را بخورد و در عوض آن) از روزهای دیگر سال روزه بگیرد. کسانی که توانائی دارند بجای آن میتوانند یک نفر تهیدست را سیر کنند. کسی که میل به نیکی دارد برای او (سیر کردن تهیدست) خوب است و روزه گرفتن (بجای روزهای مریضی و سفر) برای شما بهتر است بشرطی که (حقیقت روزه و فواید آن را) بدانید. روزه در روزهای ماه رمضان است که قرآن که راه نمای مردم (برای ساختن یک دنیای پاک) و دلیل‌های روشنی از هدایت و جدا کننده (راه درست و نادرست) است در آن نازل شده. کسی که شاهد ماه بود (در سفر و مریض نبود) باید آن روزها را روزه بگیرد. کسی از شما که مریض یا حین سفر بود بجای آن از روزهای دیگر روزه بگیرد. خدا برای شما آسانی می‌خواهد و برای شما سختی نمی‌خواهد، تا عده روزهای ماه رمضان را کامل کنید و خدا را بخاطر اینکه شما را هدایت کرده

تکبیر بگویید، شاید سپاسگزار باشید. وقتی بندگان من در باره من از تو سؤال کردند به آنها بگو: من نزدیکم. دعای دعا کننده را وقتی مرا به کمک میخواند اجابت میکنم، آنها هم باید دستورهای مرا اجابت (و عمل) کنند و به من ایمان داشته باشند تا هدایت شده باشند. شبهای ماه رمضان هم خوابگی با همسرانتان برای شما حلال است (یعنی روزههای ماه رمضان با زنانتان هم خوابگی نکنید) آنها لباس شما هستند و شما لباس آنها هستید. خدا میداندست که شما به خودتان خیانت میکردید، بنابراین توبه شما را پذیرفت و شما را عفو کرد. حالا با آنها شبها هم خوابگی کنید و دنبال آنچه خدا برای شما نوشته بروید و بخورید و بنوشید تا وقتی که سپیدی صبح برای شما آشکار شود. بعد روزه را تا شب ادامه دهید و کامل کنید، ولی اگر برای عبادت ساکن مسجد شدهاید شبها هم با همسرانتان هم خوابگی نکنید. این حدود خدا است، به آن نزدیک نشوید (که از آن تعدی کنید). خدا برای اینکه با تقوا شوند اینطور آیاتش را برای مردم بیان میکند.» تقوا یعنی تسلط بر نفس و از کارهای خلاف خودداری کردن.

آیه ۱۸۸ میفرماید: «مال یکدیگر را به باطل نخورید و آن را پیش حکام (قضات) نیندازید تا قسمتی از اموال مردم را به گناه بخورید، در صورتیکه میدانید» که مال شما نیست.

آیه ۱۹۰ تا ۱۹۵ بقره میفرماید: «در راه خدا (در راه اجرای دین و احکام خدا و ساختن یک دنیای پاک) با کسانی که با شما می‌جنگند، بجنگید ولی تعدی نکنید. چون خدا افراد متجاوز و متعدی را دوست ندارد. هر جا آنها را یافتید آنها را بکشید و آنها را از جایی که شما را بیرون کردند بیرون کنید. فتنه (آشوب و خرابکاری) از قتل سخت‌تر است. تا در کنار مسجدالحرام با شما نجنگیده‌اند در آنجا با آنها نجنگید ولی اگر با شما جنگیدند آنها را بکشید. جزای افراد کافر اینطور است. اگر از جنگ دست برداشتند خدا آمرزنده و مهربان است (شما هم آنها را ببخشید و از جنگ دست بردارید) تا وقتی که فتنه‌ای (توطئه و خرابکاری) از بین نرفته و دین فقط مال خدا نشده با آنها بجنگید. اگر از جنگ دست برداشتند تعدی و تجاوز جایز نیست مگر بر افراد ظالم. ماه حرام در مقابل ماه حرام است و اگر حرمت آن را نگاه نداشتند قصاص باید کرد. کسی که به شما تعدی کرد عیناً مثل آنچه به شما تعدی کرده به او تعدی کنید ولی از انجام ندادن دستور خدا حذر کنید و بدانید که خدا با افراد با تقوا (مسلط بر نفس) است و در راه خدا (تهمیه نیرو برای مقابله با افرادی که با شما می‌جنگند) خرج کنید و با دست خودتان، خودتان را به هلاکت نیندازید و نیکی کنید. چون خدا، افراد نیکوکار را دوست دارد.»

آیه ۱۹۶ تا ۲۰۰ میفرماید: «حج و عمره را برای خدا کامل کنید. اگر از شما جلوگیری شد تا آنجا که میتوانید قربانی کنید و تا قربانی به محل خود نرسیده سر خود را نتراشید. هر کس مریض باشد یا سرش ناراحتی داشته باشد تاوان آن روزه یا صدقه یا قربانی است. ولی وقتی امنیت یافتید هر کس از عمره به حج بهره‌مند شد تا آنجا که ممکن است قربانی کند (چون خدا بیشتر از توانائی تعیین تکلیف نمیکند). کسی که نیافت سه روز در حج و هفت روز وقتی به شهر خود برگشتید روزه بگیرید. این ده روز کامل روزه گرفتن است. این برای کسی است که خانواده‌اش در مسجدالحرام حاضر نباشد. از نافرمانی خدا احتراز کنید، چون مجازات خدا شدید است. حج ماه‌های معینی است. کسی که قصد حج داشت بداند که در حج همخوابگی و فسق (نافرمانی خدا) و بحث (بگو مگو) در حج وجود ندارد. (اینکارها را نباید کرد) هر کار خوبی بکنید خدا آن را میداند. (برای آخرت) توشه بردارید. بهترین توشه (آخرت) تقوا است. ای افراد خردمند از نافرمانی من حذر کنید. بر شما گناهی نیست که در حج تجارت (خرید و فروش) کنید و دنبال فضل خدا بگردید. وقتی از عرفات برگشتید خدا را در مشعرالحرام یاد کنید. او را آنطور که به شما نشان داده یاد کنید، در صورتیکه قبلاً گمراه بودید (نمیدانستید چگونه خدا را یاد کنید) بعد از جائی که مردم بر میگردند برگردید و از خدا طلب آمرزش کنید، چون خدا آمرزنده و مهربان است. وقتی تشریفات حج را تمام کردید آنطور که یاد پدران‌تان میکنید خدا را یاد کنید. بلکه بیشتر از آن خدا را یاد کنید...»

آیه ۲۰۳ میفرماید: «خدا را در روزهای معینی (در مراسم حج) یاد کنید. کسی که (عجله داشت و) دو روز جلو انداخت گناهی ندارد. کسی هم که دو روز عقب انداخت گناهی ندارد. البته برای کسی که تقوا داشته باشد. از نافرمانی خدا احتراز کنید. و بدانید (که برای رسیدگی به حساب کارهایتان) پیش او جمع شوید.»

آیه ۲۰۸ و ۲۰۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید همگی وارد صلح شوید و از راه‌های شیطان پیروی نکنید، چون شیطان دشمن آشکار شما است. اگر بعد از اینکه دلیل‌های روشن برای شما آمد دچار اشتباه شدید بدانید که خدا توانا و حکیم است.»

آیه ۲۱۱ میفرماید: «از بنی اسرائیل بپرس چند معجزه روشن (که جای شک باقی نمیگذاشت) به آنها دادیم. کسی که نعمت خدا را بعد از اینکه برای او آمد عوض کند بداند که عذاب خدا شدید (سخت) است.»

آیه ۲۱۵ بقره میفرماید: «از تو میپرسند چه چیزی انفاق کنند؟ بگو هر چیزی که انفاق (یعنی خرج) کردید برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمها و تهیدستان (بی چیزها) و در راه ماندگان است. هر کار خوبی که بکنید (هر چیز خوبی که انفاق و در راه خدا خرج کنید) خدا آن را میداند.»

آیه ۲۱۶ تا ۲۱۸ میفرماید: «جنگ (برای ساختن یک دنیای پاک) بر شما واجب شده در صورتیکه شما از آن خوشتان نمی آید. چه بسیار که شما از چیزی بدتان بیاید در حالی که برای شما خوب باشد و چه بسیار که شما چیزی را دوست دارید در صورتیکه برای شما بد باشد. خدا میداند ولی شما نمیدانید (چه چیزی به صلاح شما است). در باره جنگ در ماه حرام از تو میپرسند بگو: جنگ در آن گناه بزرگی است ولی مانع شدن از راه خدا (از راه ساختن یک دنیای پاک) و کفر به آن و به مسجدالحرام و اخراج اهل آن پیش خدا از آن بزرگتر است. فتنه (آشوب و اخلال گری و توطئه) گناهش از قتل بزرگتر است. همیشه با شما میجنگند تا اگر بتوانند شما را از دینتان (که خواستار ساختن یک دنیای پاک است) برگردانند (مثل تمام طول تاریخ و امروز). کسانی که از دینشان برگردند و در حال کفر بمیرند افرادی هستند که کارهایشان در دنیا و آخرت از بین رفته و اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. کسانی که به (خدا و پیغمبرش) ایمان آوردند و مهاجرت کردند و در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) کوشش کردند امید رحمت خدا را دارند و خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۲۱۹ و ۲۲۰ میفرماید: «در باره شراب (الکل) و قمار از تو سؤال میکنند. بگو در آنها گناه بزرگ و منافعی برای مردم وجود دارد. ولی گناه آنها بزرگتر از نفع آنها است و از تو میپرسند چه چیزی انفاق کنند؟ بگو مازاد مخارج طبیعی زندگی یا عفو (گذشت) را انفاق کنند. خدا آیاتش را برای اینکه در باره دنیا و آخرت فکر کنید اینطور برای شما بیان میکند. در باره یتیمها از تو سوال میکنند. بگو اصلاح کار آنها خوب است، اگر با آنها آمیزش (آمد و رفت و معاشرت) داشته باشید برادران دینی شما هستند. خدا خرابکاران را از درستکاران تشخیص میدهد. اگر خدا میخواست شما را به زحمت می انداخت. چون خدا توانا و حکیم است.» دستورها و نظرهایش از روی حکمت کامل است.

آیه ۲۲۱ میفرماید: «با زنان مشرک ازدواج نکنید، تا ایمان بیاورند. (با زنان مشرک تا ایمان نیآورده‌اند ازدواج نکنید) کنیز با ایمان بهتر از زن مشرک است اگرچه (زیبایی او) باعث شگفتی شما شود (شما را انگشت به دهان کند). و به مردان مشرک زن ندهید تا وقتی که ایمان بیاورند. غلام (برده) با ایمان بهتر از مرد مشرک است اگرچه (زیبایی با پول او) باعث تعجب شما شود. آنها شما را به آتش دعوت میکنند ولی خدا شما را به بهشت و آمرزشی که به اجازه او است دعوت میکند. خدا آیاتش را اینطور برای مردم بیان میکند تا آنها متوجه باشند.» متوجه باشند که همفکری و همدلی خشت اول آرامش زندگی است و گرنه زندگی به جهنم تبدیل میشود و سراسر زندگی کشاکش و دعوا خواهد بود.

آیه ۲۲۲ و ۲۲۳ میفرماید: «در باره حیض (قاعده ماهانه، رگل زنان) از تو می‌پرسند، بگو: آن اذیت کننده است. در هنگام حیض (قاعده‌گی زنانه) از آنها کناره‌جوئی کنید (نه اینکه مطابق فتوای بعضی از روحانی نماهای شهوت پرست یا دکاندار که برای رضایت مریدان خود می‌گویند در آن هنگام میتوانید از جای دفع مواد زائد غذایی با آنها عمل جنسی انجام دهید) و با آنها همخوابگی نکنید (عمل جنسی انجام ندهید) تا اینکه پاک شوند (خون حیض بند بیاید). وقتی پاک شدند از جایی که خدا به شما دستور داده (جای طبیعی که تمام جانداران برای تولید مثل از آنجا عمل جنسی انجام میدهند) با آنها همخوابگی کنید. خدا توبه کننده‌ها (کسانی که در اثر نادانی کار غلط میکردند و پس از اینکه متوجه شدند از آن دست برداشتند) و پاکان را دوست دارد. زنان شما کشتزار شما هستند (کشتزار یا مزرعه جایی است که در آن برای برداشتن محصول تخم می‌کارند). هر جا که خواستید سراغ (کشتزار، مزرعه) خود بروید و کار صحیح را انجام دهید (برای آخرت خود پیش بفرستید) و از نافرمانی خدا احتراز کنید و بدانید که (برای پس دادن حساب کارهایتان) او را ملاقات میکنید. به افراد با ایمان بشارت بده.» بشارت پاداش کارهای درستی که میکنند. این دستور احترام به شخصیت زن است نه آنطور که فریبکاران می‌گویند این توهین به زن است.

آیه ۲۲۴ و ۲۲۵ میفرماید: «خدا را دست‌آویز قسم‌هایتان قرار ندهید که نیکی کنید و تقوا داشته باشید و بین مردم اصلاح کنید. خدا شنوا و دانا است. (قسم‌های شما را میشنود و از دل و کارهای شما خبر دارد). خدا شما را به خاطر قسم‌های بیهوده (بی توجه و عادت) مؤاخذه نمیکند، ولی شما را به خاطر قسم‌هایی که با قصد (از دل) انجام داده‌اید مؤاخذه میکند. خدا آمرزنده و بردبار (پر حوصله) است.»

آیه ۲۲۶ تا ۲۲۸ میفرماید: «کسانی که به زنان پشت میکنند (قسم میخورند با زنانشان همخوابگی نکنند) چهار ماه انتظار بکشند. اگر برگشتند و از تصمیم خود صرفنظر کردند خدا آمرزنده و بردبار است ولی اگر تصمیم به طلاق گرفتند خدا شنوا و دانا است. زنانی که طلاق داده شده‌اند سه طهر پاک شدن از قاعده‌گی (قاعدگی) صبر میکنند. اگر ایمان به خدا و روز آخرت دارند در صورتیکه حامله هستند حق ندارند آن را پنهان کنند (و نگویند) و شوهرانشان در صورتیکه تصمیم به اصلاح داشته باشند به برگرداندن آنها سزاوارتر هستند. (تا بچه‌ها در آغوش پدر و مادر بزرگ شوند). زنان بخوبی حقوقی دارند همانطور که وظایفی دارند ولی مردان درجه‌ای بر آنها برتری دارند. (آیه ۳۴ نساء را نگاه کنید). خدا توانا و حکیم است.»

آیه ۲۲۹ تا ۲۳۲ میفرماید: «طلاق دو مرتبه است (ولی مشهور بین مسلمانان طلاق سه مرتبه است) یا بخوبی زن را نگه دارید یا با نیکی کردن به آنها ایشان را طلاق دهید. برای شما حلال نیست که چیزی از آنچه به ایشان داده‌اید (بخشیده‌اید) از آنها بگیرید، مگر اینکه هر دو بترسند که حدود خدا را اجرا نکنند و اگر ترسیدید که هر دو حدود خدا را نگاه نمی‌دارند، اشکالی بر آنچه زن فدیة می‌دهد وجود ندارد. این حدود الهی است از آن تجاوز نکنید. کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند ظالم هستند. (بخودشان ظلم کرده‌اند و خود را دچار عذاب الهی کرده‌اند). اگر مرد زن را برای بار دوم طلاق دهد (بقول مشهور مسلمانان برای بار سوم طلاق داده) دیگر مرد حق ندارد با آن زن ازدواج کند، مگر اینکه مرد دیگری با او ازدواج کند. اگر شوهر دوم زن را طلاق داد اشکالی بر آنها نیست که اگر فکر میکنند آنها میتوانند حدود خدا را نگه دارند. دوباره به هم رجوع و با هم ازدواج کنند. این حدود خدا است که خدا آن را برای افرادی که میدانند بیان میکند. وقتی زنان را طلاق را دادید و به پایان سه طهر رسیدند یا آنها را بخوبی نگاه دارید یا بخوبی از آنها جدا شوید. آنها را برای اینکه به آنها ضرر بزنید نگه ندارید. کسی که چنین کاری کند بخودش ظلم کرده. آیات خدا را به بازی و سخره نگیرید (که به آن عمل نکنید) نعمت خدا را بر خودتان و آنچه از کتاب و حکمت بر شما نازل کرد یادآوری کنید. خدا شما را به اینکار نصیحت میکند. از نافرمانی خدا اجتناب کنید، چون خدا همه چیز را میداند. وقتی زنان به پایان عده (سه طهر) رسیدند بر آنها سخت نگیرید اگر بخوبی با هم راضی بودند که با شوهرانشان ازدواج کنند. این چیزی

است که کسانی که ایمان به خدا و روز آخرت دارند به آن نصیحت میشوند. این برای پاکی و پاکیزگی شما بهتر است. خدا میداند در صورتیکه شما نمی‌دانید.»

آیه ۲۳۳ میفرماید: «مادران فرزندان‌شان را دو سال کامل برای کسی که بخواهد شیر دادن را کامل کند شیر میدهند و خرج خوراک و پوشاک آنها به طرز شایسته به عهده شوهران است. هیچکس جز به اندازه توانائیش مکلف (موظف) نمیشود. نه مادر بخاطر فرزند ضرر می‌بیند نه پدر. وظیفه وارث‌ها همین است که خرج خوراک و پوشاک آنها را بدهند. اگر روی رضایت دو طرف و مشورت با هم تصمیم گرفتند بچه را از شیر بگیرند ایرادی بر آنها نیست. اگر تصمیم گرفتید که دایه‌ای برای بچه بگیرید اشکالی ندارد به شرط این که حق دایه را به طور شایسته به او بدهید. از نافرمانی خدا خودداری کنید و بدانید که خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند.»

آیه ۲۳۴ میفرماید: «کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی از خود بجا می‌گذارند، همسرانشان چهار ماه و ده روز صبر میکنند (بجای سه طهر). وقتی به پایان عده (چهار ماه و ده روز) رسیدند اشکالی بر شما نیست که هر کار خوبی که خواستند در باره خود بکنند. خدا از آنچه می‌کنید خبر دارد.»

آیه ۲۳۵ میفرماید: «اشکالی بر شما نیست که در صدد ازدواج با آنها باشید یا آن را در دلتان پنهان کنید. خدا میداندست که شما به یاد آنها می‌افتید ولی پنهانی به آنها وعده ندهید، مگر اینکه با خوبی با آنها صحبت کنید. تا کتاب (۴ ماه و ۱۰ روز) به پایان نرسیده تصمیم عقد ازدواج را نگیرید. بدانید که خدا آنچه را که در دلتان هست میداند، بنابراین از نافرمانی خدا احتراز کنید و بدانید که خدا آمرزنده و بردبار است.»

آیه ۲۳۶ و ۲۳۷ میفرماید: «گناهی بر شما نیست اگر زنان را قبل از اینکه با آنها همخوابگی کردید یا مهریه برای آنها تعیین نکردید طلاق بدهید. ولی آنها را بهره‌مند سازید، توانگر به اندازه توانائی خودش و تنگدست به اندازه توانائی خودش. این کار وظیفه نیکوکاران است و اگر قبل از اینکه با آنها هم بستر شوید آنها را طلاق داده‌اید و مهریه‌ای برای آنها تعیین کرده‌اید نصف آن را به آنها بدهید، مگر اینکه خود زنان از گرفتن آن چشم‌پوشی کنند یا کسی که عقد نکاح در دست او است چشم‌پوشی کند. چشم‌پوشی از آن به تقوا نزدیکتر است. فضل و بزرگواری را در میان خودتان فراموش نکنید. چون خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد.»

آیه ۲۳۸ و ۲۳۹ میفرماید: «محافظ نمازها و نماز میانه باشید و در حالی که مطیع خدا هستید برای خدا قیام کنید. اگر در خطر و ترس بودید پیاده یا سواره نماز بخوانید و وقتی امنیت پیدا کردید خدا را همانطور که به شما یاد داده یاد کنید، طوری که خودتان آن را نمی دانستید.»

آیه ۲۴۰ تا ۲۴۲ میفرماید: «کسانی از شما که میمیرند و همسرانی باقی میگذارند برای همسرانشان مخارج یکسال را بدون آنکه آنها را اخراج کنند باید وصیت بکنند. اما اگر خود آنها خارج شدند در کارهای خوبی که در باره خود میکنند ایرادی بر شما نیست. خدا توانا و حکیم است. (دستورها و نظرهایش روی حکمت است و بی جهت حکم نمیدهد) وظیفه افراد متقی است که بخوبی چیزهائی برای بهره‌وری زنان طلاق داده شده وصیت کنند. خدا اینطور آیاتش را برای اینکه درک کنید برای شما بیان میکند.»

آیه ۲۴۴ میفرماید: «در راه خدا (در راه دین خدا و ساختن یک دنیای پاک) بجنگید و بدانید که خدا شنوا و دانا است.»

آیه ۲۵۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید قبل از اینکه روزی بیاید که در آن خرید و فروش و رفاقت و شفاعتی وجود ندارد از آنچه روزی شما ساخته‌ایم انفاق (در راه خدا خرج) کنید. کسانی که آن را قبول نداشته باشند ظالم (ستمکار) هستند.»

آیه ۲۶۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید انفاق خود را با منت و اذیت باطل نکنید. (پاداش آن را از بین نبرید) مثل کسی که از روی ریا (برای اینکه مردم آن را ببینند) مال خود را انفاق میکند و به خدا و روز آخرت ایمان ندارد. حکایت او مثل سنگ صافی است که روی آن خاک باشد و باران تندی بر آن ببارد و آن را صاف (بدون ذره‌ای خاک) باقی بگذارد. ذره‌ای از کاری که کرده‌اند به دردشان نمی‌خورد (قادر بگرفتن پاداش انفاق خود نیستند) خدا افراد کافر را هدایت نمیکند.»

آیه ۲۶۷ و ۲۶۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از چیزهای پاکیزه‌ای که بدست آورده‌اید و از آنچه از زمین برای شما بوجود آورده‌ایم انفاق (در راه خدا و برای مستمندان خرج) کنید و تصمیم نگیرید که از چیزهای بیفایده‌ای، که اگر به

شما بدهند نمیگیرید مگر اینکه آن را ندیده بگیرید، اتفاق کنید. بدانید که خدا بی نیاز و ستوده است. شیطان به شما وعده فقر (در اثر انفاق) میدهد و به شما دستور کارهای زشت (شهوترانی) میدهد؛ در صورتیکه خدا به شما وعده آمرزش و فضل خودش را میدهد. خدا وسعت دهنده دانا است.»

آیه ۲۷۸ تا ۲۸۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیامبری محمد ص و وحی و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید از نافرمانی خدا احتراز کنید و اگر ایمان دارید بقیه ربا را ترک کنید (آن را ادامه ندهید). اگر ترک نکنید اعلان جنگ با خدا و پیغمبرش داده‌اید. اگر توبه کردید (از رباخواری دست برداشتید) اصل مال خودتان مال شما است، ظلم نمی کنید و به شما ظلم نمیشود. اگر بدهکار تنگدست است به او تا موقعی که دستش باز شود مهلت بدهید. اگر ببخشید (به او صدقه بدهید) برای شما بهتر است، در صورتیکه این مطلب را بدانید. از روزی حذر کنید که در آن روز (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) پیش خدا برگردانده میشوید و به هر کس جزای کارهایی که کرده بطور کامل داده میشود و ظلمی به آنها نمیشود.»

آیه ۲۸۲ و ۲۸۳ میفرماید: «وقتی قرض می‌دهید و می‌گیرید و آن تا مدت معینی است آن را بنویسید. باید نویسنده‌ای بعدالت آن را بنویسد. (امروزه که افراد سواد دارند و با وجود دفتر اسناد رسمی این کار ساده است) نویسنده نباید از نوشتن آن همانطور که خدا به او یاد داده خودداری کند. باید بنویسد و بدهکار باید املاء کند (بگوید) تا او بنویسد و باید از نافرمانی خدا (که مالک و فرمانفرمایش میباشد) حذر کند و ذره‌ای از آن را فروگذار نکند. اگر قرض گیرنده کم عقل یا ضعیف است یا نمیتواند بگوید (لال است) باید ولی او (کارگزار او) بعدل بگوید و دو نفر از مردان خود را شاهد بگیرد. اگر دو مرد نبودند یک مرد و دو زن را از کسانی که خودتان می‌پسندید شاهد بگیرید که اگر یکی از زنان گم شد (پیدا نشد و به او دسترسی پیدا نکردید یا فراموش کرد) زن دیگر تذکر (شهادت) بدهد (می‌بینیم که زن دوم جهت احتیاطی دارد و گرنه شهادت یک زن کافی است. فقط در اینجا است که دو زن را به جای یک مرد شاهد می‌گیرند و آن هم جنبه احتیاطی دارد) شاهد‌ها وقتی دعوت شدند نباید از دادن شهادت خودداری کنند. از اینکه مقدار قرض کم یا زیاد است از نوشتن آن ناراحت نشوید (قرض گیرنده نگوید مگر بمن اعتماد نداری؟ چرا در صورتیکه خودتان به خودتان اعتماد دارید آن را ننویسید؟) و از نوشتن مدت آن خودداری نکنید. اینکار پیش خدا عادلانه‌تر و برای شهادت بهتر و برای اینکه شکی در آن نکنید

مطمئن‌تر است (چون انسان کم حافظه است و پس از مدتی فراموش میکند. ثانیاً افراد مال مردم خور کم نیستند که ادعای ایمان و درستکاری می‌کنند) اگر داد و ستدی فوری است که پول و جنس را دست بدست میکنید اشکالی ندارد که آن را ننویسید. وقتی داد و ستد می‌کنید شاهد بگیرید. به نویسنده و شاهد نباید ضرری وارد شود. اگر ضرر بزنید از اطاعت خدا خارج شده‌اید. از نافرمانی خدا بترسید. خدا به شما (طرز کار را) یاد می‌دهد. خدا هر چیزی را می‌داند. اگر حین سفر هستید و نویسنده‌ای پیدا نمی‌کنید، گرویی بگیرید. اگر کسی از شما به دیگری امانتی سپرد، کسی که امانت به او سپرده شده باید امانت را به صاحبش برگرداند و باید از نافرمانی خدا که فرمانروای او است بترسد و شهادت را پنهان نکنید. کسی که شهادت را پنهان کند قلباً گناهکار است. خدا کارهایی را که می‌کنید، می‌داند.»

آیه ۲۸۵: «همه افراد با ایمان به خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و پیغمبرانش ایمان دارند. می‌گویند: فرقی بین هیچ کدام از پیغمبرانش نمی‌گذاریم و گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم. خداوند آمرزش تو را می‌خواهیم. بازگشت همه پیش تو است.»

آیه ۲۸۶: «خدا کسی را جز به اندازه تواناییش موظف نمی‌کند. هر کس هر کار نیکی بکند به نفع خودش است و هر کار بدی بکند بر عهده خودش است.»

احکام سوره آل عمران

آیه ۲۹ آل عمران می‌فرماید: «بگو: اگر آنچه در دل دارید پنهان کنید یا آشکار سازید خدا آن را میداند و هر چه در آسمان‌ها و زمین است میداند. خدا بر هر کاری توانا است.»

آیه ۳۱ و ۳۲ می‌فرماید: «بگو: اگر خدا را دوست دارید از من اطاعت کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان (سابق) شما را ببخشد. خدا آمرزنده و مهربان است. بگو از خدا و رسول اطاعت کنید. اگر روگردان شوید، خدا افراد کافر را دوست ندارد.»

آیه ۴۳ می‌فرماید: خدا گفت: «ای مریم فرمانبردار خداوندت (کسی که بتو می‌گوید چه کاری بکن و چه کاری نکن) باش و سجده کن و با رکوع کنندگان رکوع کن.» در مقابل خدا فروتن باش و اظهار کوچکی کن و سر تعظیم خم نما.

آیه ۵۱ میفرماید: عیسی ابن مریم گفت: «خدا ارباب من (فرمانده من است که به من میگوید چه کاری بکن و چه کاری نکن) و ارباب شما است (که به شما میگوید چه کاری بکنید و چه کاری نکنید ولی انجام آن با شما است. اختیار دارید بکنید یا نکنید ولی اگر نکردید مجازات آن را خواهید دید) بنابراین او را بندگی (اطاعت محض) کنید، راه راست (برای ساختن یک دنیای پاک) این است.» چون اگر بنده دیگران شدید آنها قدرت پیدا میکنند و با دیکتاتوری خود دنیا را بخاک و خون می‌کشند و میتوانند با پشتیبانی و کمک افرادی که مطیع بدون چون و چرای آنان می‌باشند به دیگران حمله کنند. همانطور که امروزه در جهان می‌بینیم.

آیه ۵۹ و ۶۰ میفرماید: «مَثَلِ عِیْسَىٰ پیش خدا مانند داستان آدم است که خدا او را از خاک خلق کرد و به او گفت: باش و او شد. این حق و از طرف خداوندت میباشد. از کسانی که شک میکنند نباش.» آیه ۶۴ میفرماید: «بگو: ای اهل کتاب به سوی کلمه‌ای بیائید (که روی آن با هم همکاری کنیم) که بین ما و شما مساوی است که فقط خدا را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون چرا) کنیم (نه بندگانی مثل خود را. و در این اطاعت بی چون و چرا) کسی را شریک خدا نکنیم (از هیچکس و هیچ مقام و هیچ سازمانی غیر از خدا اطاعت بی چون و چرا نکنیم. بر خلاف آنچه در جهان مرسوم است). و بعضی از ما بعضی را غیر از خدا ارباب (و کارفرمای) خود نگیرند. اگر قبول نکردند بگوئید: شاهد باشید که ما تسلیم خدا هستیم.» ولی شما حاضر نیستید تسلیم خدا باشید.

خدا به اهل کتاب (کسانی که کتاب الهی دارند) در آیه ۷۰ و ۷۱ میفرماید: «ای اهل کتاب چرا منکر آیات خدا میشوید؟ (کاری که تمام دینداران جهان بجز تعداد بسیار کمی که شاید به یک در هزار هم نرسد میکنند) در صورتیکه شما شهادت میدهید (که آنها کتاب الهی هستند و این آیات در آن وجود دارد) ای اهل کتاب چرا حق را با باطل مشته می‌کنید (و مردم را به اشتباه می‌اندازید و باطل را بجای حق به مردم می‌گوئید). و در حالی که حقیقت را میدانید آن را کتمان (پنهان) میکنید؟ (به مردم نمی‌گوئید؟)»

آیه ۷۳ میفرماید: «... بگو: هدایت واقعی هدایت خدا است. (می‌گویند باور نکنید) که به کسی مثل آنچه به شما داده شده داده شود، وگرنه با شما پیش خداوندتان بحث و بگو مگو می‌کنند. بگو: فضل بدست خدا است به هر کس که بخواهد آن را میدهد. خدا وسعت دهنده دانا است.»

آیه ۷۹ میفرماید: «سزاوار هیچ بشری نیست که خدا به او حکم و کتاب و پیغمبری بدهد، بعد او به مردم بگوید: غیر از خدا بنده من باشید. بلکه میگفتند خداپرست باشید (نه انسان پرست و بنده انسان‌های مثل خود در هر مقامی که باشند) به دلیل همان کتابی که به دیگران تعلیم میدهد و به دلیل همان کتابی که درس آن را میخوانید.» و در آیه ۸۰ آن میفرماید: «آیا خدا به شما دستور میدهد که فرشتگان و پیغمبران را ارباب خود بگیرید؟ آیا پس از آن که تسلیم خدا و مسلمان شدید شما را به کفر دستور میدهد.» که کافر باشید و غیر از خدا پیغمبران را ارباب خود بگیرید؟ همانطور که امروز در جهان عمل میکنند.

آیه ۸۴ و ۸۵ میفرماید: «بگو: ما به خدا و آنچه به ما نازل شده (یعنی به قرآن) و آنچه به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان نازل شده و آنچه به موسی و عیسی داده شده (یعنی به تورات و انجیل) و آنچه به پیغمبران از طرف خداوندشان نازل شده ایمان آورده‌ایم و ما تسلیم خدا هستیم. و هر کس دینی غیر از اسلام (تسلیم خدا بودن) بجوید (و تسلیم شیخ و کشیش و خاخام و موبد و شاه و رئیس جمهور و مجلس نمایندگان مردم باشد، در صورتیکه دستور آنها بر خلاف دستور خدا باشد) هرگز از او قبول نمیشود (هشدار شدید به کسانی که تسلیم آنها شده‌اند و کاری برای آینده و رهائی از دست آنان نمیکند) چنین کسی در آخرت از کسانی است که ضرر کرده‌اند و زیان دیده‌اند.»

آیه ۹۳ تا ۹۵ میفرماید: «هر غذائی (مطابق شماره ۳ و ۴ باب ۹ سفر پیدایش) برای بنی‌اسرائیل حلال بود غیر از آنچه خود یعقوب بر خودش حرام کرده بود (نمی‌خورد ولی خدا آنها را حرام نکرده بود) قبل از اینکه تورات فرستاده شود. بگو: اگر راست میگوئید تورات را بیاورید (تا ببینیم این مطلب را دارد یا نه؟) و آن را بخوانید (البته منظور از تورات کتاب عهد عتیق است و سفر پیدایش، کتاب اول عهد عتیق است) پس کسانی که بعد از آن (بررسی تورات) از قول خدا دروغ بگویند (افترا به خدا بزنند و چیزی که خدا نگفته از قول خدا بگویند) ظالم هستند. بگو خدا راست گفت. بنابراین از آئین ابراهیم (که بعد از نوح و قبل از موسی و تورات بود و هر غذائی بر او حلال بود) پیروی کنید. ابراهیم موحد بود و مشرک نبود.» فقط از حکم خدا پیروی میکرد نه از حکم انسان‌ها.

آیه ۹۸ تا ۱۰۰ میفرماید: «بگو: ای اهل کتاب چرا منکر آیات خدا میشوید؟ در حالی که خدا شاهد کارهائی است که میکنید. (آیا از مجازات او نمی‌ترسید؟) بگو: ای اهل کتاب (ای دینداران عالم) چرا مردم

را از راه خدا باز میدارید (و آنها را منحرف میکنید) و هر کس را که به خدا ایمان بیاورد دنبال انحراف او هستید در صورتیکه حقیقت را میدانید؟ خدا از کارهائی که میکنید غافل نیست. ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید اگر از گروهی از کسانی که به آنها کتاب الهی داده شده اطاعت کنید شما را بعد از ایمانتان کافر میکنند» حالا که سواد دارید خودتان کتاب الهی را بخوانید. آیه ۱۰۲ تا ۱۰۵ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید آنطور که سزاوار بر حذر بودن از نافرمانی خدا است از آن حذر کنید و فقط در حالی که تسلیم خدا هستید از دنیا بروید (نه تسلیم افراد دیگر. و برای اینکه تسلیم خدا باشید کتاب او را که به شما میگوید خدا چه دستورها و نظرهائی داده است بخوانید). و همگی به رشته الهی (یعنی به قرآن) بچسبید و دچار تفرقه نشوید (برخلاف آنچه در اثر پیروی از روحانی نماها دچار تفرقه شده‌اند) و نعمت خدا را بر خودتان بیاد آورید که شما دشمن هم بودید و خدا بین دل‌های شما محبت ایجاد کرد و به نعمت خدا (و قرآن که دل‌های شما را به هم نزدیک کرد) برادر هم شدید (ولی روحانی‌نماها بخاطر گرمی بازار خود این برادری را به دشمنی تبدیل کردند. وای از بی اطلاعی افراد و فریبکاری روحانی نماها که اسلام و مسلمانان را دچار ذلت کردند. چون از دین منحرف شدند و یک دسته افکار «سست و واهی و بی اثر» را به قول علامه طباطبائی صاحب تفسیر (المیزان) بجای دین قبول کردند). و کنار گودالی از آتش (اختلافات) بودید خدا شما را از آن نجات داد. خدا آیتش را برای اینکه هدایت شوید (راه صحیح ساختن یک دنیای پاک را بشناسید) اینطور بیان میکند. باید از شما دسته‌ای باشند که شما را به کار خیر (متحد شدن و چسبیدن به قرآن و پیروی از آن) دعوت کنند و امر بمعروف و نهی از منکر کنند. چنین افرادی موفق و رستگارند. شما مثل کسانی که پس از آمدن دلیل‌های روشن برای آنها تفرقه و اختلاف داشتند (که باعث ضعف می‌شود) نباشید. آنها عذاب بزرگی دارند.»

آیه ۱۱۸ تا ۱۲۰ میفرماید: «ای افرادی که (به رسالت محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید از افراد غیر مسلمان دوست صمیمی و همراز نگیرید. آنها در خرابکاری در کار شما فروگذاری نمی‌کنند. هر چه باعث ناراحتی شما است دوست دارند. کینه و نفرت از سخنانشان پیدا است. (همانطور که امروزه در جهان می‌بینیم و می‌شنویم. چون یهودیان خود را نخست زاده خدا و محبوب خدا میدانند و مسیحیان عیسی مسیح را خدا یا فرزند یگانه خدا میدانند و فقط پیامبری او را قبول ندارند) آنچه در سینه‌هایشان

(از کینه و نفرت) پنهان کرده‌اند خیلی بیشتر از آن چیزی است که به زبان می‌آورند (چون از تعالیم واقعی انجیل و تورات اطلاع چندانی ندارند تا ببینند همه پیغمبران خواستار یک دنیای پاک هستند که در آن عدالت برقرار باشد و حق کسی پایمال نشود و در این راه باید تمام دینداران واقعی که این حقیقت را شناخته‌اند متحداً همکاری کنند) ما آیات (نشانه‌های نفرت آنها را) برای شما بیان کردیم شاید عقل خود را بکار اندازید (و حقیقت را درک کنید). این شما هستید که آنها را دوست دارید در صورتیکه آنها شما را دوست ندارند. شما به تمام کتابهای الهی ایمان دارید (ولی آنها ایمان ندارند). وقتی با شما برخورد میکنند میگویند ایمان آوردیم ولی وقتی تنها شدند انگشتانشان را در اثر غیظ از شما گاز میگیرند بگو: از شدت غیظ خود بمیرید چون خدا از آنچه در سینه‌ها میگذرد اطلاع دارد. اگر خوبی به شما برسد آنها را ناراحت میکند و اگر بدی به شما برسد کیف می‌کنند. اگر استقامت داشته باشید و از نافرمانی خدا احتراز کنید نقشه‌های آنها ذره‌ای به شما ضرر نمیزند. خدا به کارهایی که می‌کنند احاطه دارد. «غیظ یعنی عصبانیت و خشم. امروزه مسلمان نماهائی که دم از مسلمانی (تسلیم خدا بودن) میزنند و از کتاب الهی خبری ندارند از عصبانیت از دست آنها انگشت خود را گاز می‌گیرند و توجه ندارند که در اثر تفرقه و اختلاف داشتن و نامسلمانی خود دچار این وضع شده‌اند و نقشه‌های آنها بدست خود این نامسلمنان اجرا میشود.

آیه ۱۳۰ تا ۱۳۶ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید ربا را چندین برابر نخورید و از نافرمانی خدا احتراز کنید تا موفق و رستگار شوید و از آتشی که برای افراد بی ایمان (که دستور خدا را انجام نمی‌دهند) آماده شده احتراز کنید. و از خدا و پیغمبر اطاعت کنید (و این دستور خدا را انجام دهید) تا مورد رحم قرار گیرید و بسوی مغفرتی از خداوندتان (که چنین دستوری به شما میدهد) و بهشتی که عرض آن به اندازه آسمان‌ها و زمین است و برای افرادی که از نافرمانی خدا احتراز میکنند آماده شده بشتابید. افراد با تقوائی که در حال بی نیازی و فقر در راه خدا انفاق (خرج) میکنند و جلوی خشم (عصبانیت) خود را میگیرند و از گناه مردم میگذرند. خدا نیکوکاران را دوست دارد. و کسانی که وقتی کار زشتی کردند یا بخودشان ظلم کردند (و حکم خدا را اجرا نکردند) خدا را یاد می‌کنند و به خاطر گناهانشان طلب آمرزش می‌کنند. چه کسی غیر از خدا (در قیامت) گناه را می‌بخشد؟ نیکوکارانی که در کار خلاقی که کردند اصرار نمی‌ورزند و حقیقت را می‌دانند. پاداش آنها از

طرف خداوندشان آمرزش و بهشت‌هایی است که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. پاداش کسانی که به این دستورها عمل کنند چقدر خوب است.»

آیه ۱۳۹ تا ۱۴۱ میفرماید: «سست نشوید و غصه نخورید (چون غصه خوردن دردی را دوا نمی‌کند بلکه نیروی کار انسان را میگیرد) شما اگر ایمان داشته باشید (متحد باشید و دیگران را با بهترین طرز و با حکمت و اندرز نیکو به راه خدا دعوت کنید) برتر هستید. (غصه خوردن ندارد، عمل کردن لازم دارد) اگر به شما لطمه‌ای وارد شد به افراد مقابل هم لطمه وارد شده. این روزگار است که آن را بین مردم دست بدست میگردانیم برای اینکه خدا افراد با ایمان را بشناسد و شاهد‌ها (نمونه‌هایی) از شما بگیرد. خدا افراد ظالم را دوست ندارد. و برای اینکه افراد با ایمان را پاک کند و افراد بی ایمان را نابود کند.»

آیه ۱۴۹ تا ۱۵۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید اگر از افراد بی ایمان اطاعت کنید (کاری که بیشتر مسلمان نماهای امروزی می‌کنند) شما را به گذشته شما (بت‌پرستی) برمی‌گردانند و شما ضرر می‌کنید. خدا مولا (مددکار و پشتیبان) شما است. او بهترین کمک کننده است. در دل افراد بی ایمان (در صورتیکه ایمان واقعی نداشته باشید و دستورهای خدا را انجام ندهید) وحشت ایجاد می‌کنیم چون چیزی را شریک خدا ساخته‌اند که خدا دلیلی برای (شرکت آنها با خدا) نازل نکرده. جای آنها جهنم است. جای افراد ظالم خیلی بد است.»

آیه ۱۵۶ تا ۱۵۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید مثل افراد بی ایمانی نباشید که در باره برادرشان وقتی در زمین سفر میکردند یا می‌جنگیدند گفتند: اگر پیش ما بودند نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند تا آن را حسرتی در دلشان قرار دهد. خدا زنده میکند و میمیراند (جان انسان‌ها را میگیرد، چه در جنگ و چه در خانه خودشان). خدا کارهایی را که میکنید می‌بیند. اگر در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) کشته شوید یا بمیرید حتماً آمرزش و رحمت خدا بهتر از تمام چیزهایی است که آنها جمع میکنند. اگر مُردید یا کشته شدید پیش خدا جمع آورده میشوید.»

آیه ۱۵۹ و ۱۶۰ میفرماید: «به سبب رحمت خدا با آنها به نرمی و ملایمت رفتار کردی. اگر خشن و سنگدل بودی از اطرافت پراکنده میشدند. بنابراین آنها را ببخش و برای آنها طلب آمرزش کن و با آنها

در کار مشورت کن. وقتی تصمیم گرفتی به خدا توکل کن (تصمیمت را انجام بده) چون خدا توکل کنندگان را دوست دارد.»

آیه ۱۶۵ تا ۱۶۸ میفرماید: «آیا هرگاه مصیبتی به شما وارد شد در صورتی که دو برابر آن را به دشمن مصیبت وارد کردید گفتید: این مصیبت از کجا به ما وارد شده؟ بگو: از طرف خودتان این مصیبت به شما وارد شده (تقصیر در کوتاهی خودتان بوده) چون خداوند بر هر کاری قادر است. مصیبتی که روز برخورد دو سپاه به شما وارد شد به اذن خدا (مطابق قانون خدا) بود تا افراد با ایمان و افراد منافق را بشناسد. به آنها گفته شد بیائید در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) بجنگید یا دفاع کنید. گفتند: اگر جنگ بلد بودیم حتماً از شما پیروی میکردیم (در جنگ شرکت میکردیم و میجنگیدیم) آنها آن موقع به کفر نزدیکتر بودند تا به ایمان. زبانی چیزی را میگویند که ایمانی به آن ندارند. خدا آنچه را در دل پنهان میکنند میداند. کسانی که به جنگ نرفتند در باره برادرانشان گفتند: اگر از ما اطاعت میکردند کشته نمی‌شدند. بگو اگر راست میگوئید مرگ را از خودتان دفع کنید.»

آیه ۱۶۹ تا ۱۷۱ میفرماید: «به کسانی که در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) کشته شدند نگوئید مرده. بلکه آنها زنده هستند و پیش خدا روزی میخورند. به آنچه خدا از فضل خودش به آنها داده خوشحال هستند و در باره کسانی که هنوز به آنها نپیوسته‌اند دلشاد هستند که ترسی بر آنها نیست و غمگین نمی‌شوند. به نعمت و فضل خدا خوشحال هستند بخاطر اینکه خدا پاداش افراد با ایمان را ضایع نمیکند.»

آیه ۱۷۶ و ۱۷۷ میفرماید: «کسانی که در کفر می‌شتابند تو را غمگین نکنند. آنها ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند. خدا میخواهد بهره‌ای در آخرت برای آنها قرار ندهد. آنها عذاب بزرگی دارند. کسانی که کفر را با قیمت ایمان خریدند ذره‌ای بخدا ضرر نمی‌زنند و عذاب دردناکی دارند.»

آیه ۱۸۰ تا ۱۸۲ میفرماید: «کسانی که در مورد آنچه خدا از فضل خودش به آنها داده بود بخل ورزیدند (که در راه خدا خرج کنند) خیال نکنند که کارشان به نفع آنها است. بلکه به ضرر آنها است. روز قیامت همان چیزی که به خاطرش بخل ورزیده‌اند طوقی دور گردان آنها می‌شود. میراث آسمان‌ها و زمین مال خدا است. (هیچکس ذره‌ای از مال دنیا را با خود بگور نمیبرد) خدا از کارهایی که میکنید آگاه است. خدا سخن کسانی را که گفتند خدا فقیر است و ما غنی (پولدار و بی نیاز) هستیم شنید. حرفی را

که زدند و کشتن به ناحق پیغمبران را خواهیم نوشت و میگوئیم عذاب آتش را بپشید. اینکار بعثت کارهائی است که کرده‌اید. خدا به بندگان ظلم نمیکند.» بلکه جزای کارهایشان را به آنها میدهد.

آیه ۱۸۸ میفرماید: «کسانی که به خاطر کارهائی که کردند (بخلی که ورزیدند) خوشحال هستند و دوست دارند بخاطر کارهائی که نکرده‌اند مورد ستایش (و تعریف) قرار گیرند، خیال نکن که آنها از عذاب نجات پیدا میکنند. آنها عذاب دردناکی دارند.»

آیه ۱۹۶ تا ۱۹۸ میفرماید: «آمد و رفت مردم بی ایمان در شهرها تو را فریب ندهد. آنها بهره کمی دارند ولی جایشان در جهنم است و جهنم بد جائی است. ولی افرادی که از نافرمانی خداوندشان احتراز کردند بهشت‌هائی دارند که نه‌رها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. این پذیرائی از جانب خدا است. و آنچه پیش خدا است برای نیکوکاران بهتر است.»

آیه ۲۰۰ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید صبر و استقامت داشته باشید و همدیگر را به آن سفارش کنید و با هم ارتباط داشته باشید و از نافرمانی خدا احتراز کنید تا موفق و رستگار شوید.»

احکام سوره نساء

آیه ۱ تا ۶ نساء میفرماید: «ای مردم از نافرمانی اربابان (که شما را آفریده و به شما دستور میدهد چه کاری بکنید و چه کاری نکنید) احتراز کنید. خدائی که شما را از یک نفر آفرید و همسرش را از او آفرید و از آن دو مردان و زنان بسیاری در دنیا منتشر کرد. از خدائی که به وسیله او از هم سؤال میکنید بترسید و مواظب خویشانان هم باشید، چون خدا مراقب کارهای شما است. مال یتیمان را به آنها بدهید و ناپاک را با پاک عوض نکنید و مال آنها را با مال خودتان نخورید چون اینکار گناه بزرگی است. اگر می‌ترسید (که با ازدواج با یتیمان) در باره آنها بعدالت رفتار نکنید با زنانی که برای شما پاک و دلخواهتان هستند، با دو تا و سه تا و چهارتای آنها ازدواج کنید. اگر می‌ترسید که عدالت نداشته باشید فقط به یک زن یا به کنیزانتان اکتفا کنید. این برای اینکه عائله‌مند نشوید (نان خور زیادی نداشته باشید) (و یا ظلمی نکنید) بهتر است. مهریه زنان را با رضایت کامل به آنها بدهید. اگر آنها با میل خود از مقداری از آنها گذشت کردند آن را حلال و گوارا بخورید. اموالتان را که خدا وسیله اداره زندگی شما قرار داده به افراد

کم عقل خودتان ندهید (که آن را از بین ببرند) و خوراک و لباس آنها را بدهید و با خوبی با آنها صحبت کنید. یتیمان را امتحان کنید تا به مرحله ازدواج برسند. وقتی در آنها رشد (راه یافتگی) یافتید مالشان را بخودشان بدهید و آن را از روی اسراف (زیاده‌روی) و عجله از ترس اینکه بزرگ شوند، نخورید. کسی که غنی (پولدار و بی نیاز) است باید عفت بخرج دهد (دستمزدی نگیرد) و کسی که فقیر است باید بخوبی بخورد (نه با اسراف) وقتی مال آنها را به آنها می‌دهید شاهی برای اینکار بگیرید. و خدا برای حسابرسی کافی است.»

آیه ۷ تا ۱۰ می‌فرماید: «مردان از آنچه پدران و مادران و نزدیکان بجا می‌گذارند سهمی دارند و زنان هم از آنچه پدران و مادران و نزدیکان بجا می‌گذارند سهمی دارند، چه کم باشد چه زیاد. سهم معینی است. وقتی هنگام قسمت کردن بازمانده شخص، نزدیکان و یتیمان و تهیدستان حاضر شدند مقداری از آن به آنها بخورانید و با خوبی با آنها صحبت کنید. اگر کسانی که بعد از خود فرزندان ضعیفی (فرزندان کوچکی) باقی می‌گذارند از وضع آنها می‌ترسند باید از نافرمانی خدا در باره یتیمان احتراز کنند و با آنها سخن بدرستی بگویند. کسانی که مال یتیمان را از روی ظلم می‌خورند آتش می‌خورند و به شکم خود می‌فرستند و وارد آتش جهنم میشوند.»

آیه ۱۱ و ۱۲ در باره ارثی که به افراد میرسد سخن می‌گوید. در این باره باید به دو چیز توجه داشت یکی دادن خرج خانواده که به گردن مرد است و یکی دادن مهریه به زن که بر عهده مرد است. آیه ۱۵ و ۱۶ می‌فرماید: «اگر زنان کار زشتی کردند (هم جنس بازی زنانه انجام دادند) چهار شاهد بر اینکار آنها بگیرید. اگر آنها به اینکار شهادت دادند آنها را در خانه نگه دارید تا مرگ آنها فرا رسد یا خدا راهی برای آنها قرار دهد. اگر دو مرد (لواط و هم‌جنس بازی مردانه) انجام دادند آنها را اذیت کنید. اگر توبه کردند (از کار غلط و خلاف طبیعت خود دست برداشتند) از آنها صرف نظر کنید. چون خدا توبه‌پذیر مهربان است.»

آیه ۱۹ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید برای شما حلال نیست که زنان را به اجبار به ارث ببرید و بر آنها سخت‌گیرید تا بعضی از چیزهایی که به آنها داده‌اید بگیرید، مگر اینکه کار زشت آشکاری نکنند. با آنها بخوبی رفتار کنید. اگر از آنها بدتان هم بیاید

بدانید که خیلی چیزها است که شما از آن بدتان می‌آید در صورتیکه خدا در آن خیر زیادی قرار داده باشد.»

آیه ۲۰ و ۲۱ میفرماید: «اگر خواستید زنی را بجای زنی بگیرید و به یکی از آنها پول زیادی داده باشید، ذره‌ای از آن را پس نگیرید. آیا با بهتان (تهمت و افترا و دروغ) و با گناهی بزرگ میخواهید آن را بگیرید؟ (از اینکار شدت خودداری کنید). چگونه میخواهید از او بگیرید در صورتیکه بعضی از شما از بعضی بهره‌مند شده‌اید (به هم وصل شده‌اید) و آنها پیمان محکمی (بنام عقد) از شما گرفته‌اند.»

آیه ۲۲ تا ۲۵ میفرماید: «با زنانی که پدرانتان با آنها ازدواج کرده‌اند ازدواج نکنید مگر اینکه قبل از این ازدواج کرده باشید. (لازم نیست آن‌ها را طلاق بدهید). چون چنین کاری زشت و باعث خشم خدا و راه بدی است. مادرانتان، دخترانتان، خواهرانتان، و عمه‌هایتان و خاله‌هایتان، دختران برادران، دختران خواهرتان و مادرانی که به شما شیر داده‌اند و خواهران شیری شما، مادر زنتان و دخترانی از زنانان که با آن زنان همخوابگی کرده‌اید و آن دختران در دامن شما بزرگ شده‌اند بر شما حرام شده‌اند ولی اگر زنی را عقد کرده‌اید و با او عروسی نکرده‌اید با دختر او میتوانید ازدواج کنید و عروستان که از فرزندان واقعی شما هستند (نه از پسر خواندگانتان) و اینکه بین دو خواهر را جمع کنید (در یک زمان هر دو زن شما باشند) مگر اینکه اینکار قبلاً صورت گرفته باشد. چون خدا بخشنده و مهربان است، و زنان شوهردار مگر اینکه کنیز شما باشند. خدا اینها را بر شما واجب کرده (که حق ازدواج با آنها را ندارید) و غیر از آن را بر شما حلال کرده که با مال خود درصدد ازدواج با آنها باشید. البته به صورت ازدواج نه زناکاری. وقتی از زنانی که با آنها ازدواج کرده‌اید بهره‌مند شدید (زفاف و همخوابگی صورت گرفت) مهریه آنها را که واجب است به آنها بدهید. اشکالی بر شما نیست که پس از مهریه واجب در صورت رضایت طرفین بعد از آن چیزی بر آن اضافه کنید (ولی شرط آن این است که موقع همخوابگی توانائی پرداخت آن را داشته باشید) چون خدا دانا و کارهایش از روی حکمت (علم همه جانبه است). کسانی از شما که توانائی آن را ندارند که با زنان پاکدامن با ایمان ازدواج کنند با کنیزان مؤمنی که در اختیار شما هستند ازدواج کنند. خدا به ایمان شما داناتر است. بعضی از شما از بعض دیگر است. با آنها با اجازه اهلشان ازدواج کنید و مهریه آنها را بخوبی به آنها بدهید. به شرط آن که پاکدامن باشند نه زناکار و معشوقه کسی نباشند. وقتی شوهر کردند اگر زنا کردند مجازات آنها نصف مجازات زنان شوهردار (غیر کنیز) است. این دستور برای

کسی از شما است که دچار رنج است (رنج عزوبت). اگر صبر کنید برای شما بهتر است. و خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۲۹ و ۳۰ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید مال یکدیگر را در میان خود به باطل نخورید مگر اینکه تجارتی با رضایت شما باشد و یکدیگر را نکشید چون خدا نسبت به شما مهربان است. کسی از شما که چنین کاری را از روی دشمنی و ظلم کرد او را وارد آتش می‌کنیم و این کار برای خدا آسان است.»

آیه ۳۱ میفرماید: «اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی شده‌اید خودداری کنید گناهان دیگر شما را (چه کوچک و چه متوسط) ندیده می‌گیریم (می‌بخشیم) و شما را با احترام وارد جای پر ارزشی (یعنی وارد بهشت) می‌کنیم.»

آیه ۳۴ و ۳۵ میفرماید: «بخاطر این که خدا بعضی را بر بعضی برتری داده (مردان را بر زنان از لحاظ نیروی بدنی برتری داده) و بعلت اینکه مردان از مال خود خرج زنان میکنند مردان از زنان مراقبت می‌کنند. بنابراین زنان فرمانبر حفظ کننده در غیبت شوهران خود هستند، مطابق آنچه خدا حفظ کرده. اگر از نشوز (اطاعت نکردن جنسی زنان در موقعی که مانعی در بین نباشد) ترسیدید آنها را نصیحت کنید (که تو خودت اول گفתי زن تو شدم و من قبول کردم). در مرحله بعد در رختخواب از آنها جدا شوید و (در مرحله سوم اگر دو کار اول سودمند نبود) آنها را بزنید. (چون بعضی از زنان از مردان خشن خوششان می‌آید). اگر اطاعت کردند دنبال بهانه‌ای بر ضد آنها نگردید. چون خدا بلندمرتبه و بزرگ است. (و شاهد رفتار شما میباشد. چون مطابق آیه ۱۹ با زنان باید خوشرفتار باشید). اگر از مخالفت آنها با هم می‌ترسید دآوری از خانواده مرد و دآوری از خانواده زن تعیین کنید (تا بکار آنها رسیدگی کنند). اگر تصمیم به سازش داشته باشند خدا بین آنها سازش ایجاد میکند. چون خدا دانا و آگاه است.»

آیه ۳۶ میفرماید: «فقط خدا را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) کنید و کسی را (در اینکار یعنی در اطاعت بدون چون و چرا یعنی بندگی) شریک خدا نکنید. (چون وقتی کسی بنده کسی شد، بنده دیگری نخواهد بود) و به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و تهیدستان و همسایه خویشاوند و همسایه بیگانه و دوستان و در راه ماندگان و بردگانتان نیکی کنید. چون خدا کسی را که خودپسند و فخر فروش است دوست ندارد.»

آیه ۳۷ و ۳۸ میفرماید: «کسانی که بخل میورزند (نمی‌خواهند در راه ساختن یک دنیای پاک و کمک به فقرا خرجی بکنند) و مردم را به بخل تشویق میکنند و مالی را که خدا از فضل خود به آنها داده (برای خرج نکردن در راه دین) پنهان می‌کنند (کافر هستند و دستور خدا را قبول ندارند). ما برای افراد کافر عذاب خوار کننده‌ای آماده کرده‌ایم. و افرادی که مال خود را برای دیدن مردم (از روی ریا) خرج میکنند و ایمانی به خدا و روز آخرت ندارند (نیز عذاب خوار کننده‌ای دارند). کسی که شیطان هم‌نشین و دوست او باشد، دوست بدی است.»

آیه ۴۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید در حالی که مست هستید نماز نخوانید تا بفهمید چه می‌گوئید (در طول تاریخ افراد نماز را به زبانی خوانده‌اند که نمی‌فهمیده‌اند چه می‌گویند. چون فقهاء دکاندار به آنها چنین تعلیمی داده بودند). و در حالی که جنب هستید (نماز نخوانید) تا وقتی که خود را بشوئید مگر این که در راه باشید. و اگر مریض یا در راه بودید یا یکی از شما از دفع مواد زائد غذایی بدن آمد یا با زنان هم‌خواگی داشتید و آب پیدا نکردید (که خود را بشوئید) با خاک پاک نیت شستن (تیمم) کنید و از آن خاک پاک بصورت و دستهایتان بمالید. چون خدا گذشت کننده و آمرزنده است.»

آیه ۴۷ میفرماید: «ای اهل کتاب، به آنچه ما نازل کردیم و تصدیق کننده توراتی است که با شما است، ایمان بیاورید، قبل از این که صورت‌هایی را از بین ببریم و آنها را به عقب برگردانیم یا از رحمت خود دور کنیم، همان طور که کسانی را که در روز شنبه کار می‌کردند از رحمت خود دور کردیم و دستور خدا حتماً انجام میشود.»

آیه ۵۸ و ۵۹ میفرماید: «خدا به شما دستور میدهد که امانت‌ها را به صاحبانش پس بدهید. (امانت خوار نباشید) و وقتی بین مردم حکم (یا حکومت) کردید بعدالت حکم (یا حکومت) کنید. چون خدا شما را به چیز خوبی نصیحت میکند (اجرای عدالت در همه حال خوب است) چون خدا شنوا و بینا است (حرف‌های شما را می‌شنود و کارهای شما را می‌بیند و میداند عدالت را رعایت میکنید یا نه). ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از خدا و پیغمبر و مسئولین کارها اطاعت کنید و اگر در موردی (با مسئولین امور) اختلاف نظر داشتید اگر ایمان به خدا و روز آخرت دارید، آن را

به خدا و رسول برگردانید (رسول ص پیرو قرآن بود و از آن اطلاع کامل داشت) اینکار بهتر و از نظر برگرداندن به اصل نیکوتر است. (خوش عاقبت تر است.)»

آیه ۷۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید احتیاط خود را حفظ کنید و دسته دسته یا دسته جمعی برای جهاد در راه خدا حرکت کنید.»

آیه ۷۴ تا ۷۷ میفرماید: «کسانی که زندگی دنیا را به قیمت آخرت میفروشند باید در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) بجنگند. کسی که در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) بجنگد و کشته شود یا پیروز شود به او پاداش بزرگی میدهیم. شما را چه شده که در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) و رهائی افراد ضعیف شده چه مرد، چه زن و چه کودک که میگویند خداوندا ما را از این شهری که مردمش ظالم هستند نجات بده نمی‌جنگید؟ (در راه نجات افرادی که میگویند) خدایا از طرف خودت پشتیبانی و مددکار (یاری کننده‌ای) برای ما قرار بده. کسانی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اند در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) میجنگند. ولی افراد بی ایمان (در راه بسط قدرت) طاغوت (که در مقابل خدا طغیان کرده است) میجنگند. با اولیای شیطان بجنگید، چون نقشه‌های شیطان (در مقابل شما که مسلمان و متحد هستید) ضعیف است.» چون مسلمانان واقعی، نه مسلمانان اسمی، با هم متحد هستند و عاقلانه با توجه به تمام امکاناتی که دارند و موانعی که در کار است مثل پیغمبر ص در راه خدا میجنگند و دیگران را با حکمت و بصیرت و با بهترین روش به اینکار دعوت میکنند. آیات ۱۰۳ آل عمران و ۱۲۵ نحل و ۲۱ احزاب را ببینید.

آیه ۷۷ و ۷۸ میفرماید: «آیا کسانی را ندیدی که به آنها گفته شد دست نگه دارید و نماز بپا دارید و زکات بدهید. ولی وقتی جنگ بر آنها واجب شد (تا در مقابل دشمنانی که با آنها میجنگیدند بجنگند) آنوقت عده‌ای از آنها آنطور که سزاوار ترس از نافرمانی خدا است یا شدیدتر از آن از مردم میترسیدند و گفتند: خدایا چرا جنگ را بر ما واجب کردی؟ چرا آن را تا مدت معلومی به عقب نینداختی؟ بگو متاع (کالای) دنیا (که از آن استفاده میکنید) کم است در صورتیکه آخرت برای کسی که تقوا (تسلط بر نفس) داشته باشد، بهتر است و ذره‌ای به شما ظلم نمیشود. هر جا باشید مرگ به شما میرسد (چه در جبهه جنگ، چه در خانه خودتان، چه در راه و چه در محل کارتان) اگرچه در برج‌های محکم باشید. اگر وضع و پیش آمد خوبی به آنها برسد میگویند این از جانب خدا است و اگر وضع بدی پیش آید و به آنها برسد

میگویند از جانب تو است. بگو همه آنها از جانب خدا (مطابق قانون ابدی خدا در جهان) است. چه وضعی برای این قوم پیش آمده که سخن را نمی‌فهمند؟»

آیه ۸۴ میفرماید: «در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک که خدا پیغمبران را برای آن فرستاده) بجنگ. خدا فقط تو را مکلف کرده ولی افراد با ایمان را بجنگ تشویق کن. امکان دارد خدا جلوی ناراحتی را که افراد بی ایمان بوجود آورده‌اند، بگیرد. عذاب خدا شدیدتر و مجازاتش سخت‌تر است.»

آیه ۸۶ میفرماید: «وقتی به شما سلام شد، یا بهتر از آن یا مثل آن جواب آن را بدهید. چون خدا حساب همه چیز را دارد.»

آیه ۸۸ تا ۹۱ میفرماید: «شما را چه شده که در باره منافقین دو دسته شده‌اید؟ (منافق، کافر و مشرکی است که ادعای ایمان میکند). خدا آنها را بخاطر کاری که کردند به حال کفر و شرک برگرداند. آیا میخواهید کسی را که خدا گمراه کرده هدایت کنید؟ کسی را که خدا گمراه کرده هرگز راهی برای هدایت او پیدا نمیکنی. دوست دارند که شما را مثل خودشان کافر (به توحید) کنند (چون قرن‌ها در بین آنها رواج داشته. مثل امروز بیشتر مسلمان‌ها و مسیحیان) آنها را تا در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) مهاجرت نکرده‌اند پشتیبان و مددکار خود نگیرید. اگر (از قبول توحید) روگردان شدند آنها را بگیرید و هر جا پیدا کردید آنها را بکشید و از آنها پشتیبان و مددکاری نگیرید. مگر افرادی از آنها که به قومی رسیدند که بین شما و آنها پیمان (عدم تجاوز) بسته شده یا در حالی پیش شما آمدند که قلباً از اینکه با شما یا با قوم خودشان بجنگند ناراحت هستند. اگر خدا میخواست آنها را بر شما مسلط میکرد و با شما می‌جنگیدند. اگر از شما کناره گرفتند و با شما نجنگیدند و به شما اظهار مسالمت کردند (به شما پیشنهاد صلح کردند) خدا راهی علیه آنها برای شما قرار نداده. عده دیگری را پیدا می‌کنید که میخواهند از شما و از قوم خود خاطر جمع باشند. هرگاه به فتنه‌ای برگردانده شدند (دچار فتنه شدند) در آن فرو می‌روند. اگر از شما کناره‌گیری نکردند و اظهار مسالمت نکردند و دست از جنگ با شما برنداشتند، آنها را بگیرید و هر جا آنها را پیدا کردید آنها را بکشید. علیه آنها برای شما دلیل روشنی قرار دادیم.» در جنگ باید تمام ملاحظات را در نظر داشت.

آیه ۹۲ و ۹۳ میفرماید: «هیچ مؤمنی نمیتواند فرد با ایمانی را بکشد مگر بخطا و از روی اشتباه. کسی که اشتبهاً مؤمنی را کشت باید بنده مؤمنی را آزاد کند و دیه (خون بهای) او را به خانواده مقتول بدهد مگر اینکه آنها آن را به او ببخشند. اگر مقتول از قوم دشمن شما بود ولی مؤمن (مسلمان) بود باید برده‌ای را آزاد کند. اگر مقتول از قومی بود که بین شما و آنها پیمان عدم تعرض وجود داشت باید دیه به خانواده مقتول داده شود و برده‌ای مسلمان آزاد شود. کسی که برده‌ای پیدا نکرد دو ماه پشت سر هم روزه بگیرد. این توبه‌ای از طرف خدا است و خدا دانا و حکیم است. کسی که مؤمنی (مسلمانی) را عمداً بکشد جزای او جهنم است، همیشه در آن خواهد بود و مورد خشم خدا است و خدا او را لعنت (دور بودن از رحمت خدا) کرده و عذاب بزرگی برای او فراهم کرده.»

آیه ۹۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن و بی اشتباه بودن قرآن) ایمان دارید وقتی در زمین مسافرت کردید اول وضع افراد را روشن کنید و به کسی که به شما اظهار مسلمانی (مسالمت) کرد نگوئید تو مسلمان (مؤمن) نیستی. آیا متاع زندگی دنیا را میخواهید؟ در صورتیکه غنیمت‌های زیادی پیش خدا وجود دارد. قبلاً شما اینطور بودید ولی خدا بر شما منت نهاد. بنابراین از این به بعد اول تحقیق کنید (مطلب را روشن کنید). چون خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد.»

آیه ۱۰۱ میفرماید: «وقتی در زمین سفر میکنید اگر میترسید که افراد بی ایمان شما را به زحمت بیندازند اشکالی بر شما وارد نیست که از نماز کم کنید. چون افراد بی ایمان دشمن آشکار شما هستند.» همانطور که می‌بینیم نماز قصر (نماز کوتاه) در این آیه نماز ترس از مزاحمت دشمنان است نه نماز سفر که بخواهند مقدار مسافت آن را تعیین کنند.

آیه ۱۰۲ میفرماید: «وقتی (موقع جنگ) در بین مسلمانان بودی و نماز را بپا داشتی دسته‌ای از مسلمانان با تو به نماز بایستند و سلاح‌هایشان را با خودشان نگهدارند. وقتی سجده کردند پشت سر شما بایستند و دسته دیگری که نماز نخوانده‌اند بیایند با تو نماز بخوانند و باید احتیاط خود را حفظ کنند و سلاح‌هایشان را با خود داشته باشند. افراد بی ایمان (مخالف) دوست دارند که شما از سلاح‌ها و کالاهای خود غافل شوید تا یکباره به شما حمله کنند. اگر بخاطر باران ناراحت هستید یا مریض هستید اشکالی

ندارد که سلاح‌های خود را زمین بگذارید ولی احتیاط خود را حفظ کنید. خدا برای افراد بی ایمان عذاب خوار کننده‌ای آماده کرده.»

آیه ۱۰۳ میفرماید: «وقتی نماز را تمام کردید خدا را در حال ایستاده و نشسته و خوابیده (دراز کشیده) یاد کنید. در صورتیکه اطمینان خاطر پیدا کردید نماز را برپا دارید. چون نماز وقت معین دارد که بر افراد با ایمان واجب شده.»

آیه ۱۰۴ میفرماید: «در تعقیب قوم (کافر) سست نشوید (سستی نکنید) اگر شما ناراحت شده‌اید آنها هم مثل شما ناراحت شده‌اند در صورتیکه شما از طرف خدا امید چیزهائی دارید که آنها چنان امیدی ندارند. خدا دانا و حکیم است.»

آیه ۱۰۵ تا ۱۰۷ میفرماید: «ما قرآن را بحق به تو نازل کردیم تا با آن بین مردم مطابق آنچه خدا به تو نشان داده حکم کنی. از خائنین دفاع نکن. از خدا برای اینکارت استغفار کن چون خدا آمرزنده و مهربان است. از کسانی که به خودشان خیانت کردند دفاع نکن. چون خدا خائن گناهکار را دوست ندارد.»

آیه ۱۲۷ میفرماید: «در باره زنان از تو اظهار نظر می‌خواهند. بگو: خدا و آنچه که در قرآن بر شما خوانده می‌شود در باره آنها برای شما اظهار نظر می‌کند، همین طور در باره دختران یتیمی که آنچه برای ایشان واجب شده به آنها نمیدهید و میل دارید با آن یتیمان ازدواج کنید. همین طور در باره پسران ضعیف (خردسال) نظر می‌دهد و اینکه در مورد یتیمان بعدالت رفتار کنید. هر کار خوبی که میکنید خدا از آن اطلاع دارد.»

آیه ۱۲۸ تا ۱۳۰ میفرماید: «اگر زنی از نشوز شوهرش ترسید اشکالی برای آنها ندارد که بین خودشان صلح بکنند. صلح بهتر از (اختلاف و جدائی) است. نفس انسانی دچار بخل است. اگر نیکی بکنید و از نافرمانی خدا حذر کنید خدا از کارهائی که میکنید اطلاع دارد. هرگز نمیتوانید بین زنان بعدالت رفتار کنید اگرچه خیلی علاقمند به اینکار باشید. بنابراین تمام میل و علاقه خود را متوجه یکی نکنید که دیگری را بلامتکلیف بگذارید. (که معلوم نشود شوهر دارد یا ندارد) اگر کارتان را اصلاح کنید و از نافرمانی خدا احتراز کنید خداوند آمرزنده و مهربان است. اگر از هم جدا شدند (کار به طلاق کشید) خدا هر کدام را از کرم خودش غنی (بی‌نیاز) میسازد. خدا وسعت دهنده دانا است.»

آیه ۱۳۵ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید مراقب اجرای عدالت باشید و برای خدا شهادت بدهید اگرچه بر ضرر خودتان یا پدر و مادر و نزدیکانتان باشد. چه بی نیاز باشند چه فقیر (تحت تأثیر احساسات و دلخواه خود نباشید) خدا به آنها سزاوارتر است. بنابراین از دلخواه خود پیروی نکنید که از عدالت منحرف شوید. اگر دو پهلوی صحبت کنید یا از دادن شهادت (چون بضرر شما است) خودداری کنید خدا از کارهایی که میکنید خبر دارد.» که نگذاشته‌اید عدالت اجرا شود. در این آیه می‌بینیم که عدالت برای مسلمان بالاتر از بزرگترین علاقه‌ها است. اگر آیه ۸ مائده سوره ۵ را ببینید متوجه میشوید که عدالت در نظر مسلمان بالاتر از تمام دشمنی‌ها و نفرت‌ها است. تا انسان‌ها به این مرحله نرسند عدالت فقط یک لفظ زیبا است.

آیه ۱۳۶ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید به خدا و پیغمبرش و کتابی که بر پیغمبرش نازل کرده (یعنی به قرآن) و کتابی که قبلاً نازل کرده (یعنی تورات و انجیل و) ایمان بیاورید. کسی که منکر خدا و فرشتگان او و کتاب‌های او و پیغمبرانش و روز آخرت باشد خیلی گمراه شده.»

آیه ۱۴۰ میفرماید: «خدا در کتاب برای شما نازل کرده (گفته) که وقتی شنیدید که منکر آیات خدا میشوند و آن را مسخره میکنند با آنها ننشینید تا در مطلب دیگری سرگرم شوند. اگر با آنها بنشینید شما هم مثل آنها خواهید بود. خدا تمام منافقین و منکرین را در جهنم جمع میکند.»

آیه ۱۴۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید کافران را غیر از مؤمنان (مسلمانان) پشتیبان خود نگیرید (ندانید). آیا میخواهید دلیل روشنی علیه خود به خدا بدهید؟» متأسفانه مسلمان نماهائی که از اسلام فقط اسمی دارند و از تعالیم قرآن اطلاعی ندارند در اثر تفرقه دچار ضعف شده‌اند و کافران به اسلام را پشتیبان خود گرفته‌اند در صورتیکه اگر مسلمان یعنی تسلیم خدا و متحد بودند نیروئی بوجود می‌آوردند که در دنیا بی نظیر بود و هر چه میخواستند میتوانستند خودشان تهیه کنند. چون دانشمندان هر رشته‌ای را دارند و کشوری میساختند که از غرب فیلیپین تا غرب مراکش امتداد داشت و هیچ کشوری جرأت تجاوز به آن را پیدا نمی‌کرد بخصوص که مردم دنیا را به ساختن یک دنیای پاک دعوت میکردند. دنیائی که در آن اثری از ظلم و فساد و فقر و جهل (به مطالب دینی و اجتماعی) و خرد شدن شخصیت انسان‌ها نباشد.

آیه ۱۷۰ میفرماید: «ای مردم بدون تردید از طرف خدا بحق پیغمبر برای شما آمده بنابراین به او ایمان بیاورید. این ایمان آوردن به او به نفع شما است. اگر منکر رسالت او شوید، بدانید که آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا دانا و حکیم است.»

آیه ۱۷۱ میفرماید: «ای اهل کتاب (که کتاب الهی دارید) در دینتان بناحق گزافه‌گوئی (غلو و مبالغه و اغراق گوئی) نکنید (کاری که مسلمانانی که اطلاع از قرآن ندارند، میکنند) و از قول خدا غیر از حقیقت نگوئید. مسیح، عیسی ابن مریم فقط فرستاده خدا و کلام او است (که گفت ایجاد بشو و شد)، کلمه‌ای که به مریم القا کرد و روحی از جانب او بود. بنابراین به خدا و پیغمبرانش ایمان بیاورید و نگوئید خدا سه تا است. از اینکار دست بردارید. این به نفع شماست. فقط خدا معبود یگانه است. خدا خیلی بالاتر از این است که فرزند داشته باشد (چون انسان نیست که زن و فرزند داشته باشد) هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال او است. خدا برای وکالت کافی است.» مسلمان نماهائی که از قرآن اطلاع ندارند بر دیگران که بندگان خداوند هستند توکل میکنند.

آیه ۱۷۶ میفرماید: «در باره کلاله (برادر و خواهری که از برادر و خواهر خود ارث میبرند) از تو سؤال میکنند. بگو: خدا در باره آنان اظهار نظر میکند. اگر مردی از شما مرد و فقط خواهری از او بجا مانده بود نصف ماترک به او ارث میرسد و اگر زنی مرد و برادرش از او ارث برد و زن، فرزندی نداشت تمام آنچه از خود بجا گذاشته به او میرسد. اگر خواهرها دو نفر باشند دو ثلث آنچه شخص مرده از خود بجا گذاشته به آنها میرسد. اگر مردان و زنانی (برادران و خواهرانی) ارث‌بر او باشند برادر مثل سهم دو خواهر را ارث میبرد. خدا برای شما بیان میکند مبدا گمراه شوید. خدا هر چیزی را میداند.»

احکام سورۀ مائده

آیه ۱ تا ۳ مائده سورۀ ۵ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید به عقدها (قراردادها) وفا کنید. گوشت چهارپایان برای شما حلال شده جز آنچه بر شما خوانده می‌شود. در حال احرام (انجام مراسم حج) شکار را حلال نشمارید. (شکار در حین مراسم حج بر شما حرام است) خدا هر چه را بخواهد حکم میکند. ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن ایمان آورده‌اید) شعائر خدا را حلال نکنید. (حرمت آن را نگاه دارید). همینطور ماه حرام و قربانی و

قربانی نشاندار (که به گردنش قلاده بسته‌اید)، همینطور کسانی را که قصد خانه کعبه کرده‌اند و دنبال فضل خدا و رضایت او میگردند. ولی وقتی از احرام درآمدید میتوانید صید کنید. دشمنی دسته‌ای که شما را از رفتن به مسجدالحرام بازداشتند شما را به تعدی (تجاوز به آنها) وا ندارد. در نیکوکاری و تقوا همکاری کنید و در گناه و ستمکاری همکاری نکنید. از نافرمانی خدا حذر کنید چون مجازات خدا شدید است. گوشت حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه بنام غیر خدا کشته شده و حیوان خفه شده و با ضربه کشته شده و از بلندی پرت شده و بضرب شاخ مرده و آنچه حیوان درنده خورده باشد، مگر اینکه قبل از مردنش او را کشته باشید، و آنچه بخاطر بت‌ها کشته شده و گوشتی که به وسیله قرعه‌کشی تقسیم شده باشد بر شما حرام و فسق (نافرمانی خدا) است. امروز افراد بی ایمان از شکست دین شما مأیوس شده‌اند. از آنها نترسید از (مجازات) من بترسید. امروز دین شما را کامل کردم (در دین شما کمبودی برای ساختن یک دنیای پاک وجود ندارد). و نعمتم را بر شما تمام کردم و اسلام (تسلیم خدا بودن) را برای شما دین پسندیدم (نه تسلیم افرادی مثل خود بودن را) اگر کسی ناچار شد و بدون اینکه تمایلی به گناه داشته باشد (از این گوشت‌ها خورد) خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۴ و ۵ میفرماید: «از تو میپرسند چه چیزی برای آنها حلال است؟ بگو تمام خوردنی‌های پاک برای شما حلال شده و گوشت حیوانات شکار شده توسط حیوان شکاری که همانطور که خدا به شما تعلیم داده به آنها یاد داده‌اید برای شما حلال شده. وقتی حیوانی را برای شما گرفتند از آن بخورید و نام خدا را بر آن ذکر (یاد) کنید. از نافرمانی خدا احتراز کنید چون حسابرسی خدا سریع (تند) است. امروز غذاهای پاک برای شما حلال شده و غذای اهل کتاب برای شما حلال و غذای شما برای آنها حلال است. و ازدواج با زنان با ایمان و زنان پاکدامن اهل کتاب (کسانی که قبلاً به آنها کتاب الهی داده شده) برای شما حلال است بشرط آنکه مهریه آنها را به آنها بدهید و ازدواج کنید و زنا نکنید و معشوقه نگیرید. کسی که منکر ایمان شود عملش از بین رفته و در آخرت زیانکار است.» ضرر کرده.

آیه ۶ و ۷ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید وقتی برای انجام دادن نماز برخاستید صورتتان و دستهایتان را تا آرنج بشوئید و به سرتان مسح بکشید و پایتان را تا قوزک پا بشوئید یا مسح بکشید. اگر جنب بودید خودتان را پاک کنید. اگر مریض یا بر سفر بودید یا یکی از شما از دفع مدفوع آمد یا با زنان همخوابگی کردید و آب نیافتید با خاک پاک قصد وضو

(تیمم) کنید و از آن به صورتتان و دستهایتان بمالید. خدا نمیخواهد برای شما اشکال تراشی کند ولی میخواهد شما را تمیز و نعمتش را بر شما تمام کند. نعمت خدا را بر خودتان و پیمان محکم خودتان که خدا بوسیله آن شما را متعهد کرد بیاد داشته باشید، وقتی که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم (پیمانی است که با خدا بسته‌اید) از نافرمانی خدا احتراز کنید. چون خدا از آنچه در سینه‌ها (در فکر افراد) است اطلاع دارد.»

اگر دقت کرده باشید تا اینجا سخنانی است که قبلاً در هیچ یک از آیات قرآن ذکر نشده. بطور کلی در حدود ۹۰ درصد از مطالب آیات این سوره هیچ جای قرآن گفته نشده و بسیاری از لغاتی که در این سوره آمده هیچ جای قرآن نیامده. با این آیات است که دین برای ساختن یک دنیای پاک کامل شده. آیه ۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید مراقب اجرای احکام خدا باشید و بعدالت شهادت بدهید و دشمنی و نفرت از دسته‌ای شما را به بیعدالتی و اندارد. در همه حال عادل باشید. چون عدالت به تقوا نزدیکتر است. (و مطابق آیه ۱۳ حجات سوره ۴۹ گرامی‌ترین شما پیش خدا با تقواترین شما است) از نافرمانی خدا (در مورد اجرای عدالت) احتراز کنید چون خدا از کارهایی که میکنید خبر دارد.» این آیه هم در هیچ جای قرآن غیر از اینجا نیست.

آیه ۱۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید نعمت خدا را وقتی عده‌ای تصمیم گرفتند که به شما دست درازی کنند (دستشان را بر شما بکشایند) و خدا جلوی دست آنها را گرفت یادآوری کنید و از نافرمانی خدا احتراز کنید. افراد با ایمان باید بر خدا توکل کنند.»

آیه ۱۳ در باره یهودیان میفرماید: «بعلت شکستن پیمانشان آنها را لعنت کردیم و سنگدلشان کردیم. سخن را از جای خود تحریف میکنند (مثل بسیاری از مسلمانان و صوفیان و عارفان و بابی‌ها و بهائی‌ها) و بهره‌ای را که باید از آنچه به آنها تذکر داده شده ببرند فراموش کردند. دائماً بر خیانتی از آنها مطلع میشوی – غیر از عده کمی از آنها – آنها را ببخش و از آنها درگذر چون خدا نیکوکاران را دوست دارد.»

آیه ۱۸ میفرماید: «یهودی‌ها و مسیحی‌ها گفتند ما فرزندان و محبوب خدا هستیم (مطابق شماره اول باب ۱۴ تثنیه کتاب عهد عتیق مشهور به تورات و شماره ۴۵ باب ۵ انجیل متی – کتاب عهد جدید –

من فکر میکنم اگر درست به کتابهای عهد عتیق و عهد جدید نگاه کنیم این پسران خدا در اصل بندگان خدا بوده که به فرزندان خدا ترجمه شده). به آنها بگو: چرا خدا شما را بعلت گناهانتان مجازات می‌کند؟ (قرن‌ها زیر سلطه ایرانیان و یونانیان و رومیان و اعراب بودید) اینطور نیست بلکه شما هم انسانی مثل انسان‌های دیگر هستید که خدا آفریده. هر کس را که بخواهد می‌آمزد و هر کس را که بخواهد عذاب میکند (با توجه به امکانات و موانع آنها در کارشان) فرمانروائی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آنها است متعلق به خدا است و بازگشت همه (برای پس دادن حساب کارهایشان) پیش خدا است.»

آیه ۲۰ می‌فرماید: «وقتی را یادآوری کن که موسی به قومش گفت: ای قوم من نعمت خدا را بر خودتان بیاد آورید که در بین شما پیغمبرانی قرار داد و شما را پادشاهانی ساخت (که اولین حکومت دینی را تشکیل بدهید) و به شما چیزی داد که به احدی از جهانیان (تا آن موقع) نداده بود.»

آیه ۳۳ می‌فرماید: «مجازات کسانی که با خدا و رسولش می‌جنگند و در زمین به فساد میکوشند فقط این است که کشته شوند یا به دار زده شوند یا دست و پایشان برخلاف هم بریده شود و یا تبعید گردند. این خواری آنها در دنیا است و در آخرت عذاب بزرگی دارند.»

میدانیم جنگ با خدا لشکرکشی به سرزمین خدا نیست و جنگ با رسول دوئل (جنگ تن به تن) نیست. بلکه جنگ با آنها مخالفت با ساختن یک دنیای پاک و فساد در زمین است. باید برای رفاه افراد پاک افراد فاسد و خرابکار را بشدت هر چه بیشتر مجازات کرد و کوچکترین رحمی به آنها نکرد چون افراد پاک همیشه سعی میکنند که کار خلافی نکنند و به حقوق دیگران تجاوز نکنند ولی افراد فاسد همیشه به حقوق افراد چه پاکان و چه ناپاکان تجاوز میکنند.

آیه ۳۵ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید از نافرمانی خدا احتراز کنید و وسیله‌ای برای نزدیکی او بجوئید و در راه او (در راه ساختن یک دنیای پاک) کوشش کنید تا موفق و رستگار شوید.» آیه ۵۷ اسراء سوره ۱۷ را هم ببینید.

آیه ۳۸ می‌فرماید: «دست مرد و زن دزد را بخاطر کاری که کرده‌اند ببرید. این مجازات عبرت‌انگیز از طرف خداست. خدا توانا و حکیم است.» حکمی که میدهد از روی حکمت (یعنی علم همه جانبه) است.»

آیه ۴۱ میفرماید: «ای پیغمبر سخنان کسانی که در کفر سرعت میگیرند و زبانی می‌گویند که ایمان آوردیم ولی قلبشان ایمان ندارد ... تو را غمگین نکنند...»

آیه ۴۲ میفرماید: «یهودیان به حرف‌های دروغ گوش میکنند و مال حرام میخورند. اگر پیش تو آمدند بین آنها حکم کن یا از حکم کردن اعراض کن (حکم نکن). اگر حکم نکردی ذره‌ای به تو ضرر نمیزنند ولی اگر حکم کردی بین آنها بعدالت حکم کن، چون خدا افراد عادل را دوست دارد.»

آیه ۴۴ و ۴۵ میفرماید: «تورات را ما نازل کردیم. در آن هدایت و روشنائی است (راه ساختن یک دنیای پاک را نشان میدهد و روشن کننده راه انسان‌ها برای ساختن یک دنیای پاک است) پیغمبران (بنی اسرائیل) که تسلیم خدا بودند و یکتاپرستان و دانشمندان یهود مطابق آن برای یهودیان حکم میکردند چون کتاب خدا را محافظت میکردند (از آن‌ها خواسته شده بود آن را محافظت کنند) و مراقب این کار بودند. بنابراین از مردم نترسید و از نافرمانی من بترسید و آیات مرا به بهای کمی نفروشید. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده (یعنی مطابق کتاب الهی) حکم نکنند کافر هستند. در تورات بر آنها واجب کردیم که جان در مقابل جان، چشم در مقابل چشم، بینی در مقابل بینی، گوش در مقابل گوش، دندان در مقابل دندان و زخم‌ها قصاص دارد. ولی هر کس از آن در گذرد کفاره‌ای برای (گناهان) او خواهد بود. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند ظالم هستند.»

آیه ۴۶ و ۴۷ پس از اینکه در باره هدایت و نور بودن انجیل صحبت میکند میفرماید: «باید مسیحیان (که اهل انجیل هستند) مطابق آنچه خدا در آن نازل کرده حکم کنند. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند فاسق هستند.» یعنی حکم خدا را اجرا نمی‌کنند. مثل مسلمانان و تمام دیندارنماهای جهان.

آیه ۴۸ و ۴۹ میفرماید: «قرآن را که مصدق (تصدیق کننده تورات و انجیل) و نگهبان آنها است بحق به تو نازل کردیم. بنابراین مطابق آنچه خدا (در قرآن) نازل کرده بین آنها حکم کن و از دلخواه آنان در مورد حقی که برای تو آمده پیروی نکن. برای هر یک از شما (یهودیان و مسیحیان و مسلمانان) راه و رسمی قرار داده‌ایم. اگر خدا میخواست شما را امت واحدی میکرد (مثل تمام جانداران) ولی میخواهد شما را با همان کتابی که به شما داده امتحان کند (یهودیان را با تورات، مسیحیان را با انجیل و مسلمانان را با قرآن که هیچکدام آنها مطابق کتاب الهی خود عمل نمی‌کنند بلکه مطابق گفته و نظر روحانی‌نماهای

دین فروش خود عمل میکنند که برای گرمی بازار خود بین دینداران تفرقه می‌اندازند) بنابراین در کارهای خیر با هم مسابقه بدهید. بازگشت همه شما (برای رسیدگی به حساب کارهایی که میکنید) پیش خدا است و خدا شما را از آنچه در آن اختلاف داشته‌اید باخبر میکند. بین آنها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن، و از دلخواه آنان پیروی نکن، و مواظب باش که تو را از بعضی از چیزهایی که خدا به تو نازل کرده منحرف نکنند. اگر روگرداندند (قبول نکردند) بدان که خدا میخواهد آنها را بعلت بعضی از گناهانشان دچار مصیبت بکند. عده زیادی از مردم فاسق هستند.»

آیه ۵۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید یهودی‌ها و مسیحیان را پشتیبان و مددکار خود نگیرید. بعضی از آنها پشتیبان بعضی هستند (خودشان هم پشتیبان هم نیستند چون یکدیگر را قبول ندارند) کسی که آنها را پشتیبان خود بگیرد از آنها است (مسلمان نیست) خدا افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.» متأسفانه در طول قرون بسیاری از مسلمانان آنها را مددکار خود گرفتند و آنها هم در خرابکاری در کار آنها مطابق آیه ۱۱۸ آل عمران سوره ۳ خودداری نکردند.

آیه ۵۷ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید افرادی از اهل کتاب را که دین شما را به مسخره و بازی گرفته‌اند و افراد بی ایمان را پشتیبان خود نگیرید. اگر افراد با ایمانی هستید از نافرمانی خدا احتراز کنید.»

آیه ۵۹ میفرماید: «بگو: ای اهل کتاب آیا غیر از این است که از ما بخاطر اینکه به خدا و آنچه بما و آنچه قبلاً به شما نازل شده ایمان داریم انتقام میگیرید؟ ولی بیشتر شما فاسق هستید.» حکم خدا را که در کتاب الهی شما است انجام نمیدهید. مثل بیشتر مسلمانان امروزه.

آیه ۶۳ میفرماید: «چرا یکتاپرستان و دانشمندان (دینی آنها) آنها را از گفتن سخنان گناه‌آلود و خوردن مال حرام منع نمی‌کنند؟ کاری که میکنند کار بسیار بدی است.» که آنها را منع نمی‌کنند. مثل بیشتر روحانی‌نماهای دین فروش اسلامی.

آیه ۶۷ و ۶۸ میفرماید: «ای پیغمبر آنچه از طرف خداوندت بتو نازل شده به مردم بگو (ابلاغ کن) اگر نکردی رسالت خدا را انجام نداده‌ای (پیغمبر تمام آن را در قرآن به مردم ابلاغ کرده) خدا تو را از شرّ مردم حفظ میکند چون خدا افراد بی ایمان را هدایت نمی‌کند. بگو ای اهل کتاب (ای کسانی که کتاب

الهی دارید) تا موقعی که تورات و انجیل و آنچه را که از طرف خدا به شما نازل شده اجرا نکنید دین ندارید. این سخنی که از طرف خداوند بتو نازل شده بر طغیان و کفر عده زیادی از آنها اضافه میکند (مثل بیشتر مدعیان مسلمانی) بخاطر افراد کافر تأسف نخور.

آیه ۷۶ به پیغمبر میفرماید: «به مسیحیان بگو: آیا غیر از خدا چیزی را بندگی میکنید که مالک ضرر و نفعی برای شما نیست. در صورتیکه خدا شنوا و دانا است.» حرفهای شما را میشنود و کارهای شما و وضع شما را میداند در صورتیکه آنها مردهاند و حرف شما را نمیشنوند و از وضع شما خبر ندارند. آیه ۷۷ میفرماید: «بگو ای اهل کتاب (ای کسانی که کتاب الهی دارید) در دینتان بناحق غلو (مبالغه‌گوئی و گزاف‌گوئی) نکنید و از دلخواه افرادی که قبلاً گمراه شدند و عده زیادی را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید.» شما که با سواد هستید و میتوانید کتاب الهی را بخوانید و از راه این افراد گزاف‌گو پیروی نکنید اگر کتاب الهی خود را نخوانید مقصر هستید.

آیه ۸۷ و ۸۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید خوردنی‌های پاکی را که خدا حلال کرده حرام نکنید و تجاوز و زیاده‌روی نکنید. چون خدا افراد متجاوز را (که از دستور خدا تجاوز میکنند) دوست ندارد. (ولی عده زیادی از روحانی‌نماها اینکار را کردند.) و از غذاهای پاکی که حلال است بخورید و از نافرمانی خدائی که به او ایمان دارید، احتراز کنید.»

آیه ۹۰ تا ۹۲ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید. شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه‌کشی پلید و عمل شیطانی است، از آنها اجتناب (دوری) کنید تا موفق و رستگار شوید. شیطان میخواهد با شراب و قمار بین شما دشمنی ایجاد کند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد. آیا شما از آنها دست بر میدارید؟ و از خدا و رسول اطاعت کنید (از شراب و قمار اجتناب کنید) و از نافرمانی خدا حذر کنید. اگر قبول نکردید (روگردان شدید) بدانید که وظیفه پیغمبر ما فقط رساندن آشکار وحی و دستور خدا است.» اجرای آن وظیفه شما است.

آیه ۹۴ تا ۹۶ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید خدا شما را با شکاری که دست‌ها و نیزه‌های شما به آن میرسد امتحان میکند تا خدا بداند چه کسی در غیب (از صمیم قلب و در حالی که کس دیگری نیست) از خدا میترسد. کسی که بعد از این از دستور خدا (کشتن شکار) تجاوز کند عذاب دردناکی دارد. ای افراد با ایمان (به پیغمبری رسول ص) در حال

احرام (وقتی لباس حج میپوشید) شکار نکنید. کسی که عمداً شکاری را بکشد جزای آن چهارپائی مثل آنچه کشته می‌باشد که دو نفر عادل از خودتان در باره آن حکم میکنند (که معادل چه حیوانی است) قربانی‌ای که به کعبه برسد. یا کفاره (جریمه) آن سیر کردن تهیدستان یا معادل آن روزه گرفتن است تا کشنده نتیجه کارش را بچشد. خدا از گذشته عفو کرده (اگر قبلاً اینکار را کرده اشکالی ندارد) کسی که دوباره آن کار را بکند خدا از او انتقام میگیرد. خدا توانا و انتقام‌گیر است (مجازات میکند). شکار حیوانات دریایی و خوردن آن برای شما و کاروان حلال شده تا شما و مسافران از آن استفاده کنید و شکار حیوانات خشکی تا وقتی در حال احرام هستید بر شما حرام شده. از نافرمانی خدا احتراز کنید. خدائی که پیش او (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) جمع کرده میشود.»

آیه ۹۸ تا ۱۰۰

میفرماید: «بدانید که مجازات خدا شدید است و خدا آمرزنده و مهربان است. (اگر اشتباه‌آخطائی کردید شما را می‌بخشد) وظیفه پیغمبر فقط ابلاغ وحی الهی است و خدا میداند چه کارهائی را آشکارا میکنید و چه کارهائی را پنهانی میکنید. ناپاک با پاک مساوی نیست اگرچه زیادی ناپاک باعث تعجب شما شود. بنابراین ای خردمندان از نافرمانی خدا احتراز کنید تا رستگار شوید.»

آیه ۱۰۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید در باره چیزهایی که اگر برای شما روشن شود شما را ناراحت میکند (چون وظیفه شما را سنگین می‌کند) سؤال نکنید. اگر موقع نزول قرآن در باره آن سوال کنید برای شما آشکار میشود. (شما را ناراحت می‌کند. لذا بار وظایف خود را سنگین نکنید) خدا از آن‌ها گذشت کرده. خدا آمرزنده و بردبار است.»

آیه ۱۰۶ تا ۱۰۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید وقتی مرگ یکی از شما فرا رسید موقع وصیت دو نفر عادل را از خودتان شاهد بگیرید یا دو نفر از افراد دیگر را شاهد بگیرید. اگر در حال مسافرت هستید و مصیبت مرگ به شما رسید در صورتی که شک دارید آن دو نفر را بعد از نماز نکه دارید تا به خدا قسم بخورند که اگرچه پای خویشاوندان در میان باشد آن شهادت را به هیچ قیمت نمیفروشیم و شهادت را پنهان نمیکنیم. اگر اینکار را کردیم گناهکاریم. اگر متوجه شدید که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند دو نفر دیگر که شایسته‌تر هستند و به آنها در شهادت ظلم شده است و به مرده نزدیک‌ترند جای آنها قرار بگیرند و به خدا قسم بخورند که شهادت ما درست‌تر

از شهادت دو نفر اول است و ما از حقیقت تجاوز نکرده‌ایم، چون در آنصورت ظالم هستیم. (امروزه با داشتن سواد، وصیت خود را با خط خود مینویسند و احتیاجی به شهادت شاهد وجود ندارد) اینکار برای این که شهادت مطابق اصل وصیت باشد و همین طور برای این که بترسند که قسم آنها بعد از قسم دو نفر بعدی رد شود، بهتر است. از نافرمانی خدا حذر کنید و به دستور خدا گوش کنید. خدا افراد فاسق (مردم نافرمان که از دستور خدا اطاعت نمیکنند) را هدایت نمی‌کند.»

احکام سورة انعام

آیه ۱۱ میفرماید: «بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید عاقبت کسانی که منکر رسالت پیغمبران شدند، چه بود.»

آیه ۱۲ میفرماید: «بگو: آنچه در آسمان‌ها و زمین وجود دارد مال کیست؟ بگو مال خداست. خدا بر خودش رحمت را واجب ساخته. شما را در روز قیامت که شکی در آن نیست جمع میکند. کسانی که بخودشان ضرر زدند ایمان نمی‌آورند.» ایمان به روز قیامت و مسئولیت انسان در مقابل کارهایی که میکند انسان را از انجام دادن کارهای خلاف باز میدارد و نقش بزرگی در ساختن یک جامعه پاک و مرقه دارد. کسانی که منکر آن میشوند لطمه بزرگی به زندگی خود میزنند ولی متوجه آن نیستند. چون انسان‌ها اگر احساس مسئولیت نکنند مطابق امیال حیوانی خود عمل می‌کنند و تا آنجا که بتوانند به حقوق دیگران لطمه میزنند. می‌بینیم کسانی که دم از حقوق بشر میزنند چگونه در جهان به حقوق افراد ضعیف تجاوز میکنند. اگر به ملت‌های مختلف جهان نگاه کنید می‌بینید که همگی میخواهند دولت‌هایشان حقوق دیگران را بچاپند و خرج آنان کنند. طبیعت حیوانی آنها این است. می‌بینیم که هر ساله در جهان میلیون‌ها انسان از گرسنگی می‌میرند و عده‌ای سرگرم عیاشی و پاپکوبی هستند و اصلاً بفکر آنان که در اثر فقر و گرسنگی می‌میرند نیستند. تا انسان واقعاً معتقد به خدا و روز قیامت و مسئولیت انسان‌ها نباشد وضع همینطور خواهد بود و حقوق بشر سخنی میان تهی می‌باشد و برای تسلط بر دیگران بکار میرود.

آیه ۱۴ و ۱۵ میفرماید: «بگو: آیا اربابی (فرمانفرمایی و کسی که به من دستور بدهد چه کاری بکن و چه کاری نکن) غیر از خدا بگیرم؟ که آفریننده آسمان‌ها و زمین است و (مطابق قوانینی که در جهان گذاشته با باراندن باران و قدرت رشد گیاهان) به دیگران غذا میدهد و کسی به او غذا نمیدهد (چون

انسان و جاننداری نیست که احتیاج به غذا نداشته باشد) بگو: به من دستور داده شده که بیشتر از همه تسلیم حکم و نظر خدا باشم و از مشرکین (کسانی که در مقابل چیز دیگری غیر از خدا احساس و ابراز کوچکی میکنند و از دستورات او بدون چون و چرا اطاعت میکنند) نباشم. (تا انسان‌ها به این مرحله از ایمان نرسند از دیکتاتوران جامعه خود و دیکتاتوران جهانی بی چون و چرا اطاعت میکنند و یکدیگر را مثل گرگ‌های گرسنه میکشند). بگو: من از عذاب روز بزرگ میترسم که از فرمان خداوندم (ارباب و کارفرمایم) اطاعت نکنم.»

آیه ۱۹ میفرماید: «بگو: شهادت چه کسی (در مورد رسالت من) بزرگتر از همه است؟ بگو: خدا بین من و شما شاهد است (روابط ریاضی قرآن صحت و درستی پیغمبری پیغمبر اسلام (ص) و الهی بودن قرآن را ثابت میکند) و این قرآن به من وحی شده تا شما و کسانی را که این قرآن به آنها میرسد (از عذاب خدا) برحذر دارم. آیا شما شهادت میدهید که با خدا معبودهای دیگری وجود دارد (که انسان‌ها از دستوره‌ای آنها بدون چون و چرا اطاعت کنند؟) بگو: من چنین شهادتی نمیدهم. بگو: او خدای یگانه است (معبود دیگری که انسان از دستوره‌ای او بدون چون و چرا اطاعت کند وجود ندارد) و من از آنچه شریک خدا میسازید بری (بیزار و برکنار) هستم.» در صورتیکه در سراسر جهان مردم به خاطر بی‌ایمانی به معبود واحد، اسیر دیکتاتورانی هستند که به نام رهبر انقلاب و رهبر کودتا و رهبر حزب و مجلس و شاه و رئیس جمهور و نخست وزیر بر مردم حکومت میکنند و مطابق میل آن‌ها با یک فرمان یا یک نشست و برخاست قانون به میل آنها تغییر میکند. هیتلر و استالین هم مجلس نمایندگان داشتند ولی هر کس از نظر و فرمان آنها سرپیچی میکرد حکم قتل خود را با دست آنها امضاء میکرد.

آیه ۳۷ میفرماید: «گفتند: چرا آیه‌ای (معجزه‌ای) از طرف خداوندش (خداوند پیغمبر) به او نازل نمیشود؟ بگو: خدا قادر است معجزه‌ای نازل کند ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند.» ولی می‌بینیم که دروغگویان معجزات زیادی از او و اطرافیان او نقل می‌کنند.

آیه ۴۰ و ۴۱ میفرماید: «بگو: اگر عذاب خدا یا قیامت سراغ شما بیاید نظر شما چیست؟ آیا اگر راست می‌گوئید غیر از او را به کمک می‌خوانید؟ اینکار را نمی‌کنید بلکه فقط او را به کمک می‌خوانید و اگر خدا بخواهد آن عذاب را برطرف میکند و تمام چیزهائی را که شریک خدا میساختید فراموش می‌کنید.»

ولی امروز می‌بینیم بسیاری از کسانی که ادعای مسلمانی میکنند در موارد خطر غیر خدا را به کمک میخوانند. آیا آنها مشرک‌ترند یا مشرکان عربستان در ۱۴ قرن پیش؟

آیه ۴۶ و ۴۷ میفرماید: «بگو: نظر شما چیست؟ اگر خدا قدرت شنوایی و بینایی و قدرت فکر کردن شما را بگیرد (بر دلهای شما مهر بزند که نتوانید فکر کنید) چه معبودی غیر از خدا آن را برای شما باز می‌آورد. نگاه کن ما چگونه آیات را بیان می‌کنیم و آنها از آن رو بر می‌گردانند. بگو: اگر عذاب خدا ناگهانی یا آشکارا برای شما بیاید آیا غیر از ستمکاران هلاک میشوند؟»

آیه ۵۰ میفرماید: «بگو: به شما نمی‌گویم که گنج‌های خدا نزد من (در اختیار من) است و غیب نمیدانم و به شما نمی‌گویم که من فرشته‌ام (من انسانی مثل شما با تمام ضعف‌ها و امکانات شما هستم) من فقط از آنچه به من وحی میشود (یعنی از قرآن) پیروی میکنم. بگو: آیا کور و بینا مساوی هستند؟ آیا فکر نمی‌کنید؟» پیغمبر ص دروغ نمی‌گفت و فقط از قرآن پیروی میکرد. ولی دروغ‌گویان بنام سنت یعنی روش و طرز عمل پیغمبر هر دروغی که خواسته‌اند گفته‌اند و کتابهایی به نام سنت پیغمبر نوشته‌اند که دروغ و تهمت به پیغمبر است. چون پیغمبر همانطور که این آیه میفرماید فقط از قرآن پیروی میکرد و حرفی بر خلاف آن نمیزد و کاری برخلاف آن نمیکرد.

آیه ۵۱ میفرماید: «به وسیله قرآن به کسانی که می‌ترسند از این که پیش خداوندشان جمع شوند هشدار بده که غیر از خدا یاور و شفيعی برای آنها وجود ندارد، شاید پرهیزگار شوند.»

آیه ۵۲ میفرماید: «کسانی را که خداوندشان را صبح و شب به کمک میخوانند و دنبال رضایت او هستند طرد نکن (از خود نران و دور نکن) ذره‌ای از حساب کارهای آنان بر عهده تو نیست و ذره‌ای از حساب کارهای تو بر عهده آنان نیست. اگر آنها را طرد کنی ظالم هستی.»

آیه ۵۴ میفرماید: «وقتی اشخاصی که به آیات ما ایمان دارند پیش تو آمدند به آنها بگو: سلام بر شما. خداوند (فرمان‌فرما و صاحب اختیار) شما بر خودش رحمت را واجب کرده. کسی از شما که از روی نادانی کار بدی بکند بعداً از آن توبه کند (انکار را دیگر انجام ندهد) و کار غلط خود را اصلاح کند خدا آمرزنده و مهربان است.» احتیاج به کار دیگری ندارد جز تکرار نکردن آن کار خطا.

آیه ۵۶ تا ۵۸ میفرماید: «بگو: من از اینکه کسانی را که غیر از خدا به کمک میخوانید به کمک بخوانم منع شده‌ام. (در صورتیکه بسیاری از مدعیان مسلمانی غیر خدا را به کمک میخوانند). بگو: من از

دلخواه شما پیروی نمی‌کنم؛ چون در آنصورت گمراه شده‌ام و راه درست را نشناخته‌ام. بگو: من بر دلیل روشنی از خداوند هستم ولی شما منکر آن هستید. آن عذابی را که به عجله از من می‌خواهید (می‌گوئید بگو زودتر بیاید) در اختیار من نیست. حکم فقط با خدا است. خدا حقیقت را می‌گوید و او بهترین قاضی و حکم کننده است. بگو: اگر آن چیزی (عذابی) که شما در آمدن آن عجله میکنید در اختیار من بود، کار بین من و شما تمام بود (آن را می‌فرستادم). خدا افراد ظالم را بهتر از همه میشناسد.»

آیه ۶۳ تا ۶۵ می‌فرماید: «بگو: چه کسی شما را از تاریکی‌های خشکی (زمین) و دریا نجات میدهد؟ وقتی او را با تضرع و مخفیانه به کمک می‌خوانید و می‌گوئید اگر ما را از این وضع نجات دادی سپاسگزار خواهیم بود. بگو: خدا شما را از آن وضع و از هر ناراحتی دیگر نجات میدهد ولی شما بعداً برای او شریک می‌سازید. بگو: او قادر است که عذابی از بالای سر شما یا از زیر پای شما بر شما فرود آورد یا شما را دسته دسته کند و عذاب بعضی را به بعضی بچشاند (همانطور که در جهان می‌بینیم). نگاه کن آیات (نشانه‌ها) را چگونه بیان میکنیم (شرح میدهیم) تا آنها آن را بفهمند.»

آیه ۶۶ می‌فرماید: «قوم تو قرآن را تکذیب کردند در صورتیکه آن حق است. بگو: من وکیل شما نیستم (وکیل خدا هم بر علیه شما نیستم).»

آیه ۶۸ می‌فرماید: «وقتی کسانی را دیدی که غرق اشکالتراشی در آیات ما و مسخره کردن آن میشوند از آنها اعراض کن (رو برگردان و دور شو) تا در باره مطلب دیگری مسخره بازی کنند. اگر شیطان این دستور را از خاطرت برد بعد از این که به یاد آمد با افراد ستمگر ننشین.» البته اگر حاضرند به دلیل‌های تو گوش دهند با بهترین روش با آنها بحث و گفتگو کن. ولی این افراد معمولاً گوش شنوا ندارند.

آیه ۷۰ می‌فرماید: «کسانی که دینشان را وسیله بازی و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا آنها را فریب داده (و سرگرم بازی‌ها و سرگرمی‌ها هستند) به حال خودشان واگذار فقط به آنها یادآوری کن که هر کس گرو کارهائی است که کرده و غیر از خدا پشتیبان و شفيعی ندارد و هر توانی که در مقابل آن بدهد از او گرفته (قبول) نمیشود: (اصلاً کسی در آن روز چیزی ندارد که تاوان بدهد ولی در صورت تصور داشتن، پذیرفته نمی‌شود.) آنها افرادی هستند که گرفتار اعمال خود می‌باشند و به علت کفری که می‌ورزیدند شرابی (نوشیدنی) از آب داغ و عذابی دردناک دارند.»

آیه ۷۱ و ۷۲ میفرماید: «بگو: آیا غیر از خدا چیزی را به کمک بخوانیم که فایده‌ای برای ما ندارد و ضرری به ما نمی‌زند و به گذشته خود (یعنی بت‌پرستی و کمک خواستن از بت‌هایمان) برگردیم بعد از اینکه خدا ما را هدایت کرده؟ مثل کسی که شیطان‌ها با وسوسه‌های خود او را گمراه و در زمین سرگردان کرده‌اند در صورتی که یارانی دارد که او را به راه درست میخوانند که پیش ما بیا. بگو: هدایت خدا هدایت واقعی است. (چون خودش انسان را با تمام قوانینی که در وجود اوست و جهان را با تمام قوانینی که در جهان است آفریده و از آن اطلاع کامل دارد و در راهنمایی خود اشتباه نمیکند ولی انسان‌ها در اثر علم محدود خود به قوانین طبیعت و قوانین روحی انسان‌ها در راهنمایی خود اشتباه می‌کنند.) و به ما دستور داده شده که تسلیم خدای جهانیان باشیم (که همه چیز را میداند). و این که نماز را بپا دارید و از نافرمانی او حذر کنید. او کسی است (که برای رسیدگی به حساب کارهایتان و جزای آن) پیش او جمع‌آوری میشوید.»

آیه ۸۹ و ۹۰ پس از اینکه در آیات ۸۳ تا ۸۷ در باره پیغمبران گذشته صحبت می‌کند میفرماید: «آنها کسانی هستند که به آنها کتاب و حکم و پیغمبری دادیم. اگر اینها آن را قبول ندارند قومی را که منکر آن نیستند وکیل اینکار میکنیم. آنها را خدا هدایت کرده بنابراین به هدایت آنها اقتدا کن (کار آنها را سرمشق خود قرار بده). و از روش آنها پیروی کن. بگو: من از شما برای هدایت شما مزدی نمیخواهم. قرآن فقط تذکری برای افراد جهان است.»

آیه ۹۱ میفرماید: «آنطور که باید قدر خدا را بشناسند، نشناختند (چون او را با خود مقایسه کردند، خالق که ۲۵۰ میلیارد کهکشان آفریده) وقتی که گفتند: خدا چیزی بر کسی نازل نکرده. بگو: چه کسی توراتی را که موسی آورد نازل کرده؟ که در آن نور و راهنمایی برای مردم وجود دارد. شما آن را بصورت کاغذهایی در می‌آورید که بعضی از آن را آشکار میکنید و مقدار زیادی از آن را پنهان میکنید (به مردم نمیگویید مثل بیشتر فریب به اتفاق مسلمانان) در صورتیکه تورات به شما چیزهائی را یاد داد که شما و پدرانتان نمیدانستید. بگو: خدا آن را نازل کرد. بعد آنها را بگذار تا با افکار باطل خودشان سرگرم باشند.»

آیه ۱۰۲ پس از اینکه در باره خدا صحبت می‌کند میفرماید: «ارباب شما (کسی که به شما میگوید چه کاری بکنید و چه کاری نکنید) چنین خدائی است معبودی غیر از او وجود ندارد. آفریننده هر چیزی است، بنابراین فقط او را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) کنید (از هیچ کس و هیچ مقام و هیچ سازمانی

غیر از او بدون چون و چرا اطاعت نکنید. بلکه علت نظر او یا آنها را بخواهید چون آنها هم مثل شما انسان هستند با تمام محدودیت‌های علمی و حافظه فراموشکار مثل شما). او وکیل هر چیزی است.»

آیه ۱۰۶ میفرماید: «از آنچه از خداوندت بتو وحی میشود (یعنی از قرآن) پیروی کن. معبودی (کسی که بی چون و چرا مطیع فرمان‌های او باشی) غیر خدا وجود ندارد. از مشرکین روگردان باش. (مشرک کسی است که از کس دیگری بدون چون و چرا اطاعت اطاعت کند. آیه ۳۱ توبه).»

آیه ۱۰۸ میفرماید: «به کسانی که آنها غیر از خدا میخوانند دشنام (ناسزاگوئی) ندهید. چون ندانسته از روی دشمنی به خدا دشنام می‌دهند. ما اینطور برای هر امتی کارشان را زینت داده‌ایم. (چون با دانش غلطی که به آنها داده شده فکر می‌کنند کارشان درست است) بازگشت آنها پیش خداوندشان است و او آنها را از کارهایی که میکردند آگاه میکند.»

آیه ۱۱۶ میفرماید: «اگر از بیشتر افرادی که در زمین هستند اطاعت کنی تو را از راه خدا منحرف میکنند. (چون آنها اهل تحقیق نیستند و هر چه روحانی نماهای دین فروش و افراد بی اطلاعی که اهل مطالعه و تحقیق کتابهای الهی نیستند گفتند، میگویند و ندانسته از نظر این دین فروشان پیروی می‌کنند و آن چیزها را بازگو می‌کنند). آنها فقط از گمان پیروی می‌کنند و فقط تصور می‌کنند و حدس می‌زنند.»

آیه ۱۱۸ میفرماید: «اگر به آیات خدا ایمان دارید از آنچه اسم خدا (موقع کشتن حیوان) بر آن برده شده بخورید.»

آیه ۱۱۹ میفرماید: «شما را چه شده که از آنچه نام خدا بر آن برده شده نمی‌خورید؟ خدا آنچه بر شما حرام شده شرح داده است (بطور مفصل بیان کرده) مگر اینکه ناچار به خوردن آن باشید. عده زیادی از افراد مطابق دلخواه خود بدون داشتن آگاهی دیگران را گمراه می‌کنند. خداوند تو افراد متجاوز را بهتر از همه می‌شناسد.»

آیه ۱۲۰ میفرماید: «گناه آشکار و پنهان را ترک کنید. کسانی که مرتکب گناه می‌شوند جزای کاری را که کرده‌اند می‌بینند.»

آیه ۱۲۱ میفرماید: «از آنچه اسم خدا (موقع کشتن حیوان) بر آن ذکر نشده نخورید. اینکار نافرمانی خدا است. شیطان‌ها به دوستانشان وحی می‌کنند (القاء می‌کنند. می‌گویند) که با شما بحث و گفتگو کنند. اگر از آنها اطاعت کنید مشرک خواهید بود.»

آیه ۱۳۵ میفرماید: «بگو: ای قوم من آنچه میتوانید بکنید. من هم کار خودم را میکنم. خواهید دانست که خانه عاقبت مال چه کسی خواهد بود. ظالمها موفق نمی‌شوند.»

آیه ۱۴۳ و ۱۴۴ میفرماید: «هشت جفت از چهارپایان، از گوسفند دو تا و از بز دو تا (نر و ماده). بگو: آیا مذکرها (نرها) را خدا حرام کرده یا ماده‌ها را یا بچه‌هایی که در رحم ماده‌ها است؟ اگر راست می‌گویید از روی علم به من بگوئید. و از شتر دو تا و از گاو دو تا. بگو: آیا خدا نرها را حرام کرده یا ماده‌ها را یا بچه‌هایی که در رحم ماده‌ها است؟ آیا خدا وقتی شما را به اینکار سفارش کرد حضور داشتید و شاهد بودید؟ چه کسی ظالم‌تر از کسی است که دروغی را بخدا افترا بزند (از زبان خدا بگوید) تا بدون علم مردم را گمراه کند؟ خدا افراد ظالم را هدایت نمی‌کند.»

آیه ۱۴۵ میفرماید: «بگو: در آنچه به من وحی شده حرامی بر خورنده آن نمی‌بینم، جز گوشت حیوان مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک که آن پلید (ناپاک) است یا نافرمانی خدا باشد که حیوان بنام غیر خدا کشته شده باشد. کسی که ناچار بود (که برای حفظ جان از آنها بخورد) بدون اینکه از روی میل یا تجاوز باشد (اشکالی ندارد) چون خداوند تو آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۱۴۶ میفرماید: «به جزای ظلم یهودیان هر حیوان ناخن‌داری را بر آنها حرام کردیم و از گاو و گوسفند نیز پیه آنها را جز آنچه در پشت آنها است یا لابه‌لای روده‌هاست یا قسمت‌هایی که به استخوان چسبیده بر آنها حرام کردیم و ما راست می‌گوییم.» (چون مطابق شماره ۳ باب ۹ پیدایش، کتاب اول عهد عتیق که مسلمانان به آن تورات می‌گویند، و شماره ۹۳ آل عمران سوره ۳ و آیه ۱۶۰ و ۱۶۱ نساء سوره ۴ همه چیز برای اولاد یعقوب حلال و پاک بود و بخاطر ظلم و ... آنها بر آنها حرام شد.)

آیه ۱۴۷ میفرماید: «اگر تو را به دروغ‌گویی متهم کردند بگو: خداوند شما صاحب رحمت بی انتها است ولی عذاب او از افراد گناهکار دفع نمیشود.»

آیه ۱۴۹ و ۱۵۰ میفرماید: «بگو خدا حجت و دلیل رسانی دارد. اگر خدا میخواست (قوانین جهان را طور دیگری قرار میداد و) همه شما را هدایت میکرد. بگو: شاهد‌های خود را که شهادت میدهند که خدا اینها را حرام کرده بیاورید. اگر شهادت دادند تو با آنها شهادت نده (چون شهادت دروغ میدهند) و از دلخواه کسانی که منکر آیات ما شدند و به آخرت ایمان ندارند و شرک می‌آورند پیروی نکن.»

آیه ۱۵۱ تا ۱۵۳ میفرماید: «بگو: بیائید آنچه را خداوندتان بر شما حرام کرده برای شما تلاوت کنم و بخوانم، ۱- چیزی را شریک خدا نکنید. ۲- به پدر و مادر خود نیکی کنید. ۳- فرزندانان را به خاطر فقر نکشید. روزی شما و آنها را ما می‌دهیم. ۴- به کارهای زشت نزدیک نشوید (انجام ندهید) چه آشکار باشد و چه پنهان. ۵- کسی را که خدا جانش را محترم داشته نکشید مگر به حق (مطابق آیه ۳۲ مائده، سوره ۵ به علت فساد یا آدم‌کشی) این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش می‌کند تا در باره آن فکر کنید. ۶- به مال یتیم نزدیک نشوید (دخالت نکنید) مگر به بهترین طرز (برای اداره اموالش) تا اینکه به حد رشد برسد. ۷- کیل (پیمانه مثل لیتر) و وزن را بعدالت کامل بدهید. خدا هیچکس را جز به اندازه توانائی او موظف نمی‌کند. ۸- وقتی سخن می‌گوئید (نظر می‌دهید) بعدالت سخن بگویید (نظر بدهید) اگر چه پای خویشان در میان باشد. ۹- به عهد خدا وفا کنید (وقتی می‌گوئید مسلمانم به این قول و تعهد خود عمل کنید و تسلیم احکام و نظرهای خدا باشید و آن را بدون چون و چرا انجام دهید) این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش کرده تا بخاطر داشته باشید. ۱۰- این راه راست و مستقیم من است، از آن پیروی کنید و از راه‌های دیگر (آنچه دانشمندانها می‌گویند) پیروی نکنید، چون شما را از راه خدا پراکنده (دور و متفرق) میکند. این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش میکند تا متقی (مسلط بر نفس) شوید.»

آیه ۱۵۵ میفرماید: «این قرآن کتاب مبارکی است که ما آن را نازل کردیم، از آن پیروی کنید و از نافرمانی خدا حذر کنید تا به شما رحم شود.»

آیه ۱۶۱ تا ۱۶۴ میفرماید: «بگو: ارباب من (کسی که به من می‌گوید چه کاری بکن و چه کاری نکن) مرا به راه راست و مستقیم هدایت کرده، به دین ارزشمند آئین ابراهیم حق طلب. او مشرک نبود. بگو: نماز من، عبادات من، زندگی من و مرگ من برای خدا ارباب تمام جهان است که شریکی ندارد (مردم ارباب و فرمانفرمایی غیر از او ندارند). و بمن چنین دستوری داده شده و من اولین مسلمان (تسلیم دستوره‌های قرآن) هستم. بگو: آیا اربابی غیر از خدا بجویم؟ در صورتی که او ارباب (مالک) هر چیز است. و هر کس هر کار بدی میکند به ضرر خودش است و هیچ باربرنده‌ای بار دیگری را بر نمیدارد. بعد (در آخر کار) بازگشت شما (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) پیش خدا است و خدا شما را از آنچه در آن اختلاف داشتید آگاه میکند.»

احکام سورة اعراف

آیه ۲ و ۳ میفرماید: «قرآن کتابی است که به تو نازل شده تا بوسیله آن (افراد بدکار را از عاقبت کارهایشان) بر حذر داری و تذکری برای افراد با ایمان است. در دلت از آن ناراحتی نباشد. از آنچه از اربابان (وجودی که به شما میگوید چه کاری بکنید و چه کاری نکنید: فرمانفرمایان) به شما نازل شده پیروی کنید و از اولیائی غیر از آن پیروی نکنید. اما افراد کمی متوجه اینکار میشوند.» چون عادت کرده‌اند از بزرگان‌شان بدون چون و چرا پیروی کنند.

آیه ۲۶ میفرماید: «ای فرزندان آدم (ای انسان‌ها، ای آدم‌ها)، برای شما لباسی نازل کردیم که عورت خود را با آن بپوشانید و زینت شما باشد. البته لباس تقوا (تسلط بر نفس و خودداری از کارهای خلاف) بهتر است. اینها از آیات خدا است تا متوجه باشند.»

آیه ۲۸ و ۲۹ میفرماید: «وقتی انسان‌ها کار زشتی کردند گفتند: ما پدرانمان را دیدیم که اینکار را میکردند و خدا دستور آن را به ما داده (وگرنه پدران ما که آدم‌های دینداری بودند از اینکارها نمیکردند. مثل بیشتر مسلمان نماهای امروزی که میگویند پدرمان چنین حرفی میزدند یا چنین کاری میکردند بدون اینکه بررسی کنند که کار آنها مطابق دستور کتاب الهی بوده یا نه) بگو: خدا هیچگاه به کار زشت امر نمیکند. آیا ندانسته از قول خدا سخن می‌گویید؟ بگو: خداوند من به عدالت امر کرده و اینکه در هر مسجدی رو به او آورید و او را در حالی که دین را برای او خالص کرده‌اید به کمک بخوانید. همانطور که شما را آفرید پیش او بر می‌گردید.» تا به حساب کارهایی که کرده‌اید رسیدگی کند و جزای آن را به شما بدهد.

آیه ۳۱ تا ۳۳ میفرماید: «ای فرزندان آدم، موقع نماز و در مسجد لباس خوب بپوشید و بخورید و بنوشید ولی اسراف (زیاده‌روی) نکنید چون خدا افراد اسرافکار را دوست ندارد. بگو: چه کسی زینتی را که خدا برای بندگانش بوجود آورده و خوردنی‌های پاک را حرام کرده؟ (خدا که آنها را حرام نکرده) بگو: آن در زندگی دنیا مال افراد با ایمان است (ولی افراد بی ایمان هم از آن استفاده میکنند) ولی روز قیامت

فقط اختصاص به افراد با ایمان دارد. خدا آیاتش را برای افرادی که میدانند اینگونه توضیح و شرح میدهد. بگو: خداوند (ارباب من که به من دستور میدهد چه کاری بکن و چه کاری نکن) فقط کارهای زشت را چه آشکار باشد و چه پنهان و گناه و تجاوز بناحق و شرک به خدا را که دلیلی برای آن نازل نکرده و از قول خدا ندانسته حرف زدن را حرام کرده.» در صورتیکه بیشتر مدعیان مسلمانی بدون اینکه بدانند فلان سخن از دین و گفته خدا است یا نه آن را بنام دین و بنام گفته خدا بیان میکنند.

آیه ۵۵ و ۵۶ میفرماید: «خداوندتان (فرمانفرمایتان) را بحال تضرع (گریه و زاری) و با صدای آهسته به کمک بخوانید خدا افراد متجاوز را دوست ندارد. و در زمین بعد از اصلاح آن فساد نکنید و او را با ترس و امید به کمک بخوانید. چون رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.»

آیه ۵۹ میفرماید: «نوح را پیش قومش فرستادیم. او به قومش گفت: فقط بندگی خدا (اطاعت بی چون و چرای خدا) را بکنید. معبود دیگری (که شما بنده و مطیع بی چون و چرایش بشوید) غیر از او برای شما وجود ندارد (انسانهای ضعیف ارزش آن را ندارند که شما مطیع بدون چون و چرای آنها بشوید) من از عذاب روز بزرگ بر شما میترسم.» چون اگر بندگی غیر خدا را بکنید دچار عذاب بزرگ خدا میشوید، چه در دنیا و چه در آخرت. چون در دنیا اسیر دیکتاتورانی می شوید که در اثر اطاعت بی چون و چرای شما به قدرت رسیده اند و در آخرت عذاب شدید دارید.

آیه ۶۵ میفرماید: «هود برادر قوم عاد را پیش آنان فرستادیم. او به آنها گفت: ای قوم من فقط بندگی خدا را (اطاعت بی چون و چرای خدا را) بکنید. معبودی (وجودی که بنده و مطیع بی چون و چرای او بشوید) غیر از او وجود ندارد. آیا از نافرمانی خدا حذر نمیکنید؟»

آیه ۷۳ میفرماید: «صالح برادر قوم ثمود را پیش آنها فرستادیم. او به آنها گفت: ای قوم من فقط بندگی (اطاعت بی چون و چرای) خدا را بکنید. معبود دیگری (که ارزش آن را داشته باشد که عبد بنده) بی چون چرای او باشید) غیر از خدا برای شما وجود ندارد»

آیه ۸۵ میفرماید: «به شهر مدین برادرشان شعیب را فرستادیم. او به آنها گفت: ای قوم من فقط خدا را بندگی (بدون چون و چرا) بکنید. معبودی (وجودی که ارزش آن را داشته باشد که بنده بی چون و چرای دستورها و نظره های او باشید) غیر از خدا برای شما وجود ندارد ... پیمانه و وزن را کامل بدهید و

کم‌فروشی نکنید و در زمین پس از اصلاح آن فساد (خرابکاری) نکنید. اگر ایمان داشته باشید اینکار به نفع شما است.»

آیه ۱۵۸ میفرماید: «بگو: ای مردم من رسول (فرستاده) خدا برای همه شما هستم (نه برای یک ملت) خدائی که فرمانروائی آسمان‌ها و زمین متعلق به او است (فقط او حق دارد دستور بدهد و دیگران اجرا کنندگان دستورهای او هستند) معبودی غیر از او وجود ندارد. او زندگی می‌بخشد و جان‌ها را میگیرد. بنابراین به خدا و رسولش که پیغمبری بی‌سواد است که بخدا و کلماتش ایمان دارد ایمان بیاورید و از او پیروی کنید تا هدایت شوید.»

آیه ۱۸۷ میفرماید: «در باره وقوع قیامت و وقت برقراری آن از تو سؤال می‌کنند. بگو علم زمان وقوع آن پیش خداوند من است. و خداوند آن را فقط در وقت خود آشکار می‌سازد. قیامت بر آسمان‌ها و زمین سنگین است. فقط ناگهانی سراغ شما می‌آید. از تو در باره آن سؤال میکنند مثل اینکه تو از آن اطلاع داری. بگو علم آن فقط در اختیار خدا است ولی بیشتر مردم این را نمیدانند.»

آیه ۱۸۸ میفرماید: «بگو: من مالک نفع و ضرری برای خودم نیستم، مگر آنچه خدا بخواهد. اگر غیب می‌دانستم نفع بیشتری را به دست می‌آوردم و بدی (ضرری) به من نمی‌رسید (مطابق طبیعت انسانی هر بشری). من فقط برای افراد با ایمان هشدار دهنده (برای عواقب کارهای بد) و مژده دهنده (برای کارهای خوب) هستم.»

آیه ۱۹۱ تا ۲۰۰ میفرماید: «آیا چیزهائی را شریک خدا می‌سازند که چیزی خلق نکرده‌اند و خودشان خلق شده‌اند؟ و توانائی کمک به آنها حتی کمک بخودشان را هم ندارند. اگر آنها را به راه راست بخوانید از راهنمائی شما پیروی نمیکنند. برای شما مساوی است چه آنها را دعوت کنید چه ساکت باشید. (و دعوتشان نکنید). کسانی را که غیر از خدا به کمک میخوانید بندگان مثل شما هستند، اگر راست میگویید آنها را به کمک بخوانید تا دعای شما را اجابت کنند. آیا پاهائی دارند که با آن راه بروند؟ یا دستهایی دارند که با آن کاری بکنند؟ یا چشمهایی دارند که با آن ببینند؟ یا گوشهایی دارند که با آن بشنوند؟ بگو: کسانی را که شریک خدا میدانید بخوانید و هیچ مهلتی به من ندهید. (هر کاری از دستشان بر می‌آید با من بکنند). پشتیبان من کسی است که قرآن را نازل کرده و او پشتیبان افراد درستکار است. و کسانی که غیر از خدا به کمک میخوانید توانائی کمک به شما حتی کمک به خودشان را ندارند. اگر آنها

را به راه راست دعوت کنی نمیشنوند. می‌بینی که به تو نگاه می‌کنند ولی نمی‌بینند. آنها را ببخش و مردم را به کارهای خوب امر کن و از افراد جاهل روگردان باش. اگر شیطان تو را وسوسه کرد به خدا پناه ببر. چون خدا شنوا و دانا است.»

آیه ۲۰۳ تا ۲۰۶ میفرماید: «وقتی آیه‌ای (معجزه‌ای مطابق دلخواه آنان) نیاوری میگویند چرا آیه‌ای انتخاب نکردی؟ (خواست آنها را اجابت نکردی و آن معجزه را نیاوردی؟) بگو: من فقط از آنچه از طرف خداوند به من وحی میشود پیروی میکنم. (کاری بر خلاف قرآنی که به من وحی میشود نمیکنم و حرفی بر خلاف آن نمی‌زنم) این قرآن بینش‌هائی (برای ساختن یک دنیای پاک) و هدایت و رحمت از طرف خداوند شما برای افراد با ایمان است. وقتی قرآن خوانده میشود به آن گوش کنید و ساکت باشید تا مورد رحمت خدا قرار گیرید. خداوند را صبح و شب با فروتنی و ترس آهسته در دلت یاد کن و از افراد غافل نباش. کسانی که پیش خداوند تو هستند از بندگی (اطاعت بی چون و چرای خدا) تکبر و سرپیچی نمی‌کنند و تسبیح او را به جا می‌آورند و به او سجده می‌کنند.»

احکام سوره انفال

آیه ۱ میفرماید: «در باره انفال (غنیمت‌های جنگی) از تو سؤال میکنند. بگو انفال مال خدا و رسول است، بنابراین از نافرمانی خدا احتراز کنید و بین خودتان را اصلاح کنید و اگر ایمان دارید از (دستورهای) خدا و پیغمبر (که در باره اجرای دستور خدا به شما فرمان میدهد) اطاعت کنید.» مصارف غنیمت را در آیه ۴۱ انفال بیان میکند.

آیه ۱۵ و ۱۶ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید وقتی (در جنگ) با عده زیادی از کافران رو به‌رو شدید به آنها پشت و فرار نکنید. کسی که در آن روز به آنها پشت کند (فرار کند) دچار غضب خدا شده و جای او جهنم است و جهنم بدجائی است. مگر اینکه او از یک طرف بخواهد به طرف دیگر جنگ برود یا پیش دسته دیگری که مشغول جنگ هستند برود.»

آیه ۲۰ و ۲۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید از (دستورهای) خدا و پیغمبرش اطاعت کنید (چون به نفع شما است) و در حالی که آن را میشنوید از او

روگردان نشوید (سرپیچی نکنید). و مثل کسانی نباشید که گفتند شنیدیم در صورتی که به آن گوش نمی‌کنند.»

آیه ۲۴ و ۲۵ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید (و میدانید که خدا اشتباه نمی‌کند) وقتی خدا و پیغمبر شما را به کاری دعوت میکنند که به شما زندگی می‌بخشد دعوت آنها را اجابت (قبول) کنید. و بدانید که خدا بین انسان و قلبش حائل میشود (به انسان دستوری می‌دهد که مخالف میلش میباشد ولی بنفع او است). شما (برای پس دادن حساب کارهایتان) پیش خدا جمع‌آوری میشوید. و از فتنه‌ای بترسید (حذر کنید) که فقط به افراد ظالم شما نمیرسد (وقتی آتش گرفت خشک و تر می‌سوزد. وقتی فتنه شروع شد افراد درستکار و نادرست دچار آن میشوند) و بدانید که عذاب خدا شدید است.»

آیه ۲۷ تا ۳۰ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید به خدا و رسول خیانت نکنید و در امانت‌های خود هم خیانت نکنید در حالی که می‌دانید (که این کار گناه بزرگی است). و بدانید که اموال و اولاد شما وسیله آزمایش شما است و پاداش بزرگ (برای اطاعت از دستورهای او) پیش خدا محفوظ است. ای افراد با ایمان اگر از نافرمانی خدا حذر کنید خدا به شما قدرت فهمیدن درست و غلط را میدهد و از گناهان شما صرف‌نظر میکند و آنها را برای شما می‌بخشد. خدا فضل بزرگ دارد. وقتی که افراد بی ایمان برای تو نقشه کشیدند که تو را حبس کنند یا تو را بکشند یا از شهرشان بیرون کنند. آنها نقشه می‌کشیدند و خدا هم نقشه‌ای داشت. خدا بهترین نقشه‌کش است.»

آیه ۳۵ می‌فرماید: «نماز آنها پیش خانه کعبه فقط سوت زدن و دست زدن است. بنابراین بخاطر کفری که داشتید عذاب را بچشید.» این عذاب، عذاب شدید جهنم در قیامت است و در دنیا اسیر دیکتاتوران زمان شدن و اضطراب و دغدغه خاطر و یک زندگی ناراحت از دست آنها و افراد پست جامعه است.

آیه ۳۸ تا ۴۰ می‌فرماید: «به افراد بی ایمان بگو: اگر از کار خود (بی ایمانی و مخالفت با افراد با ایمان) دست بردارند خدا گذشته آنان را می‌بخشد و اگر بکار خود (کفر خود و مخالفت با افراد با ایمان) برگشتند (بکار خود ادامه دادند) روش خدا در باره گذشتگان که هلاکت است در باره آنها اجرا خواهد شد. با آنها بجنگید تا فتنه‌ای باقی نماند و قانون تماماً اختصاص به خدا داشته باشد. اگر از کار خود دست

برداشتند (بدانید که) خدا کارهائی را که می‌کنند می‌بیند. اگر قبول نکردند بدانید که خدا مولای (یاور) شماست. چه یاور و پشتیبان خوبی است.»

آیه ۴۱ در باره غنیمت‌های جنگی می‌فرماید: «بدانید وقتی چیزی را به غنیمت گرفتید یک پنجم آن مال خدا و رسول و خویشاوندان (افراد کشته و مجروح شده در جنگ) و یتیمان و تهیدستان و در راه ماندگان است، اگر به خدا و آنچه بر بنده خودمان روز جدا ساختن، روزی که دو سپاه به هم برخوردند نازل کردیم ایمان دارید. خدا بر هر کاری توانا است.» این روز آنطور که می‌گویند روز جنگ بدر می‌باشد.

آیه ۴۵ تا ۴۷ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید وقتی با گروهی از (دشمنان) برخورد کردید ثابت قدم باشید (استقامت داشته باشید) و خدا را زیاد کنید تا موفق شوید. و از دستور خدا و پیغمبرش اطاعت کنید و با هم کشمکش و اختلاف نداشته باشید (یکدل باشید) چون سست میشوید و قدرتتان از دست میرود. استقامت داشته باشید. چون خدا با افراد با استقامت است. و مثل افرادی نباشید که با سرمستی (از نعمت خدا) و خودنمایی از سرزمین خود بیرون رفتند تا مردم را از راه خود باز دارند، در صورتی که کارهائی که میکنند احاطه دارد.» از کار آنها خبر دارد.

آیه ۵۷ تا ۶۲ می‌فرماید: «(کسانی که با آنها معاهده عدم تعرض بستی و آنها عهد خود را و قراری را که گذاشته بودند شکستند و تقوا ندارند) وقتی در جنگ بر آنها دست یافتی بر آنها سخت بگیر تا کسانی که پشت سر آنها هستند پراکنده گردند، شاید متوجه شوند. اگر از خیانت قومی ترس داشتی عهد خود را با آنها همانطور که آنها شکستند، فسخ کن. چون خدا خیانت‌کاران را دوست ندارد. افراد بی ایمان خیال نکنند که از ما (و قوانین ما) سبقت می‌گیرند. آنها ما را ناتوان نمی‌کنند. تا آنجا که می‌توانید برای جنگ با آنها نیرو و وسائل جنگی فراهم کنید تا با آن دشمن خدا و دشمن خودتان و افرادی غیر از آنها را که شما آنها را نمی‌شناسید و خدا آنها را می‌شناسد بترسانید (تا از فکر حمله به شما صرفنظر کنند). هر چه در راه خدا (ساختن یک دنیای پاک) خرج کنید بطور کامل به شما برگردانده میشود و به شما ظلمی نخواهد شد. اگر پیشنهاد صلح کردند تو هم قبول کن و به خدا توکل کن، چون خدا شنوا و دانا است. اگر خواستند تو را فریب دهند خدا برای تو کافی است. او وجودی است که با یاری و کمک خودش و کمک افراد با ایمان تو را تقویت کرد.»

آیه ۶۴ و ۶۵ میفرماید: «ای پیغمبر، خدا و افراد با ایمانی که از تو پیروی می‌کنند برای تو کافی هستند. ای پیغمبر، افراد با ایمان را به جنگ تشویق کن. اگر بیست نفر آدم با استقامت باشند بر دویست نفر از افراد بی ایمان غلبه پیدا میکنند و اگر صد نفر از شما با استقامت باشند بر هزار نفر از افراد بی ایمان غلبه پیدا میکنند. چون آنها افرادی هستند که میدانند.» نمی دانند بخاطر چه چیزی می‌جنگند.

آیه ۶۹ تا ۷۱ میفرماید: «از آنچه در جنگ غنیمت گرفتید بخورید که حلال و پاک است و از نافرمانی خدا حذر کنید، چون خدا آمرزنده و مهربان است. ای پیغمبر، به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر خدا در دل شما خیری بداند بهتر از آنچه از شما گرفته شده به شما میدهد و شما را می‌آمرزد. خدا آمرزنده و مهربان است. اگر بخواهند به تو خیانت کنند قبلاً نیز به خدا خیانت کرده‌اند. خدا تو را بر آنها مسلط ساخته. خدا دانا و حکیم است.»

احکام سورة توبه

آیه ۲ تا ۵ میفرماید: «ای مشرکین چهار ماه در زمین بگردید و بدانید که شما نمیتوانید خدا را عاجز (ناتوان) کنید و خدا افراد بی ایمان را خوار میکند. در روز حج بزرگ از طرف خدا و پیغمبرش به مردم اعلام شد که خدا و پیغمبرش از مشرکین بَری (مبرا: برکنار، بیزار، دور) هستند. اگر توبه کردید به نفع شما است و اگر رو گردانید (قبول نکردید) بدانید که شما نمیتوانید خدا را عاجز کنید. عذاب دردناکی را به افراد بی ایمان مژده بده. مگر به کسانی از آنها که با شما عهد بستند و در اجرای آن ذره‌ای فروگذاری نکردند و بر ضد شما به کسی کمک نکردید. پیمانشان را تا پایان مدت معاهده رعایت و آن را کامل کنید، چون خدا افراد با تقوا را دوست دارد. وقتی ماه‌های حرام (چهار ماهی که به آنها اجازه داده شده و جنگ با آنها حرام است) سپری شد مشرکین را هر جا پیدا کردید بکشید. آنها را بگیرید و محاصره کنید و در هر کمین‌گاهی سر راه ایشان بنشینید. اگر توبه کردند (دست از شرک برداشتند) و نماز را برپا داشتند و زکات دادند راه آنها را باز کنید چون خدا آمرزنده و مهربان است.» (البته تاریخ نشان نمیدهد که چند نفر از آنها در نتیجه این حکم کشته شدند. چون از ترس کشته شدن دیگر اظهار شرک نمیکردند. در نتیجه شرک در جامعه از بین رفت. اگرچه شرک در اثر بی اطلاعی مردم از حقیقت شرک و

توحید بعد از چندی در بین مسلمانان بصورت دیگری ظاهر شد. آیه ۳۱ توبه و ۱۸ یونس و ۳۱ و ۳۲ روم را ببینید).

آیه ۶ و ۷ میفرماید: «اگر کسی از مشرکین از تو پناه خواست به او پناه بده تا کلام خدا را بشنود. بعد او را به جایی که برایش امن است برسان. چون آنها افراد نادانی هستند. (از حقیقت اسلام اطلاعی ندارند). چگونه مشرکین پیش خدا و رسولش عهده (پیمانی) دارند، غیر از کسانی که نزدیک مسجدالحرام (مسجدی که خانه کعبه در آن است) با شما عهد و پیمان بستند (که مدت ده سال مزاحم هم نشوند). تا آنجا که مطابق پیمان عمل کردند شما هم پیمان را اجرا کنید. چون خدا افراد با تقوا (مسلط بر نفس) را (که تابع احساسات نیستند) دوست دارد.»

آیه ۱۲ تا ۱۶ میفرماید: «اگر پیمانشان را که بسته بودند شکستند و در دین شما طعنه زدند با سران کفر بجنگید. آنها پیمانی ندارند. (بر خلاف پیمان خود عمل کرده‌اند). آیا با کسانی که پیمان خود را شکستند و تصمیم به اخراج پیغمبر گرفتند و اولین بار آنها جنگ با شما را شروع کردند نمی‌جنگید؟ آیا از آنها می‌ترسید؟ در صورتیکه اگر ایمان دارید سزاوار این است که از خدا بترسید. با آنها بجنگید، خدا آنها را با دست شما عذاب می‌کند و خوار می‌سازد و شما را بر آنها پیروز می‌گرداند و دل افراد با ایمان را شفا می‌دهد و خشم آنها را (که از دست آنها در دل دارند) از بین می‌برد. خدا توبه کسانی را که می‌خواهد می‌پذیرد. و خدا دانا و حکیم است. آیا خیال کرده‌اید که خدا شما را به حال خود می‌گذارد؟ در صورتیکه خدا هنوز افرادی از شما را که در راه او (در راه ساختن یک دنیای پاک) جهاد کردند و غیر از خدا و پیغمبرش و افراد با ایمان دوست محرم اسراری برای خود نگرفته‌اند نشناخته؟ خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد.»

آیه ۲۳ و ۲۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، پدران و برادرانتان را، اگر کفر را به ایمان ترجیح دادند، پشتیبان خود نگیرید. کسانی از شما که آنها را دوست و پشتیبان خود بگیرند ظالم هستند. بگو: اگر پدران و فرزندان و برادرانتان و همسرانتان و قوم و قبیله‌تان و اموالی که بدست آورده‌اید و تجارتی که از کساد شدن آن می‌ترسید و خانه‌هایی که می‌پسندید پیش شما دوست داشتنی‌تر از خدا و پیغمبرش و کوشش در راه او (در راه

ساختن یک دنیای پاک) است انتظار بکشید تا خدا فرمان خود را صادر کند. خدا افرادی را که از دستورش اطاعت نمی‌کنند هدایت نمی‌کند.»

آیه ۲۸ و ۲۹ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید افراد مشرک نجس هستند، پس بعد از امسال وارد مسجدالحرام نشوند. اگر از فقر می‌ترسید اگر خدا بخواهد شما را از فضل خودش بی‌نیاز میکند، چون خدا دانا و حکیم است (کارهایش از روی حکمت است). با کسانی از اهل کتاب که به خدا و آخرت ایمان ندارند (و ایمانشان زبانی است) و آنچه را که خدا و پیغمبرش حرام کرده حرام نمیدانند (چون از نظر علمای خود که برخلاف فرمان خدا است پیروی میکنند) و دین حقیقی ندارند (و از دین حقیقی منحرف شده‌اند) بجنگید تا با خواری و حقارت با دست خود جزیه (مالیات سرانه) بدهند.»

آیه ۳۱ می‌فرماید: «اهل کتاب دانشمندان دینی و زاهدان دیرنشین خود و پیغمبرشان مسیح ابن مریم را غیر از خدا ارباب (دستور دده خود که به آنها میگفتند اینکار را بکنید و این کار را نکنید) گرفتند، در صورتیکه به آنها دستور داده شده بود که فقط معبود واحد (خدا) را بندگی (اطاعت محض و بی چون و چرا) کنند. معبودی غیر از خدا وجود ندارد. خدا خیلی بالاتر از این افرادی است که شریک او ساخته‌اند.» معبود یعنی کسی که انسان بنده او شود و هر چه به او گفت بدون چون و چرا اطاعت کند. مثل تمام مردم دنیا که از فرمان افراد یا مقام‌ها یا سازمانهایی غیر از خدا که بر آنها حکومت میکنند اطاعت بی چون و چرا میکنند. اگر نکنند آنها را به نام تخلف از قانون مجازات میکنند و مردم در فکر چاره‌جویی و رهائی از دست آنان نیستند و نمیدانند که با اتحاد با هم و آگاه ساختن دیگران میتوانند از این بندگی که در اثر اتحاد عده‌ای از آنها و جیره‌خواری دیگران بوجود آمده رهائی پیدا کنند.

آیه ۳۳ تا ۳۵ می‌فرماید: «خدا وجودی است که پیغمبرش را با راهنمایی (برای ساختن یک دنیای پاک) و دین حقیقی (یکتاپرستی و اربابی غیر از خدا نداشتن) فرستاد تا او را بر تمام دین آگاه کند (راه ساختن یک دنیای پاک را بطور کامل به آنها نشان دهد) اگرچه افراد مشرک از اینکار خوششان نیاید. ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید (میدانید خدا در راهنمایی خود اشتباه نمیکند) عده زیادی از دانشمندان دینی و زاهدان گوشه‌گیر مال مردم را بناحق می‌خورند و مردم را از راه خدا باز میدارند (و به بیراهه میکشانند) و کسانی را که طلا و نقره را (ثروت عمومی را) راکد می‌گذارند

(گنج میکنند و روی هم و بلااستفاده میگذارند) و آن را در راه خدا خرج نمیکنند به عذاب دردناکی بشارت بده. روزی که در آتش جهنم بر این طلا و نقره دمیده شود و با آن‌ها پیشانی و پهلوها و پشت آن‌ها داغ شود و به آن‌ها گفته شود این چیزی است که برای خود اندوختید، نتیجه آن را به خاطر اینکه آن‌ها را گنج ساخته (و راکد گذاشتید) بچشید.»

آیه ۳۶ میفرماید: «... دسته جمعی با مشرکین بجنگید. همانطور که آن‌ها دسته جمعی با شما می‌جنگند و بدانید که خدا با افرادی است که تقوی (تسلط بر نفس) دارند.»

آیه ۳۸ و ۳۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، شما را چه شده که وقتی به شما گفته می‌شود در راه خدا (در راه اجرای احکام خدا و ساختن دنیای پاکی که در آن اثری از ظلم و فساد و فقر و جهل و خرد شدن شخصیت انسان‌ها نباشد) برای جنگ حرکت کنید، به زمین می‌چسبید و حرکت نمی‌کنید؟ آیا زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح داده‌اید؟ متاع (کالائی که در) دنیا (از آن بهره میبرید) در مقابل آخرت خیلی کم است. اگر حرکت نکنید خدا شما را به عذابی دردناک مجازات میکند و افرادی غیر از شما را جانشین شما می‌کند. و شما ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنید. خدا قدرت هر کاری را دارد.»

آیه ۴۱ میفرماید: «با بار و اسلحه سبک یا سنگین حرکت کنید و در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک که خواست خدا است) با مال و جانتان جهاد (کوشش) کنید. اینکار اگر بدانید به نفع شما است.»

آیه ۵۰ تا ۵۲ میفرماید: «اگر به تو خوبی (نفعی) برسد آن‌ها ناراحت میشوند و اگر مصیبتی بتو برسد میگویند ما قبلاً تصمیم خود را گرفته بودیم (در جنگ شرکت نکردیم) و با خوشحالی از پیش تو میروند (رو بر می‌گردانند). بگو: هرگز مصیبتی جز آنچه (مطابق قوانین خدا که در جهان گذاشته) برای ما مقرر شده بما نمی‌رسد. او ارباب (کارفرمای) ما است و افراد با ایمان باید به خدا توکل کنند. بگو: آیا انتظاری غیر از یکی از دو حال خوب برای ما می‌کشید؟ (یا پیروز میشویم یا در راه او کشته میشویم و به بهشت میرویم) ولی ما انتظار می‌کشیم که خدا عذابی از طرف خودش یا به دست ما به شما برساند. انتظار بکشید، ما هم با شما انتظار میکشیم، (که در آینده چه پیش می‌آید).»

آیه ۵۳ و ۵۴ میفرماید: «بگو: چه با میل و چه بدون میل خرج کنید، خدا آن را از شما قبول نمیکند. چون شما افرادی هستید که دستور خدا را انجام نمی‌دهید. هیچ چیز از قبول شدن خرجی که میکنند جلوگیری نمیکند جز اینکه آنها به خدا و پیغمبرش ایمان ندارند و جز در حالت کسالت (تنبلی و بی میلی) به نماز نمی‌آیند و فقط با اکراه در راه خدا خرج میکنند.»

آیه ۵۵ میفرماید: «اموال و فرزندان آنها تو را به تعجب و اندازد. خدا فقط میخواهد به این وسیله آنها را در زندگی دنیا عذاب کند و در حال کفر بمیرند.»

آیه ۶۰ میفرماید: «صدقات (زکات) متعلق به افراد فقیر و تهیدست و مأمورین زکات و متمایل ساختن افراد بی ایمان به دین و آزادی بردگان و غرامت دیدگان و در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) و افراد در راه مانده است ...»

آیه ۶۴ تا ۶۶ میفرماید: «منافقین از اینکه سوره‌ای برخلاف آنها نازل شود و تو را از آنچه در دل دارند آگاه کند، می‌ترسند. بگو: (خدا و رسول را) مسخره کنید. خدا آنچه را در دل دارید و از آن می‌ترسید آشکار میکند. اگر از آنها (در این باره) سؤال کنی حتماً میگویند شوخی و بازی می‌کردیم. بگو: آیا خدا و آیات او و پیغمبرش را مسخره میکردید؟ عذرخواهی نکنید. شما بعد از ایمان آوردنتان کافر شده‌اید. اگر از دسته‌ای از شما گذشت کنیم، دسته دیگری را بخاطر اینکه گناهکار بودند عذاب میکنیم.»

آیه ۷۳ و ۷۴ میفرماید: «ای پیغمبر، با افراد بی ایمان و منافق بجنگ و بر آنها سخت بگیر. جای آنها جهنم است و جهنم بدجائی است. بخدا قسم میخورند که چنین حرفی نزده‌اند در صورتی که سخن کفرآمیز را گفته‌اند و بعد از اسلام آوردنشان کافر شده‌اند و تصمیم به چیزی گرفتند که به انجام دادن آن موفق نشدند. فقط در اثر این که خدا و پیغمبرش با فضل خود آنها را بی‌نیاز کردند به عیب‌جویی پرداختند. اگر توبه کنند به نفع آنهاست و اگر روگردان شدند خدا آنها را در دنیا و آخرت با عذاب دردناک مجازات میکند و یار و یآوری در زمین نخواهند داشت.»

آیه ۷۹ تا ۸۱ میفرماید: «کسانی که از مؤمنینی که میل به دادن زکات دارند و از افرادی که جز به اندازه توانائی خودشان ندارند که صدقه دهند عیب‌جوئی (خرده‌گیری) میکنند و آنها را مسخره میکنند، خدا آنها را مسخره می‌کند و عذاب دردناکی دارند. برای آنها چه طلب آمرزش کنی چه نکنی، اگر هفتاد مرتبه هم برای آنها طلب آمرزش کنی، خدا هرگز آنها را نمی‌بخشد. چون آنها به خدا و پیغمبرش کفر

ورزیدند. خدا افرادی را که از خدا اطاعت نمی‌کنند هدایت نمی‌کند. کسانی که از شرکت کردن در جنگ برخلاف دستور پیغمبر خدا خودداری کردند و خوششان نمی‌آمد که با مال و جان خود در راه خدا (در راه ساختن دنیای پاکی که خدا می‌خواهد) کوشش کنند و گفتند: در گرمای تابستان به جنگ نروید، بگو: اگر توجه داشته باشند خواهند دانست که حرارت آتش جهنم بیشتر است.»

آیه ۸۳ تا ۸۵ می‌فرماید: «اگر خدا (پس از جنگ) تو را به دسته‌ای از آنها برگرداند و از تو اجازه خواستند که در جنگ بعدی شرکت کنند به آنها بگو که شما هرگز در هیچ جنگی با من شرکت نخواهید کرد و به اتفاق من هرگز با دشمنی نخواهید جنگید. چون دفعه اول از شرکت در جنگ خودداری کردید و به آن راضی شدید. پس با کسانی که به جنگ نیامدند بنشینید. وقتی یکی از آنها مُرد هرگز بر او نماز نخوان و سر قبرش نایست چون آنها منکر خدا و رسولش شدند و در حالی که از دستوره‌ای خدا اطاعت نمی‌کردند مردند. مال و فرزند آنها باعث تعجب تو نشود. خدا می‌خواهد بوسیله آنها، آنها را در دنیا عذاب کند و در حال کفر بمیرند.»

آیه ۹۴ می‌فرماید: «وقتی (پس از جنگ) پیش آنها برگردید از شما عذرخواهی میکنند. بگو: عذرخواهی نکنید. هرگز به حرف‌های شما ایمان نمی‌آوریم. خدا ما را از خبرهای شما آگاه کرده. خدا و رسولش کار شما را خواهند دید. بعد پیش خدائی که دانای غیب و شهود است برگردانده میشوید و شما را از کارهائی که میکردید خبردار میکند.»

آیه ۱۰۳ می‌فرماید: «از مال آنها (کسانی که به گناهانشان اعتراف کردند) زکات بگیر تا آنها را پاک کنی و تزکیه نمائی و برای آنها دعا کن، چون دعای تو باعث آرامش آنها میشود. خدا شنوا و دانا است.»

آیه ۱۰۵ و ۱۰۶ می‌فرماید: «بگو: کار کنید. خدا و پیغمبرش و افراد با ایمان کار شما را خواهند دید و پیش خدائی که دانای غیب و آشکار است برگردانده میشوید و خدا شما را از کارهائی که میکردید خبردار میکند. کار دسته دیگری با خدا است، یا آنها را عذاب میکند یا توبه آنها را می‌پذیرد. خدا دانا و حکیم است.»

آیه ۱۰۷ تا ۱۰۹ می‌فرماید: «کسانی که مسجدی برای ضرر زدن و کفر و تفرقه بین افراد با ایمان و کمین‌گاهی برای افرادی که قبلاً با خدا و رسولش جنگیده بودند ساختند (گرفتند) و قسم می‌خورند که نظر ما خیر است، خدا شهادت می‌دهد که آنها دروغ می‌گویند (نظرشان خیر نیست بلکه نظرشان تفرقه

انداختن بین افراد با ایمان است). در آن مسجد ابدأً برای نماز نیست (در آن نماز نخوان) سزاوار است در مسجدی که از روز اول بر پایه تقوا بنا شده نماز بخوانی. در آن مردانی هستند که دوست دارند پاک باشند. خدا افراد پاک را دوست دارد. آیا کسی که اساس کار خود را بر پایه تقوای خدا و رضایت او بنا کرده بهتر است یا کسی که اساس کار خود را بر کنار پرتگاهی نهاده که در حال فرو ریختن است و با آن در آتش جهنم می‌افتد؟ خدا افراد ظالم را هدایت نمی‌کند.»

آیه ۱۱۱ و ۱۱۲ می‌فرماید: «خدا از افراد با ایمان جان و مالشان را به قیمت بهشت خریده است. در راه خدا (در راه ساختن یک دنیای پاک) می‌جنگند. میکشند و کشته میشوند. وعده حقیقی است که در تورات و انجیل و قرآن بر عهده خدا است. چه کسی وفادارتر از خدا به عهد و پیمانش است؟ بنابراین به خرید و فروشی که با خدا کردید شاد باشید. این موفقیت بزرگی است. این‌ها افرادی هستند که توبه می‌کنند و بندگی خدا را میکنند و فقط خدا را بزرگ می‌شمارند و روزه‌دار (یا گردش کننده در زمین) هستند و رکوع میکنند و سجده مینمایند و امر به معروف و نهی از منکر میکنند و حدود احکام خدا را حفظ میکنند. به افراد با ایمان مژده و بشارت بده.» که خرید و فروش خوبی کرده‌اند.

آیه ۱۱۹ تا ۱۲۱ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از نافرمانی خدا احتراز کنید و با راستگویان باشید. سزاوار اهل شهر (مدینه) و کسانی که در اطراف آن هستند نیست که از دستور پیغمبر خدا تخلف (نافرمانی) کنند و جان خودشان را بیشتر از جان پیغمبر دوست بدارند. بخاطر اینکه هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی در راه خدا (در راه ساختن دنیای پاکی که در آن دستور خدا اجرا شود و در آن اثری از ظلم و فساد و فقر و جهل و خرد شدن شخصیت انسانها نباشد) به آنها نمیرسد و به هیچ جائی که باعث خشم کفار شود قدم نمی‌گذارند و به هیچ دشمنی دست نمی‌یابند مگر اینکه خدا برای آنها کار درستی (عمل صالحی) مینویسد. خدا پاداش افراد نیکوکار را ضایع نمی‌کند. و هر خرج کوچک و بزرگی که در این راه میکنند و هر سرزمینی را که زیر پا میگذارند و طی میکنند برای آنها نوشته می‌شود تا خدا پاداش آن را بیشتر از عملی که می‌کردند به آنها بدهد.»

آیه ۱۲۳ می‌فرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن و بی اشتباه بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، با افراد بی ایمانی که نزدیک شما هستند بجنگید. باید در شما قدرت و خشونت ببینند. و بدانید که خداوند با افراد با تقوا است.» با افراد مسلط بر نفسی است که کار خلافی نمی‌کنند.

آیه ۱۲۸ و ۱۲۹ میفرماید: «پیغمبری (از جانب خدا) از بین خودتان برایتان آمد که آنچه باعث نراحتی شما میشود برای او سخت است و علاقه زیادی به شما دارد و نسبت به افراد با ایمان دلسوز و مهربان است. اگر رو برگردانند (قبول نکردند) بگو: خدا برای من کافی است. معبودی (وجودی که از دستورهایش باید بدون چون و چرا اطاعت کرد و بنده و مطیع محض او بود) غیر از خدا وجود ندارد. بر او توکل کرده‌ام و او صاحب اختیار عرش بزرگ است.»

احکام سوره یونس

آیه ۳ میفرماید: «ارباب شما (فرمان‌فرمای شما یعنی کسی که به شما فرمان میدهد چه کاری بکنید و چه کاری نکنید تا دنیای پاکی بسازید که خالی از ظلم و فساد و فقر و جهل و خرد شدن شخصیت انسان‌ها باشد) خدائی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش مرحله) آفرید و بعد بر عرش قرار گرفت و امور را تدبیر میکند. هیچ شفیعی مگر بعد از اذن او وجود ندارد. (در قرآن به هیچ شفیعی اجازه شفاعت داده نشده بجز فرشتگان در آیه ۲۶ نجم سوره ۵۳). ارباب شما چنین خدائی است. بنابراین او را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) بکنید...» نه هیچکس و هیچ مقام و هیچ سازمان دیگری را آنطور که در جهان مرسوم است که از رهبران کودتا یا رهبران انقلاب یا فرمان مجلس بدون چون و چرا بنام قانون اطاعت میشود.

آیه ۱۵ و ۱۶ میفرماید: «وقتی آیات روشن ما بر آنها خوانده شود افرادی که امید دیدار ما را (برای پس دادن حساب کارهایشان) ندارند میگویند قرآنی غیر از این (که دلخواه ما باشد) بیاور یا آن را عوض کن. بگو حق من نیست که از طرف خودم آن را عوض کنم. من فقط از آنچه بمن وحی میشود (یعنی از قرآن) پیروی می‌کنم. (حرفی بر خلاف آن نمی‌زنم و کاری برخلاف آن نمی‌کنم، تمام حرف‌ها یا کارهایی که از قول من نقل میکنند دروغ و تهمت بمن است) من از عذاب روز بزرگ می‌ترسم که نافرمانی ارباب خودم را بکنم. بگو: اگر خدا می‌خواست من آن را بر شما تلاوت نمی‌کردم و خدا شما را به آن آگاه نمی‌ساخت. من قبل از رسالتم عمری در بین شما زندگی کرده‌ام (چهل سال) آیا از عقل خود استفاده نمی‌کنید؟»

آیه ۱۸ میفرماید: «غیر از خدا چیزی را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) میکنند که ضرری به آنها نمیزند و نفعی به آنها نمیرساند و میگویند اینها شفیعان ما پیش خدا هستند. (مثل مسلمانان شیعه و سنی و مسیحیان). بگو: آیا خدا را از چیزی خبردار میکنید که در آسمانها و زمین نمیداند؟ خدا بالاتر و برتر از این چیزهائی است که شریک خدا میسازند.» می‌بینیم که شفیع ساختن از نظر خدا شرک است ولی مسلمانان شیعه و سنی در اثر فریبکاری دکاندار دینی که از راه دین مخارج زندگی خود را تأمین میکنند برای مسلمانان شفیعانی مثل پیغمبر و غیر آن درست کرده‌اند.

آیه ۳۱ میفرماید: «بگو: چه کسی (مطابق قانون خود که در جهان قرار داده) خوراک شما را از آسمان و زمین روزی شما میکند؟ یا چه کسی مالک و صاحب گوش و چشم است؟ و چه کسی زنده را از مرده بوجود می‌آورد (از جسم خاکی بیجان موجود زنده جاندار بوجود می‌آورد؟) و چه کسی موجود مرده (بیجان) را از موجود زنده بوجود می‌آورد؟ و چه کسی امور جهان را تدبیر میکند؟ حتماً خواهند گفت خدا. بگو: آیا از نافرمانی او احتراز نمیکنید؟» نمی‌ترسید؟

آیه ۳۴ و ۳۵ میفرماید: «بگو: کسی از شریکان خیالی شما که برای خدا تصور میکنید خلقت را بوجود آورده بعد آن را بر می‌گرداند؟ بگو: خدا خلقت را بوجود آورده بعد آن را برمیگرداند. چه دروغهائی به شما میگویند؟ بگو: از شریکان خیالی شما کسی مردم را به حقیقت دعوت میکند؟ بگو: خدا مردم را به حقیقت دعوت میکند. آیا کسی که به حق دعوت میکند سزاوار این است که تبعیت شود یا کسی که هدایت نمی‌کند مگر این که خودش هدایت شود؟ چگونه حکم میکنید؟»

آیه ۳۸ میفرماید: «آیا میگویند محمد (ص) آن را بهم بافته؟ (سر هم کرده؟) بگو: سوره‌ای مثل آن بیاورید و اگر راست میگوئید به جز خدا هر کس را که می‌توانید دعوت کنید.»

آیه ۴۱ میفرماید: «اگر منکر راستگوئی تو شدند بگو: کار من برای من و کار شما برای شما است. شما از آنچه من میکنم بری (برکنار) هستید و من از کارهائی که شما میکنید بری (برکنار هستم)» چون هر کس مسئول کارهای خودش میباشد. (آیه ۳۸ مدثر سوره ۷۴).

آیه ۴۹ میفرماید: «بگو: من مالک ضرر و نفعی برای خودم نیستم جز آنچه خدا (مطابق قوانینی که در جهان گذاشته) بخواهد. هر گروهی مدتی (برای رسیدن عذاب) دارد (که اگر ایمان نیاورند عذاب شوند) وقتی مهلت آنها به سر رسید نمیتوانند ساعتی آن را به عقب یا جلو بیندازند.»

آیه ۵۲ و ۵۳ میفرماید: «به افراد ستمکار گفته میشود عذاب جاوید را بچشید. آیا مجازاتی غیر از کارهایی که کرده‌اید میشوید؟ از تو می‌پرسند این چیزی که میگوئی حقیقت دارد؟ بگو به خداوند قسم که حقیقت دارد و شما نمیتوانید جلوی آن را بگیرید.»

آیه ۵۷ و ۵۸ میفرماید: «ای مردم، پندی از جانب خداوندتان برای شما آمد که شفای سینه‌ها و راهنمایی (برای ساختن یک دنیای پاک) و رحمتی برای افراد با ایمان است. بگو: بخاطر فضل خدا (که این راهنمایی را کرده) و رحمت او باید افراد با ایمان خوشحال باشند. آن بهتر از همه چیزهایی است که جمع میکنند.»

آیه ۵۹ و ۶۰ میفرماید: «بگو: نظر شما در مورد خوردنی‌هایی که روزی شما کرده و شما بعضی از آن‌ها را حرام و حلال میکنید، چیست؟ آیا خدا به شما اجازه داده یا بخدا افترا میزنید؟ تصور کسانی که دروغی را به خدا افترا میزنند (از قول خدا میگویند مثل بیشتر آیت‌الله‌ها) در باره روز قیامت چیست؟ (در باره عذاب قیامت چه نظری دارند؟) خدا نسبت به مردم لطف دارد ولی بیشتر مردم قدردان و شکرگزار نیستند.»

آیه ۶۵ میفرماید: «حرف‌های افراد بی ایمان تو را غمگین نکند. چون تمام عزت مال خدا است. او شنوا و دانا است.»

آیه ۶۹ میفرماید: «بگو: کسانی که به دروغ به خدا افترا میزنند (چیزی که خدا نگفته از قول خدا میگویند. مثل بیشتر مدعیان مسلمانی) رستگار نمیشوند.»

آیه ۸۴ میفرماید: «موسی به قومش گفت: اگر به خدا ایمان آورده‌اید و مسلمان (تسلیم او) هستید بر خدا توکل کنید.»

آیه ۸۹ میفرماید: «خدا به موسی و هارون گفت: دعای شما اجابت شد. بنابراین با استقامت باشید و از راه افراد نادان پیروی نکنید.»

آیه ۹۴ و ۹۵ میفرماید: «اگر از آنچه به تو نازل کرده‌ایم در شک هستی از کسانی که قبل از تو کتاب (تورات و ...) را میخواندند بپرس. حقیقت برای تو از طرف خداوندت آمده. از شک کنندگان نباش و از کسانی نباش که منکر آیات خدا شدند، چون از زیانکاران خواهی بود.»

آیه ۱۰۴ میفرماید: «بگو: ای مردم اگر از دین من در شکّ هستید بدانید که من کسانی را که غیر از خدا بندگی میکنند، بندگی نمیکنم. ولی خدائی را بندگی میکنم که جان شما را میگیرد و به من دستور داده شده که از افراد با ایمان باشم.»

آیه ۱۰۵ و ۱۰۶ میفرماید: «بمن دستور داده شده که به دین توحید رو آور و از مشرکین نباش و غیر از خدا چیزی را که نفع و ضرری به تو نمی‌رساند به کمک نخوان چون اگر اینکار را بکنی ستمکار خواهی بود.»

آیه ۱۰۸ و ۱۰۹ میفرماید: «بگو: ای مردم حقیقت از جانب خداوندتان (فرمان‌فرمایان) برای شما آمد. کسی که راه صحیح (ساختن یک دنیای پاک) را شناخت به نفع خودش است و کسی که گمراه شد بر ضرر خودش گمراه شده (چون خود را از نعمت زندگی در یک دنیای پاک محروم کرده) و من وکیل شما نیستم. از آنچه به تو وحی میشود (از قرآن) پیروی کن و استقامت داشته باش تا خدا حکم کند. او بهترین حکم کننده است.»

احکام سوره هود

آیه ۲ و ۳ میفرماید: «غیر از خدا را بندگی (اطاعت محض و بدون چون و چرا) نکنید. من هشدار دهنده و مؤده دهنده‌ای از طرف او برای شما هستم. و از خداوندتان (بخاطر گناهان گذشته خود) آمرزش بخواهید و بعد از این توبه کنید (دست از آن خطاها بردارید و از دستورهای خدا اطاعت کنید) تا شما را از زندگی و بهره بردن خوبی تا مدت معلومی بهره‌مند کند و فضل خود را به هر صاحب فضلی بدهد. اگر قبول نکنید من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.»

آیه ۱۳ و ۱۴ میفرماید: «آیا میگویند محمد (ص) آن را به هم بافته؟ (سر هم کرده؟) بگو: اگر راست می‌گویید ده سوره مثل بافته‌های او بیاورید و هر کس را هم غیر از خدا خواستید به کمک بخوانید. اگر قبول نکردند بدانید که قرآن به علم خدا نازل شده و معبودی (که از او بی چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خدا وجود ندارد. (در اسلام، پیغمبر هم بنده خدا است و معبود انسان‌ها نیست، چه رسد به دیگران) آیا شما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستید؟»

آیه ۲۶ می‌فرماید: نوح گفت: «غیر از خدا را بندگی (اطاعت محض و بدون چون و چرا) نکنید. من بر شما از عذاب دردناک می‌ترسم.»

آیه ۴۹ می‌فرماید: «... صبر (استقامت) داشته باش چون عاقبت کار مال افراد با تقوا (مسلط بر نفس) است.»

آیه ۵۰ و ۵۲ می‌فرماید: هود برادر قوم عاد به آنها گفت: «ای قوم من خدا را بندگی (اطاعت بی‌چون و چرا) بکنید. معبودی (وجودی که از تمام دستورها و نظرهایش بدون چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خدا وجود ندارد. شما فقط افترا می‌زنید ... ای قوم من (بخاطر گناهان گذشته خود) از خدا آمرزش بخواهید. بعد به اطاعت او برگردید و توبه کنید (دست از کارهای خطایان بردارید) تا آسمان باران زیادتری ببارد و قوت و نیروی شما را اضافه کند و گناهکارانه از این کار روگردان نشوید.»

آیه ۶۱ می‌فرماید: خدا صالح را به سوی قوم ثمود فرستاد که به آنها گفت: «ای قوم من خدا را بندگی (اطاعت بی‌چون و چرا) بکنید. معبودی (که از او بی‌چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خدا وجود ندارد. او شما را از زمین آفرید و از شما خواست آن را آباد کنید. از او (بخاطر گناهان گذشته خود) آمرزش بخواهید بعد به اطاعت او برگردید (توبه کنید) چون خداوند من نزدیک است و دعا را اجابت می‌کند.»

آیه ۸۴ می‌فرماید: شعیب در مدّین گفت: «ای قوم من خدا را بندگی (اطاعت محض کنید) معبودی غیر از او وجود ندارد و پیمانه و وزن را کم ندهید ...»

آیه ۱۰۹ می‌فرماید: «از آنچه این‌ها عبادت (بندگی یعنی اطاعت بی‌چون و چرا) میکنند (و خود را در مقابل آنها کوچک می‌سازند) دچار شک و تردید نشو. آنها فقط آنها را همانطور می‌پرستند (بندگی و خدمت میکنند) که پدرشان قبلاً میکردند. (همانطور که بیشتر مردم دنیا امروزه میکنند. ولی با حس تحقیقی که در مردم پیدا شده این حالت در آینده کمتر خواهد شد و عاقبت از بین خواهد رفت) ما نصیب آنها را از اینکار بدون کمبودی به آنها خواهیم داد.»

آیه ۱۱۲ می‌فرماید: «همانطور که به تو دستور داده شده استقامت (پافشاری) داشته باش. کسانی هم که با تو توبه کردند (دست از کار غلط خود برداشتند و به اطاعت از دستورها و نظره‌ای خدا برگشتند، همینطور استقامت بورزند) و طغیان نکنید. خدا کارهائی را که می‌کنید می‌بیند.»

آیه ۱۱۳ میفرماید: «به ستمکاران تمایلی (گرایشی) پیدا نکنید چون دچار عذاب آتش میشوید و پشتیبانی غیر از خدا نخواهید داشت و هیچکس به شما کمک نخواهد کرد.»

آیه ۱۱۴ میفرماید: «نماز را در دو طرف روز (قبل از طلوع آفتاب و بعد از غروب) و در قسمتی از شب برپا دار. چون خوبی‌ها بدی‌ها را از بین میبرد. این تذکری برای ذکر کنندگان خدا است.» تا یاد خدا که ناظر کارهای آنها است و در آخرت به حساب کارهای آنها می‌رسد باشند.

آیه ۱۲۱ و ۱۲۲ میفرماید: «به افرادی که ایمان نمی‌آورند بگو: هر کاری که میتوانید بکنید. ما هم کار خود را می‌کنیم. و انتظار بکشید (که در آینده چه خواهد شد) ما هم انتظار میکشیم.»

احکام سوره یوسف

آیه ۴۰: یوسف به دو زندانی هم سلّول خود گفت: «شما فقط اسم‌هائی را عبادت میکنید که خودتان و پدرانتان گذاشته‌اید. خدا دلیلی بر وجود آنها قرار نداده (مثل بیشتر مردم امروز جهان که در اثر پیروی از روحانی‌نماهای خود چنین کاری میکنند) حکم فقط حکم خدا است. خدا دستور داده که هیچکس را غیر از خدا عبادت (بندگی و اطاعت محض و بدون چون و چرا) نکنید. این دین محکم و برپا دارنده است (که انسان‌ها را از اختلاف و تفرقه حفظ میکند نه پیروی از بزرگان و روحانی‌نماها که در فکر استفاده خود می‌باشند) ولی بیشتر مردم این را نمیدانند.»

آیه ۸۷: یعقوب به فرزندانش گفت: «... از رحمت خدا مأیوس نشوید. فقط افراد بی ایمان از رحمت خدا مأیوس میشوند.»

آیه ۱۰۸ میفرماید: «بگو: این راه من است. من و کسانی که از من پیروی میکنند (مسلمان و تسلیم حکم و نظر خدا هستند) با بصیرت (بینش و بینایی نه کورکورانه) مردم را به راه خدا دعوت میکنیم. خداوند من پاک است (بالتر از حرف‌هائی است که مشرکین میزنند) و من مشرک نیستم.»

احکام سوره رعد

آیه ۱۶ میفرماید: «بگو مالک و فرمانفرمای آسمان‌ها و زمین کیست؟ بگو: خدا است. بگو: آیا پشتیبان‌هائی غیر از خدا گرفته‌اید که مالک نفع و ضرری برای خود هم نیستند (چه رسد برای شما چون

همه آنها مجبور به اطاعت از قوانینی هستند که خدا در جهان نهاده) بگو: آیا کور و بینا و تاریکی‌ها و نور با هم مساوی هستند؟ آیا شریکانی برای خدا قرار داده‌اند که چیزی مثل آنچه خدا آفریده خلق کرده‌اند؟ و شباهتی که این دو آفرینش دارد آنها را به اشتباه انداخته؟ (در صورتیکه آنها چیزی را خلق نکرده‌اند که باعث اشتباه آنها شود و آنها را شریک خدا بسازند.) بگو: خدا خالق هر چیز است و او معبود یگانه و مسلط بر هر چیز است.»

آیه ۲۸ میفرماید: «کسانی که ایمان آوردند دلشان با یاد خدا اطمینان پیدا میکند. بدانید که با یاد خدا دل‌ها آرامش پیدا میکند.»

احکام سوره ابراهیم

آیه ۶: موسی به قومش گفت: «نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید که شما را از شرّ فرعون که شما را دچار شدیدترین عذاب‌ها میکرد نجات داد. پسران شما را میکشت و زنان شما را باقی می گذاشت. در اینکار امتحان بزرگی از طرف خداوندتان وجود داشت.»

آیه ۲۲ میفرماید: «شیطان، چون کار به پایان رسید گفت: خدا به شما وعده درست داد و من به شما وعده دادم و برخلاف آن عمل کردم. من تسلطی بر شما نداشتم جز اینکه شما را به کارهای خلاف دعوت کردم و شما آن را قبول کردید. مرا ملامت (سرزنش) نکنید. خودتان را سرزنش کنید. من نمیتوانم به داد شما برسم. شما هم نمیتوانید به داد من برسید. من منکر شرکی که قبلاً داشتید (مرا شریک خدا ساختید) هستم. ظالمین عذاب دردناکی دارند.»

آیه ۳۱ میفرماید: «به بندگان من بگو: نماز را بپا دارند و از مالشان پنهانی و آشکار انفاق کنند، قبل از اینکه روزی بیاید که در آن خرید و فروش و رفاقت وجود ندارد.»

آیه ۳۵ میفرماید: «زمانی را یادآوری کن که ابراهیم گفت: خداوند این سرزمین را امن ساز و من و پسرانم را از اینکه بت پرستیم برکنار دار.»

آیه ۴۰ و ۴۱: «ابراهیم گفت: خداوند من و فرزندانم را نمازگزار قرار بده و دعای مرا قبول کن. خداوند من و پدر و مادرم و افراد با ایمان را روزی که حسابرسی برپا میشود بیامرزد.»

آیه ۴۲ میفرماید: «خیال نکن که خدا از کارهایی که افراد ظالم میکنند غافل است. مجازات آنها را برای روزی که چشم‌ها خیره میشود عقب می‌اندازد.»

آیه ۴۷ میفرماید: «خیال نکن که خدا بر خلاف وعده‌ای که به پیغمبرانش داده عمل میکند. چون خدا مسلط بر کارها و انتقام‌گیر است.»

احکام سوره حجر

آیه ۲ و ۳ میفرماید: «بسا افراد بی ایمان دوست داشته باشند که مسلمان باشند. آنها را بحال خود بگذار که بخورند و بهره‌مند شوند و آرزوها آنها را سرگرم کند. نتیجه کار خود را خواهند دید.»

آیه ۴۹ و ۵۰ میفرماید: «به بندگان من خبر بده که من آمرزنده و مهربانم. (اگر افراد توبه کنند و از کارهای خلاف دست بردارند من گناهان گذشته آنها را می‌بخشم) و عذاب من بسیار دردناک است.»

آیه ۸۸ و ۸۹ میفرماید: «و چشم به آنچه به گروه‌هایی از کافران داده‌ایم ندوز و به حال آنها غصه نخور و نسبت به افراد با ایمان فروتن باش و بگو: من فقط هشدار دهنده آشکار هستم (که شما را آشکارا از عواقب کارهای خلافتان برحذر میدارم).»

آیه ۹۴ و ۹۵ میفرماید: «آنچه را به تو امر شده به مردم بگو و از مشرکین روگردان باش. ما تو را از شر کسانی که تو را مسخره میکنند، حفظ می‌کنیم (ترسی از آنها و کارهایشان نداشته باش و مأموریت خود را انجام بده).»

احکام سوره نحل

آیه ۱ میفرماید: «فرمان خدا صادر شد. بنابراین عجله نکنید. او پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او میکنند.»

آیه ۲ میفرماید: «خدا فرشتگان را با روح بر هر کس از بندگان که بخواهد به فرمان خود نازل میکند که به مردم هشدار بدهید که معبودی غیر از من وجود ندارد. بنابراین از نافرمانی من احتراز کنید.»

آیه ۱۸ میفرماید: «اگر نعمت‌های خدا را بشمارید حساب آن را نمیتوانید بکنید. مسلماً خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۳۲ میفرماید: «کسانی که فرشتگان جانشان را در حالی که پاک هستند میگیرند، به آنها میگویند: سلام بر شما، بخاطر کارهایی که می‌کردید وارد بهشت شوید.»

آیه ۳۶ میفرماید: «در بین هر گروهی پیغمبری فرستادیم که می‌گفتند: بندگی (اطاعت بی چون و چرای) خدا را بکنید و از اطاعت طغیانگران خودداری کنید (چون دنیا را به خاک و خون میکشند). خدا عده‌ای از آنها را هدایت کرد و گمراهی بر عده‌ای از آنها ثابت شد. در زمین بگردید و نگاه کنید عاقبت کسانی که پیغمبران را به دروغ‌گوئی متهم میکردند چه شد.» چون بجای اطاعت از خدا از طغیانگران و دیکتاتوران پیروی کردند. در نتیجه مداحان دور آنها را گرفتند و در اوج قدرت سقوط کردند.

آیه ۴۳ و ۴۴ میفرماید: «قبل از تو مردانی را که به آنها وحی میکردیم با دلیل‌های روشن و کتاب‌ها فرستادیم. اگر این را نمی‌دانید از کسانی که از کتاب‌های الهی اطلاع دارند بپرسید. و قرآن را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به آنها نازل شده بیان کنی، شاید فکر کنند.»

آیه ۵۱ میفرماید: «خدا گفت: دو خدا برای خود نگیرید. فقط او خدای یگانه است. بنابراین فقط از نافرمانی من بترسید.»

آیه ۹۰ میفرماید: «خدا به عدالت و نیکوکاری و کمک بخویشان امر و از کارهای زشت و ناروا و تجاوز نهی میکند. خدا شما را نصیحت میکند تا متوجه کارهای خود باشید.»

آیه ۹۱ میفرماید: «به عهده‌ی که با خدا بسته‌اید بعد از محکم کردن آن وفا کنید و قسم و پیمان خود را بعد از محکم کردن آن نشکنید. شما خدا را بر پیمان خود ضامن و شاهد قرار داده‌اید. چون خدا کارهایی را که میکنید میداند.» وقتی گفتید ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم و فقط او را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) می‌کنیم با خدا پیمان بسته‌اید که تسلیم حکم و نظر او بدون چون و چرا باشید.

آیه ۹۴ و ۹۵ میفرماید: «قسم‌های خود را وسیله فریب دیگران قرار ندهید تا قدمی را پس از ثابت شدن آن دچار لغزش کنید و بدی این را که مردم را از راه خدا بازداشته‌اید بچشید و عذاب بزرگی داشته

باشید. و عهد خدا را به قیمت کمی نفروشید. اگر توجه داشته باشید پاداشی که پیش خدا دارید، برای شما بهتر است.»

آیه ۱۱۴ تا ۱۱۶ میفرماید: «از آنچه خدا روزی شما کرده و حلال و پاک است بخورید و اگر بندگی او را میکنید شکر نعمت خدا را بجا آورید. خدا فقط گوشت حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه بنام غیر خدا کشته شده را بر شما حرام کرده. اما کسی که ناچار شود و بدون علاقه و زیاده‌روی از آن بخورد بداند که خدا آمرزنده و مهربان است. (اشکالی ندارد که بخورد و جان خود را نجات دهد) و به هر چه بدهانتان آمد به دروغ نگوئید این حلال و این حرام است (کاری که ملاها و آیت‌الله‌ها کرده‌اند. حرام فقط این چهار چیزی است که خدا حرام کرده) تا بخدا افترا بزنید. کسانی که دروغی را به خدا افترا میزنند (از قول خدا دروغ می‌گویند) رستگار نمیشوند.»

آیه ۱۲۵ میفرماید: «مردم را با حکمت (علم همه جانبه، دانستن حقیقت دین و روحیه و حدود معلومات مردم) و با اندرز نیکو به راه خداوندت دعوت کن و با بهترین روش با آنها بحث و گفتگو کن. چون خداوندت (ارباب و فرمان‌فرمایت که به تو میگوید چه کاری بکن و چه کاری نکن) کسی را که از راهش گمراه شده و کسی را که راه صحیح (ساختن یک دنیا پاک) را شناخته بهتر می‌شناسد.»

آیه ۱۲۶ میفرماید: «اگر در مقابل ستمی که بشما شده انتقام میگیرید فقط مطابق آن ستم انتقام بگیرید و اگر صبر (و گذشت) کنید اینکار برای افراد صبور (و با گذشت) بهتر است.»

آیه ۱۲۷ میفرماید: «صبر و حوصله داشته باش که صبر تو هم فقط با توفیق خدا است. بخاطر آنها غصه نخور و از نقشه‌هایی که میکشند ناراحت نباش.»

احکام سوره اسراء

آیه ۲۲ تا ۲۴ میفرماید: «با خدا معبود دیگری قرار نده (که از تمام دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت کنی و خود را در مقابل او کوچک سازی) چون در نتیجه سرزنش شده از این کاری که کرده‌ای و بدون مددکار بنشین. خداوند تو (ارباب تو) حکم کرده که کسی را جز او بندگی (اطاعت بی چون و چرا) نکنی. و به پدر و مادر نیکی کن. هرگاه یکی از آنها یا هر دو آنها پیش تو به پیری برسند به آنها اُف هم نگو (کوچکترین کاری که نشانه ناراحتی باشد نکن) و با آنها درستی مکن (و به آنها آزاری نرسان) و با

احترام و سخن نیک با آنها حرف بزن و از روی مهربانی در مقابل آنها اظهار کوچکی کن و بگو: خداوندا به آنها رحم کن. همانطور که وقتی من کوچک بودم مرا تربیت و بزرگ کردند و به من رحم کردند.»

آیه ۲۶ تا ۲۸ میفرماید: «حق خویشاوندان و تهیدستان و در راه مانده را به آنها بده ولی ریخت و پاش نکن. ریخت و پاش کنندگان برادران شیطان‌ها هستند. شیطان نسبت به خدا قدردان نبود. اگر به خاطر امیدی که به لطف خدا داری از آنها روی می‌گردانی پس با نرمی با آنها صحبت کن.» نتیجه تنبلی و نتیجه کار و کوشش را با مهربانی برای آنها شرح بده. بخصوص با مثال‌هایی که بخاطر داری.

آیه ۲۹ و ۳۰ میفرماید: «دستت را بسته بگردنت نینداز (که هیچ کمکی نکنی) و آن را کاملاً باز نکن (که هر چه داری بدهی) که در نتیجه ملامت شده (سرزنش شده) و حسرت کشیده در گوشه‌ای بنشینی. خدای تو روزی را برای کسی که بخواهد (مطابق قوانینش) گسترش می‌دهد یا تنگ می‌سازد. چون او به حال بندگان (کار آنها) آگاه و بینا است.» مطابق کار آنها به آنها پاداش می‌دهد.

آیه ۳۱ میفرماید: «فرزندانتان را از ترس فقر نکشید. روزی آنها و شما را ما می‌دهیم (کار و کوشش کنید روزی آنها فراهم میشود) کشتن آنها اشتباه بزرگی است.» در باره اینکه فرزند به چه کسی گفته میشود. آیا جنین هم فرزند هست یا نیست یا در چه ماهی فرزند حساب میشود نظرها مختلف است. ولی آنچه مسلم است و تردیدی در آن نیست پس از تولد فرزند است.

آیه ۳۲ میفرماید: «به زنا نزدیک هم نشوید (چه رسد به آنکه زنا بکنید) چون زنا کاری زشت و راه بدی است.» چون از تشکیل خانواده و محبت خانوادگی جلوگیری میکند و خانواده‌ها را از هم می‌پاشد. جامعه اسلامی باید مطابق آیه ۳۲ نور وسائل ازدواج افراد مجرد و بدون همسر را در اوایل کار فراهم کند و تربیت لازم را به افراد جامعه بدهد.

آیه ۳۳ میفرماید: «انسانی را که خدا جانش را محترم داشته (و کشتن او را حرام کرده) نکشید مگر اینکه کشتن او حق باشد (مثل کشتن قاتل و کسی که باعث خرابی اجتماع میشود) کسی که مظلوم (بناحق) کشته شود برای ولیّ او (خویشان او) تسلّطی بر قاتل قرار داده‌ایم. ولی در قتل (انتقام گرفتن) زیاده‌روی نکنید. چون او از طرف خدا یاری شده است.» به او این حق داده شده که قصاص کند.

آیه ۳۴ میفرماید: «به مال یتیم جز با بهترین وضع (برای اداره اموالش) نزدیک نشوید. (دخالت نکنید) تا به رشد خود برسد (بتواند خودش اموالش را اداره کند). و به عهده‌ای که با خدا بسته‌اید (که از

تمام فرمانهایش بدون چون و چرا اطاعت کنید و تسلیم آن باشید) وفا کنید. چون عهده‌ی که با خدا (و دیگران) بسته‌اید و تعهدی که کرده‌اید مورد سؤال قرار می‌گیرد.» بازخواست می‌شوید.

آیه ۳۵ می‌فرماید: «وقتی پیمان‌ه می‌کنید (مثل لیتر) و با پیمان‌ه جنس می‌فروشید پیمان‌ه را کامل بدهید و با ترازوی درست وزن کنید. این کار بهتر و خوش عاقبت‌تر است.»

آیه ۳۶ می‌فرماید: «از چیزی که نمی‌دانی پیروی نکن. چون گوش و چشم و دل همگی از آن (پیروی جاهلانه) مورد بازخواست قرار می‌گیرند.»

آیه ۳۷ می‌فرماید: «خودپسندانه و متکبرانه در زمین راه نرو. چون هر قدر متکبرانه راه بروی زمین را پاره نمی‌کنی و بلندی قدت به کوه‌ها نمی‌رسد.» (مثل انسان راه برو) نه متکبرانه و نه وارفته.

آیه ۳۹ می‌فرماید: «این دستورها از جمله چیزهای حکمت‌آمیز است که از طرف خداوندت به تو وحی شده، بنابراین با خدا معبود دیگری قرار نده. چون ملامت شده (سرزنش شده) و رانده شده در جهنم افکنده می‌شوی.»

آیه ۵۳ می‌فرماید: «به بندگان من بگو: به بهترین طرز حرف بزنند. چون شیطان بین انسان‌ها وسوسه میکند (نفرت و جدائی می‌افکند) شیطان دشمن آشکار انسان است.»

آیه ۵۶ و ۵۷ می‌فرماید: «بگو: کسانی که آنها را غیر از خدا (مددکار خود) تصور میکنید نمی‌توانند از شما ضرری را برطرف کنند یا آن را تغییر دهند. کسانی را که غیر از خدا به کمک می‌خوانند کدامشان که به خدا نزدیک‌ترند و امید رحمتش را دارند و از عذابش می‌ترسند خودشان دنبال وسیله‌ای برای تقرّب به خدا می‌گردند. (که به چه وسیله‌ای به خدا نزدیک شوند) چون از عذاب خداوند تو باید ترسید و حذر کرد.»

آیه ۷۸ و ۷۹ می‌فرماید: «نماز را از غروب خورشید تا تاریکی شب و سپیده صبح بخوان. نماز صبح مورد توجه است. و قسمتی از شب را بیدار شو و نماز بخوان. این یک وظیفه اضافی است برای این که خدا تو را به مقام پسندیده‌ای برساند.»

آیه ۸۰ و ۸۱ می‌فرماید: «بگو: خداوندا مرا با صداقت وارد کن و با صداقت بیرون ببر و از طرف خودت دلیل و قدرت کمک کننده‌ای برای من قرار بده. و بگو: حق آمد و باطل از بین رفت. مسلماً باطل از بین رفتنی است.» البته با آمدن حق.

آیه ۸۴ میفرماید: «بگو: هر کس مطابق ساختمان روحی و جسمی خود عمل میکند. خداوند شما کسی را که راهش صحیح‌تر است بهتر می‌شناسد.»

آیه ۸۵ میفرماید: «در باره روح (روح انسانی یا روح‌الامین یعنی جبرئیل) از تو سؤال میکنند. بگو: روح امری مربوط به خداوند من است و به شما فقط بهره کمی از علم داده شده.»

آیه ۸۸ میفرماید: «بگو: اگر جنّ و انس جمع شوند و بعضی از آنها پشتیبان بعضی باشند که مثل این قرآن را بیاورند نمیتوانند مثل آن را بیاورند.»

آیه ۹۳ - در آیه ۹۰ تا ۹۳ از پیغمبر یکی از معجزات گوناگون را میخواهند. آیه ۹۳ میفرماید: - «... بگو: خداوند من پاک و برتر از این حرف‌ها است. من فقط انسانی هستم که وظیفه رسالت به من داده شده.» تا پیغام خدا را به شما برسانم و قبول کردن یا نکردن آن به عهده خود شما است.

آیه ۹۵ و ۹۶ میفرماید: «بگو: اگر در زمین فرشتگان بودند که با اطمینان خاطر راه میرفتند، بر آنها از آسمان فرشته‌ای را به رسالت (بردن پیغام) میفرستادیم (تا از جنس خود آنها باشد و بتواند با آنها صحبت کند و پیغام خدا را برساند). بگو: خدا برای شهادت بین من و شما کافی است. او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است.»

آیه ۱۰۰ میفرماید: «بگو: اگر شما مالک خزینه‌های رحمت خدای من بودید از ترس خرج کردن و تمام شدن آن بخل می‌ورزیدید. انسان بخیل است.»

آیه ۱۰۷ میفرماید: «بگو: چه به آن (به قرآن) ایمان بیاورید چه ایمان نیاورید، کسانی که قبلاً به آنها علم داده شده وقتی قرآن بر آنها خوانده شود سجده کنان بر خاک می‌افتند.»

آیه ۱۱۰ و ۱۱۱ میفرماید: «بگو: خدا را بخوانید یا رحمان را (فرقی نمیکند) خدا اسم‌های (صفت‌های) نیکوئی دارد. نمازت را بلند بخوان و آهسته هم بخوان و راهی بین این دو حالت را پیش گیر (انتخاب کن) و بگو: مدح و ستایش فقط برای خدائی است که فرزندی نگرفته و در فرمان‌فرمائی شریکی ندارد (در قانونگذاری شریکی ندارد. آیه ۲۶: ۱۸ را ببینید) و ضعیف نیست که احتیاج به مددکاری داشته باشد و او را هر چه بیشتر بزرگ ساز.» چون هر قدر بزرگ سازی حق بزرگی او را ادا نکرده‌ای.

احکام سوره کهف

آیه ۲۶ میفرماید: «بگو: خدا بهتر میداند که اصحاب کهف چه مدتی در خواب بودند. غیب آسمان‌ها و زمین متعلق به اوست. چقدر بینا و شنوا است. مردم یاوری غیر از او ندارند. و او کسی را در حکم (قانونگذاری) خود شریک نمیکند.»

آیه ۲۷ میفرماید: «آنچه از کتاب خداوندت (فرمان‌فرمایت که به تو میگوید چه بکن و چه نکن) که به تو وحی شده بخوان. کسی که سخنان او را عوض کند، وجود ندارد. و پناهی غیر از او پیدا نمیکنی.»

آیه ۲۸ میفرماید: «با کسانی باش که صبح و شب در دعا خداوندشان را می‌خوانند و رضایت او را می‌خواهند. و چشمانت را به‌خاطر زینت زندگی دنیا از چنین افرادی بر نگردان، و از کسی که قلبش را از ذکر خودمان غافل کرده‌ایم و پیرو دلخواه خود و کارش روی افراط است اطاعت نکن.»

آیه ۲۹ میفرماید: «بگو: حقیقت از طرف خداوندتان (فرمان‌فرمایتان) آمده است. هر کس خواست ایمان بیاورد و هر کس خواست کافر شود. ما برای افراد ستمکار آتشی فراهم کردیم که سراپرده آن (شعله‌های آن) تمام اطراف آنها را فرا گرفته. اگر کمک بخواهند به آبی که مثل مس گداخته که صورتهایشان را کباب می‌کند کمک میشوند. نوشیدنی بدی و جایگاه بدی است.»

آیه ۸۳ و ۸۴ میفرماید: «در باره ذوالقرنین از تو سؤال میکنند. بگو: در باره او مطلبی به شما خواهم گفت. ما در زمین به او قدرت دادیم و وسائل هر کاری را به او دادیم.»

آیه ۱۰۹ میفرماید: «بگو: اگر دریا برای نوشتن سخنان خداوند من مرکب شود قبل از اینکه سخنان خداوند من تمام شود دریا تمام میشود، اگرچه دریائی مثل آن به کمک گرفته شود.»

آیه ۱۱۰ میفرماید: «بگو: من انسانی مثل شما هستم (با تمام غرائز و امکانات و ضعف‌های انسانی) به من وحی میشود که معبود شما (کسی که باید در برابرش احساس کوچکی و ابراز کوچکی کنید و از تمام دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت کنید) معبود واحدی است. (فقط خدا است نه هیچکس و هیچ مقام و هیچ سازمان دیگری) کسی که امید دیدار اربابش (خداوند و صاحب اختیار و فرمان‌فرمایش) را دارد باید کار درست بکند و در عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرای) خود هیچکس را شریک خدا نکند.» (از هیچکس و هیچ چیز و هیچ سازمان ساخته بشری اطاعت بی چون و چرا نکند. برخلاف آنچه در جهان مرسوم است و به چشم می‌بینیم.) انسان‌ها برای اینکه دنیای پاکی بسازند که در آن از ظلم و فساد و فقر و جهل و خرد شدن شخصیت انسان‌ها اثری نباشد باید کتاب الهی خود را با دقت بخوانند و از

کلیه احکام خدای خود برای ساختن یک دنیای پاک اطلاع پیدا کنند و با تمام همفکران خود که درصدد ساختن چنین دنیائی هستند متحد شوند و با استفاده از آزادی عقیده و بیان و قلم، دیگران را متوجه ارزش بالای آنچه میخواهند و هدفشان است کنند و با اتحاد با هم درصدد آگاه ساختن دیگران برآیند و در این راه از تمام وسائل ارتباطی استفاده کنند. از قبیل تلفن، ای میل، رادیو، تلویزیون، اینترنت، سایت، فتوکپی، کتاب، روزنامه، مجله، شعر، نقاشی، موسیقی، آواز، فیلم، تئاتر و امثال آن.

احکام سوره مریم

آیه ۳۹ میفرماید: «مردم را از روز پشیمانی و افسوس خوردن بر حذر دار، روزی که کار تمام شده، ولی آنها در غفلت هستند و ایمان نمی آورند.»

آیه ۶۵ میفرماید: «خدا فرمان فرمای آسمان ها و زمین و آنچه بین آنها است، میباشد. بنابراین فقط او را بندگی کن (اطاعت بی چون و چرا بنما) و در بندگی (اطاعت بی چون و چرای او نه اطاعت بی چون و چرای دیگران) صبور و با استقامت باش. آیا همانمی برای او میشناسی؟»

احکام سوره طه

آیه ۱۴ : خدا به موسی گفت: «من خدا هستم. معبودی (وجودی که بدون چون و چرا از او اطاعت کنی) غیر از من وجود ندارد. بنابراین فقط بندگی (اطاعت بی چون و چرای) مرا بکن و نماز را برای اینکه یاد من باشی برپا دار.»

آیه ۲۵ تا ۲۸: موسی در دعای خود گفت: «خداوندا بمن حوصله بده و کارم را آسان ساز و گره از زبانم بگشا تا سخنم را بفهمند.» مسلمانان همگی باید اینها را از خدا بخواهند تا دیگران سخنانشان را بفهمند و از هدف ارزشمند دین آگاه شوند و متحداً در اصلاح اجتماع با مال و جانشان کوشش کنند.

آیه ۸۱ میفرماید: «از خوردنی های پاک که روزی شما کرده ایم بخورید و در آن طغیان نکنید. چون غضب من بر شما وارد میشود. کسی که غضب من بر او وارد شود نابود خواهد شد.»

آیه ۱۱۴ میفرماید: «خدا که فرمانروای حقیقی است (و حق دستور دادن دارد) برتر (از تصوّر) است. قبل از اینکه وحی قرآن به تو تمام شود عجله‌ای در خواندن آن نکن و بگو: خداوند علم مرا زیاد کن.»

آیه ۱۳۰ و ۱۳۱ میفرماید: «در باره آنچه میگویند صبر داشته باش و با ستایش و مدح خداوندت قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب آن و در قسمتی از شب و اطراف روز او را تسبیح بگو تا راضی شوی و به نعمتهائی که به عده‌ای از آنها داده‌ایم چشم ندوز. این‌ها زینت زندگی دنیاست تا آنها را با آن بیازمائیم. روزی خداوندت (آنچه سهم تو شده) بهتر و با دوام‌تر است.»

آیه ۱۳۲ میفرماید: «خانواده‌ات را به نماز امر کن و بر اینکار صبر داشته باش. ما از تو روزی نمی‌خواهیم. روزی تو را هم ما می‌دهیم. عاقبت خوب مال پرهیزگاران است.»

احکام سوره انبیاء

آیه ۷ میفرماید: «ما قبل از تو پیغمبرانی فرستادیم که به آنها وحی میکردیم. اگر این را نمیدانید از کسانی که از کتابهای پیغمبران گذشته اطلاع دارند پرسید.»

آیه ۱۳ میفرماید: «فرار نکنید و پیش نعمتهایی که به شما داده بودیم و به خانه‌هایتان برگردید تا مورد سؤال و بازخواست قرار گیرید.»

آیه ۲۴ می‌فرماید: «آیا معبودهائی غیر از خدا گرفته‌اند؟ بگو دلیل خودتان را برای اینکار بیاورید. این سخن کسانی که با من هستند و کسانی که قبل از من بودند مییابد. بیشتر آنها حقیقت را نمیدانند و از حقیقت روگردان هستند.»

آیه ۲۵ میفرماید: «قبل از تو فقط پیغمبرانی را فرستادیم که به آنها وحی میکردیم که معبودی غیر از من وجود ندارد. بنابراین فقط بندگی مرا بکنید.»

آیه ۴۲ میفرماید: «بگو: چه کسی شما را در شب و روز از عذاب خداوند رحمان حفظ میکند؟ با وجود این آنها از ذکر (یاد) خداوندشان روگردان هستند.»

آیه ۴۵ میفرماید: «بگو: به وسیله وحی شما را (از عاقبت کارهای غلط خودتان) بر حذر میدارم. ولی کرها تذکر افراد را وقتی آنها را بر حذر میدارند نمی‌شنوند.»

آیه ۱۰۸ و ۱۰۹ میفرماید: «بگو: بمن وحی میشود که معبود شما معبود واحدی است (فقط خدا است) آیا شما تسلیم او (مسلمان) می‌شوید؟ اگر روگرداندند (قبول نکردند) بگو: من به شما بطور مساوی اعلام کردم و نمیدانم وعده‌ای که به شما داده شده نزدیک است یا دور.»

احکام سورۃ حجّ

آیه ۱ میفرماید: «ای مردم، از نافرمانی خداوندتان حذر کنید. چون زلزله قیامت حادثه بزرگی است.»

آیه ۲۷ میفرماید: «در بین مردم اعلام حج کن تا پیاده و سواره بر هر شتر لاغری از هر راه دوری پیش تو بیایند.»

آیه ۳۴ میفرماید: «برای هر امتی در مورد قربانی آدابی قرار دادیم تا نام خدا را بر چهارپایان زبان بسته‌ای که خدا روزیشان کرده ذکر کنند. معبود شما معبود واحدی است (یک خدا است) تسلیم او باشید. به افراد فروتن بشارت بده.»

آیه ۳۶ میفرماید: «قربانی کردن شتران تنومند را از شعائر خدا قرار دادیم. در آن خیر شما وجود دارد. نام خدا را وقتی صف بسته‌اند بر آنها ذکر کنید. و وقتی به پهلوی غلتیدند از آن بخورید و به فقیر و تقاضا کننده بخورانید. ما چهارپایان را اینطور رام شما ساختیم تا سپاسگزاری کنید.»

آیه ۳۹ میفرماید: «به کسانی که به ظلم مورد تجاوز و حمله دشمنان قرار گرفته‌اند اجازه جنگ داده شده و خدا قادر بر یاری کردن و پیروز ساختن آنها است.»

آیه ۷۲ میفرماید: «وقتی آیات روشن ما بر آنها خوانده میشود در صورت افراد بی ایمان خشم و ناراحتی را می‌بینی. نزدیک است دستهای خود را برای حمله به کسانی که آیات ما را بر آنها میخوانند بگشایند (به آنها حمله کنند). بگو: آیا شما را به بدتر از این آگاه بکنم؟ آتشی که خدا به افراد بی ایمان وعده داده است. جهنم بدجائی است.»

آیه ۷۷ و ۷۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، رکوع کنید و سجد نمائید و خداوندتان را بندگی کنید (از خداوندتان اطاعت بدون چون و چرا کنید) و کار خوب بکنید تا رستگار شوید. و در راه خدا آنطور که سزاوار جهاد در راه او است جهاد یعنی کوشش

کنید. او شما را انتخاب کرد (که یک دنیای پاک بسازید) و در دین برای شما مشکلی قرار نداد. این آئین پدرتان ابراهیم است. او شما را قبلاً و در این دوره مسلمان (تسلیم خدا) نامید. برای این که پیغمبر شاهد بر شما باشد و شما شاهد بر مردم باشید. بنابراین نماز بپا دارید و زکات بدهید و به دستوره‌ای خدا بچسبید. او مددکار و پشتیبان شما است. چه پشتیبان خوبی و چه مددکار خوبی است.»

احکام سوره مؤمنون

آیه ۲۳ : نوح گفت: «... ای قوم من، خدا را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) بکنید. معبودی غیر از او برای شما وجود ندارد. آیا از نافرمانی او حذر نمی‌کنید؟» آیه ۳۲ هم همین مضمون را توسط پیغمبر دیگری بیان میکند.

آیه ۵۱ میفرماید: «ای پیغمبران، از خوردنی‌های پاک بخورید و کار درست بکنید. من کارهائی را که میکنید میدانم.»

آیه ۹۶ میفرماید: «بدی را با خوبی دفع کن (جواب بده) ما چیزهائی را که میگویند بهتر میدانیم.»

آیه ۱۱۸ میفرماید: «بگو: خدایا مرا بیمارز و به من رحم کن. تو بهترین رحم کننده‌ای.»

احکام سوره نور

آیه ۲ میفرماید: «به هر یک از زن و مرد زناکار صد تازیانه بزنید (نه به زن تنها). اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارید در باره آنها دچار رأفت (دلسوزی) نشوید و موقع مجازات آنها عده‌ای از افراد با ایمان باید شاهد باشند.»

مجازات سنگسار برای زنا و برای هیچ گناهی در قرآن نیست. مجازات سنگسار در تورات (کتاب عهد عتیق) در باره بیش از نیمی از احکام ۱۰ فرمان وجود دارد. ۱۰ فرمان در شماره ۲ تا ۱۷ باب ۲۰ خروج و شماره ۶ تا ۲۱ باب ۵ تثنیه کتاب دوم و پنجم عهد عتیق وجود دارد. در باره ۳ حکم اول ۱۰ فرمان که در باره توحید است در شماره ۱۴ تا ۱۶ باب ۲۴ لاویان (کتاب سوم عهد عتیق) و شماره ۶ تا

۱۰ باب ۱۳ و شماره ۲ تا ۵ باب ۱۷ تثنیه حکم سنگسار وجود دارد و در شماره ۱۲ تا ۱۶ باب ۱۳ تثنیه حکم مجازات اهالی شهری که خدایان غیر را عبادت کنند کشتن با شمشیر و آتش زدن تمام اموال آنان است. مجازات سرپیچی از حکم چهارم ۱۰ فرمان یعنی کار در روز سبت (شنبه) مطابق شماره ۳۲ تا ۳۶ باب ۱۵ اعداد (کتاب چهارم عهد عتیق) سنگسار است. و در مورد حکم پنجم ۱۰ فرمان یعنی رعایت نکردن احترام پدر و مادر مطابق شماره ۱۸ تا ۲۱ باب ۲۱ تثنیه مجازات آن سنگسار است. و در مورد مجازات حکم هفتم ۱۰ فرمان یعنی مجازات زنا در دو مورد از ۵ مورد زنا حکم آن سنگسار است یکی در مورد زنی که پس از ازدواج معلوم شود باکره نبوده در شماره ۱۳ تا ۲۱ باب ۲۲ تثنیه و یکی در مورد زنا با دختر باکره‌ای در شهر در صورتیکه نامزد مردی شده باشد در شماره ۲۳ تا ۲۴ باب ۲۲ تثنیه. در صورتیکه حکم سنگسار در تمام قرآن وجود ندارد.

ببینید چه جنجالی یهودیان و مسیحیان در باره سنگسار در اسلام به راه انداخته‌اند چون رادیوها و تلویزیون‌ها و روزنامه‌ها در اختیار آنان بوده و یهودیان و مسیحیان و مسلمانان از آنچه در تورات و انجیل و قرآن است بی اطلاع بوده‌اند و هستند. چون در شماره ۱۷ تا ۱۹ باب ۵ انجیل متی عیسی (ع) میفرماید: «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صحف انبیاء (کتابهای پیغمبران بنی‌اسرائیل) را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم.» و «هر که یکی از این احکام کوچکترین (کوچکترین حکم تورات) را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما هر که بعمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد.»

شماره ۳ تا ۱۱ باب ۸ انجیل یوحنا مینویسد: «ناگاه کاتبان و فریسیان زنی را که در زنا گرفته شده بود پیش او (پیش عیسی) آوردند ... و گفتند ... موسی در تورات به ما حکم کرده است چنین زنان سنگسار شوند اما تو چه می‌گوئی...؟ (عیسی) بدیشان گفت هر که از شما گناه نکرده اول بر او سنگ اندازد ... از مشایخ شروع کرده تا به آخر یک یک بیرون رفتند عیسی (به زن گفت) من هم بر تو فتوا نمیدهم برو دیگر گناه مکن.» بدون اینکه عیسی به آنان بگوید پس مرد زناکار کجا است؟ (چون اولاً شماره ۲۳ تا ۲۴ باب ۲۲ تثنیه میگوید: «اگر دختر باکره به مردی نامزد شود و دیگری او را در شهر یافته با او همبستر شود پس هر دوی ایشان را نزد دروازه شهر بیرون آورده ایشان را با سنگ‌ها سنگسار کنند تا بمیرند» ثانیاً آیا این زن «باکره و نامزد مردی» بوده یا نه؟ چون در حکم اول سنگسار زنا شکایت شوهر از زن لازم

است نه اینکه در حال زنا گرفتار شده باشد. ثالثاً یکی از مشایخ از تورات اطلاع نداشت که بگوید شرط «گناه نداشتن» در تورات نیامده بلکه «مردم ایشان را با سنگ‌ها سنگسار کنند تا بمیرند.» آمده)

یهودیان و مسیحیان از بی‌اطلاعی یهودیان و مسیحیان و مسلمانان سوء استفاده کرده و با هیاهو و جنجال اسلام را به سنگسار کردن زن در حالی که زنا کرده باشد متهم کرده‌اند در صورتیکه در اسلام هم زن و هم مرد زناکار صد تازیانه باید بخورند نه زن تنها یا سنگسار زن تنها. ولی اگر کسانی از مدعیان فقاقت هم از حکم الهی در اسلام اطلاع داشته یا از ترس دکانداران دین فروش که از راه دین‌فروشی مخارج زندگی خود را تأمین میکرده‌اند سخنی نگفته‌اند یا اگر گفته‌اند بین چند نفر از مریدان و اطرافیان خود گفته‌اند و سخن آنها بجائی نرسیده چون روزنامه و رادیو و تلویزیون در اختیار نداشته‌اند و علت آن هم تفرقه‌ای بود که دکانداران دین فروش روی منافع خود و بخاطر حکومت‌های زمان خود بین مسلمانان انداخته‌اند. چون آیه ۱۰۳ آل عمران سوره ۳ میفرماید: «همگی به رشته الهی (یعنی به قرآن) بچسبید و تفرقه نداشته باشید.» ولی می‌بینیم مسلمانان به هزاران فرقه تقسیم شده‌اند و هر مسجد و انجمن و هیئت دینی برای خود یک فرقه شده که گردانندگان آن افراد آن را از دیگران جدا میکرده‌اند تا به ریاست آنها لطمه‌ای وارد نشود. اگر مسلمانان واقعاً مسلمان یعنی تسلیم حکم خدا باشند متحد خواهند بود و از کلیه وسائل ارتباط جمعی از قبیل کتاب و روزنامه و رادیو و تلویزیون و سایت و اینترنت استفاده خواهند کرد و جهان را با تعالیم آزادی بخش و رفاه بخش اسلام آگاه خواهند ساخت. اما افسوس از نامسلمانی ما.

آیه ۳ میفرماید: «مرد زناکار فقط با زن زناکار یا زن مشرک ازدواج میکند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مرد مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد. اینکار (یعنی ازدواج با زن یا مرد زناکار) بر افراد مؤمن حرام شده.» ولی می‌بینیم بخاطر دوری از اسلام افراد مسلمان مجبور هستند با زناکاران ازدواج کنند و چاره‌ای غیر از اینکار ندارند. چون دستورهای اسلام اصلاً مورد توجه نبوده و نیست. چون آیه ۳۲ نور (همین سوره) میفرماید: «به زن و مرد بدون همسر خود و (حتی) به غلامان و کنیزانتان همسر بدهید (امروزه به کلفت‌ها و نوکرهایتان) اگر فقیر باشند خدا از فضل خود آنها را بی‌نیاز میکند...» چون وقتی همسر داشتند ب فکر تأمین مخارج زندگی می‌افتند. در نتیجه دنبال کاری میگردند تا درآمدی برای تأمین مخارج زندگی خود داشته باشند. در جامعه اسلامی که احکام خدا را اجرا میکنند تمام افراد مسلمان ب فکر افراد فقیر و تهیدست هستند و با سرمایه‌گذاری خود که در اثر اتحاد بسادگی امکان‌پذیر است با ایجاد کار

در جامعه برای افراد بیکار کار فراهم میکنند. چون در اسلام کمک به فقرا وظیفه حتمی افراد است. آیه ۲۴ و ۲۵، معارج سورۀ ۷۰ میفرماید: «در اموال نمازگزاران حق معلومی برای تقاضا کننده و محروم وجود دارد.» و بهترین کار برای انجام این وظیفه سرمایه‌گذاری است تا افراد با پیدا کردن کار با آبرو در جامعه زندگی کنند و احتیاج به کمک مالی دیگران نداشته باشند.

آیه ۴ میفرماید: «به کسانی که به زنان پاکدامن تهمت زنا میزنند و چهار شاهد نمی‌آورند ۸۰ تازیانه بزنید (چهار پنجم مجازات زناکاران) و دیگر هیچگونه شهادتی از آنها قبول نکنید. آنها به دستور خدا عمل نمی‌کنند.» و بلافاصله در آیه ۵ میفرماید: «مگر افرادی که بعد از تهمت زدن توبه کردند و کار خود را اصلاح کردند. چون خدا آمرزنده و مهربان است.» چون افراد ناپاکی که روی دشمنی و غرض‌های شخصی به افراد پاک تهمت میزنند در اجتماع بشری زیادند. آنها را در هر اجتماعی می‌بینیم. لذا چهار شاهی که خودشان به چشم خود زنای آنها را دیده باشند نه کسانی که از دیگران شنیده‌اند. می‌بینیم که اگر ۳ نفر هم باشند حق ندارند شهادت زنای افرادی را بدهند چون ۸۰ تازیانه خواهند خورد. چه رسد به اینکه بدون اینکه خودشان آن را دیده باشند فقط بخاطر اینکه شنیده‌اند آن را بازگو کنند.

آیه ۶ تا ۱۰ میفرماید: «اشخاصی که به زنشان تهمت زنا میزنند و شاهی غیر از خودشان ندارند هر کدام آنها چهار بار به خدا قسم بخورد که راست میگوید و بار پنجم بگوید لعنت خدا بر او اگر دروغ بگوید. و مجازات از زن وقتی دفع میشود که چهار بار بخدا قسم بخورد که شوهرش دروغ میگوید و بار پنجم بگوید غضب خدا بر او باد اگر شوهرش راست بگوید. اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و خدا توبه‌پذیر حکیم نبود.» معلوم نبود چه بلایی بر سر شما می‌آمد. میدانیم که انسان‌های پست در کلیه جامعه‌های بشری وجود داشته و وجود دارند. خیلی از این افراد پست هستند که زنان پاکدامن را تهدید میکنند که تهمت زنا به آنان میزنند و آبرویشان را در جامعه از بین می‌برند تا به مقصد زشت خود برسند یا شوهران پستی وجود دارند که میخواهند با تهمت زنا مهریه زنشان را بخورند. خداوند که حکیم است و کارهایش از روی حکمت است بخاطر شناختی که از انسان‌ها دارد چنین دستورهای میدهد.

در آیه می‌بینیم که اگر مرد شاهد زنای زن خود هم باشد نمیتواند آنها را بکشد بلکه باید به دادگاه صالح اسلامی مراجعه کند. چون میدانیم در زمان نزول چنین فرمانی جامعه مدینه اسلامی بود، چون مطابق بررسی آقای مهندس بازرگان در کتاب «سیر تحول قرآن» آیات اول تا ۳۴ نور در سال چهارم

هجرت نازل شده بود و آیه اول تا ۴۶ نساء در سال ششم هجرت نازل شده بود. یعنی آیه ۱۵ و ۱۶ نساء، سوره ۴ دو سال بعد از آیات اول تا ۳۴ نور نازل شده بود. صفحه ۱۶۵ و صفحه ۱۶۹ کتاب «سیر تحول قرآن» را ببینید.

آیه ۱۱ تا ۱۷ نور در باره تهمت است. چون میفرماید: «افرادی که تهمت زنا را به زنی زدند، گروهی از خود شما هستند. این تهمت را برای خود بد ندانید بلکه آن بنفع شما است (چون وظیفه شما را در باره این افراد که به سادگی دروغ میگویند و برای پیشبرد کار خود به دیگران تهمت میزنند معلوم میکند) کسی که این تهمت را زده عذاب بزرگی دارد ولی هر کس از شما که در نشر آن شرکت داشته عذابی متناسب با مقدار نشری که داده دارد. چرا وقتی آن را شنیدید در مورد زنان و مردان با ایمان گمان خوب نکردید و نگفتید این تهمت آشکاری است. چرا چهار شاهد نیاوردند. وقتی شاهد نیاوردند پیش خدا دروغگو حساب میشوند. اگر فضل و رحمت خدا در دنیا و آخرت بر شما نبود در کاری که مرتکب شدید عذاب بزرگی داشتید. وقتی زبانی آن را از هم میگرفتید و در صورتیکه علمی به درستی آن نداشتید آن را بازگو میکردید و خیال میکردید آن کار ساده‌ای است در صورتیکه پیش خدا گناه بزرگی است (چون با آبروی چند خانواده بازی میکند) چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید خدایا تو منزهی این تهمت بزرگی است ما حق نداریم آن را بازگو کنیم. خدا به شما نصیحت میکند که اگر ایمان دارید دیگر هرگز اینکار را تکرار نکنید.» فرد مسلمان که تسلیم حکم خدا است شایعات را بازگو نمیکند. چون میداند افراد پست در تمام جامعه‌های بشری هستند که خیلی ساده برای رسیدن به مقصود خود دروغ میگویند و به دیگران تهمت میزنند. در امور اجتماعی و سیاسی اینکار زیاد دیده می‌شود.

آیه ۲۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید از راه‌های شیطان پیروی نکنید. کسی که از راه‌های شیطان پیروی کند متوجه باشد که شیطان انسان را به کار زشت و ناشایست امر میکند. اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود کسی از شما ابداً پاک نمی‌ماند ولی خدا هر کس را که بخواهد (مطابق قوانین خود) پاک میکند. خدا شنوا و دانا است.»

آیه ۲۲ میفرماید: «افراد ثروتمند و صاحب فضل شما قسم نخورند که به خویشاوندان و تهیدستان و مهاجرین در راه خدا کمک نکنند. باید عفو و گذشت داشته باشند. آیا دوست ندارید که خدا شما را بیامرزد؟ خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۲۷ تا ۲۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید داخل خانه‌ای (یا اطاقی) غیر از خانه (یا اطاق) خود نشوید مگر اینکه آشنائی بدهید و وقتی وارد شدید به اهل آن سلام کنید. اینکار به نفع شما است، شاید متوجه بشوید که چه کاری نکنید و چه کاری بکنید. اگر در آن کسی را نیافتید داخل آن نشوید تا به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شد برگردید، برگردید. اینکار برای پاکی شما بهتر است. خدا کارهائی را که میکنید، میداند. اشکالی برای شما ندارد که وارد خانه (یا اطاقی) غیر مسکونی که در آن کالائی دارید بشوید. خدا میداند چه کارهائی آشکارا میکنید و چه کارهائی پنهانی میکنید.»

آیه ۳۰ و ۳۱ میفرماید: «به مردان مؤمن بگو: از نگاه ناروا چشم بپوشند و عفت خود را حفظ کنند. اینکار برای پاکی شما بهتر است. خدا میداند چه کارهائی میکنید. به زنان مؤمن هم بگو: از نگاه ناروا چشم بپوشند و عفت خود را حفظ کنند و زیباییهای خود را جز آنچه آشکار است، آشکار نکنند و روسری‌های خود را به گریبان (به سینه) بزنند و زیباییهای خود را جز برای شوهرشان یا پدرشان یا پدرشوهرشان یا پسرشان یا پسر شوهرشان یا برادرشان یا پسر برادرشان یا پسر خواهرشان یا زنانشان یا کنیزانشان یا تابعینی (غلام‌هائی) که نیاز جنسی ندارند یا بچه‌ای که بعورت زنان پی نبرده آشکار نکنند و طوری پا بر زمین نزنند که زیبایی‌هایشان که پنهان کرده‌اند شناخته شود. ای مؤمنین همگی به اطاعت از حکم خدا برگردید (گردن نهید) تا رستگار شوید.»

آیه ۳۲ میفرماید: «به افراد مجرد (بی همسر) تان و غلامان و کنیزانتان (امروز به نوکر و کلفت خودتان) همسر بدهید. اگر فقیر باشند خدا آنها را از فضل خود بی نیاز میکند. خدا وسعت دهنده دانا است.» در کارها گشایش ایجاد میکند و میداند افراد وقتی مجبورند مخارج خانواده را تأمین کنند دنبال کاری میگردند و مخارج زندگی خانواده را تأمین میکنند بخصوص که در باره افراد فقیر و تهیدست توصیه زیادی به مسلمانان شده از جمله در آیه ۲۴ و ۲۵ معارج، سوره ۷۰ میفرماید: «در اموال نمازگزاران حق معلومی برای کسانی که تقاضای کمک مالی میکنند و محرومین اجتماع وجود دارد.» بهترین راه کمک مالی به محرومین سرمایه‌گذاری و ایجاد کار برای آنان است تا با درآمد خود از کمک مالی دیگران بی‌نیاز شوند. اینکار با همکاری که مسلمانان مطابق آیه ۲ مائده سوره ۵ «در کارهای نیک و تقوا» دارند خیلی ساده خواهد بود.

آیه ۳۳ میفرماید: «کسانی که امکان ازدواج پیدا نمیکنند (و جامعه برای آنها این امکان را فراهم نکرده) باید عفت بورزند تا خدا از فضل خودش آنها را بی‌نیاز کند (کاری پیدا کنند و درآمدی داشته باشند) بردگانتان که خواستار بازخرید و آزادی خویش هستند اگر خیری در آنها سراغ دارید با آنها قرارداد ببندید و از مالی که خدا به شما داده به آنها بدهید و اگر کنیزانتان خواستند پاک بمانند بخاطر مال دنیا آنها را به زنا وادار نکنید. کسی که آنها را به زنا مجبور کند خدا کنیزانی را که مجبور شده‌اند می‌آمرزد، چون خدا آمرزنده و مهربان است.» آنها گناهی ندارند.

آیه ۵۳ و ۵۴ میفرماید: «بخدا شدیدترین قسم‌ها را خوردند که اگر به آنها دستور بدهی حتماً برای جنگ بیرون میروند. بگو: قسم نخورید اطاعت درست کافی است. چون خدا از کارهایی که میکنید خبر دارد. بگو: از خدا و رسول اطاعت کنید. اگر قبول نکردند (رو برگرداندند) پیغمبر فقط مسئول کار خویش می‌باشد و شما مسئول کارهای خودتان هستید. (وظیفه پیغمبر گفتن حکم خدا است و وظیفه شما اطاعت از حکم خدا.) اگر اطاعت کنید راه صحیح را شناخته‌اید. وظیفه پیغمبر ابلاغ (گفتن) آشکار حکم خدا است.»

آیه ۵۶ و ۵۷ میفرماید: «نماز را بپا دارید و زکات بدهید و از پیغمبر اطاعت کنید تا مورد رحم خدا قرار گیرید. خیال نکن که افراد بی ایمان خدا را در زمین عاجز میکنند. جای آنها آتش جهنم است و جهنم بدجائی است.»

آیه ۵۸ و ۵۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، بردگان و بچه‌هایی که به مرحله بلوغ و احتلام نرسیده‌اند باید سه موقع از شما برای وارد شدن به اطاقتان اجازه بگیرند. قبل از نماز صبح، موقع ظهر که برای استراحت لباس‌تان را سبک میکنید و بعد از نماز عشاء که سه موقع استراحت شما است. در غیر این سه موقع اشکالی بر شما و بر آنها نیست که بدون اجازه وارد اطاق شما شوند چون در کنار هم در حال رفت و آمد هستید. خدا اینطور آیاتش را برای شما بیان میکند. خدا دانا و دستورهایش از روی حکمت است. وقتی بچه‌ها به مرحله بلوغ و احتلام رسیدند باید همانطوری که بزرگسالان اجازه می‌گرفتند برای ورود به اطاق اجازه بگیرند. خدا آیاتش را اینطور برای شما بیان میکند. خدا دانا و حکیم است.»

آیه ۶۰ میفرماید: «زنانی که دیگر امید ازدواج ندارند اشکالی بر آنها وارد نیست که لباسشان را سبک کنند بدون اینکه زیباییهای خود را ظاهر کنند. اگر عفت بورزند برای آنها بهتر است. خدا شنوا و دانا است.»

آیه ۶۱ میفرماید: «بر کور و لنگ و مریض و بر شما ایرادی نیست که از خانه خودتان یا خانه‌های پدر و مادر و برادر و خواهر و عمو و عمه و دایی و خاله‌تان یا خانه‌هایی که کلیدشان در دست شما است یا خانه دوستتان غذا بخورید. چه دسته جمعی بخورید چه پراکنده و جدا از هم. وقتی وارد خانه‌ای شدید به هم سلام کنید. سلامی مبارک و پاک از جانب خدا. خدا آیات را اینطور بیان میکند تا شما صلاح کار خود را درک کنید.»

آیه ۶۲ میفرماید: «افراد با ایمان فقط افرادی هستند که بخدا و پیغمبرش ایمان آوردند و وقتی برای کاری اجتماعی کنار او بودند بدون اجازه او بیرون نروند. کسانی که از تو اجازه میگیرند افرادی هستند که به خدا و پیغمبرش ایمان آورده‌اند. وقتی برای بعضی از کارهایشان از تو اجازه خواستند به هر کدام آنها که خواستی اجازه بده و برای آنها از خدا آمرزش بخواه. چون خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۶۳ میفرماید: «دعوت پیغمبر را مثل دعوت بعضی از خودتان ندانید. خدا کسانی از شما را که پشت سر دیگران مخفی می‌شوند که فرار کنند می‌شناسد. کسانی که از امر خدا سرپیچی می‌کنند باید بترسند که بلائی یا عذاب دردناکی به آنها برسد.»

احکام سوره فرقان

آیه ۶ میفرماید: «بگو: قرآن را کسی که اسرار آسمان‌ها و زمین را می‌داند نازل کرده، او آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۵۲ میفرماید: «از افراد بی ایمان اطاعت نکن و با آنها به شدت مبارزه کن.»

آیه ۵۸ میفرماید: «بر خدای زنده‌ای که نمی‌میرد توکل کن و با حمد او تسبیح بگو. خدا برای آگاهی از گناه بندگان کافی است.»

آیه ۷۴ میفرماید: «عبدالرحمن» افرادی هستند که میگویند: خدایا همسران و فرزندانِ بما بده که نور چشم ما باشند و ما را برای افراد با تقوا نمونه ساز.»

آیه ۷۷ میفرماید: «بگو: اگر دعای شما نبود خدا به شما چه توجهی داشت؟ منکر حقیقت شدید و جزای آن را هم خواهید دید.»

احکام سوره شعراء

آیه ۱۸۱ تا ۱۸۴ میفرماید: شعیب به قومش گفت: «پیمانه (مثل لیتر) را کامل بدهید و از کسانی که کمفروشی میکنند نباشید و اجناس را با ترازوی درست وزن کنید و مال مردم را کم نگذارید و در زمین فساد نکنید و از نافرمانی خدا که شما و افراد قبل از شما را آفرید احتراز کنید.»

آیه ۲۱۳ تا ۲۱۷ میفرماید: «با خدا معبود دیگری را نخوان چون عذاب خواهی شد و اقوام نزدیک خودت را از عذاب خدا بر حذر دار و در مقابل افراد مؤمنی که از تو پیروی میکنند فروتن باش. اگر از تو اطاعت نکردند بگو: من از کارهایی که میکنید بری (برکنار) هستم و بر خدای توانا و رحیم توکل کن.»

احکام سوره نمل

آیه ۱۹ میفرماید: سلیمان در دعای خود گفت: «...خدایا به من توفیق بده که شکر نعمتی که به من و به پدر و مادرم دادی بجا آورم و کار درست که مورد رضایت تو است بکنم و با رحمت خودت مرا جزو افراد درستکار ساز.»

آیه ۵۹ میفرماید: «بگو: مدح (ثنا و ستایش و تمجید) فقط سزاوار خدا است و سلام بر بندگان برگزیده‌اش. آیا خدا بهتر است یا چیزهایی که شریک خدا میسازند؟»

آیه ۶۴ و ۶۵ میفرماید: «... آیا معبودی (که قابل آن باشد که انسان‌ها بدون چون و چرا از فرمانهایش اطاعت کنند) با خدا وجود دارد؟ بگو: اگر راست میگوئید دلیل‌تان را بیاورید. بگو: غیر از خدا هیچکس در آسمان‌ها و زمین غیب نمی‌داند و نمیدانند چه وقتی برانگیخته و زنده میشوند.»

آیه ۷۰ میفرماید: «(بخاطر بی‌ایمانی آنها) برای آنها محزون نباش و از نقشه‌هایی که میکشند دلتنگ نباش.»

آیه ۹۱ و ۹۲ میفرماید: «به من فقط دستور داده شده که خداوند این سرزمین که خدا آن را محترم داشته عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) بکنم. او خداوند (مالک و صاحب اختیار) هر

چیزی است. (همه چیز مال او است نه تنها این سرزمین). و به من دستور داده شده که مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) باشم و قرآن بخوانم. هر کس هدایت شد به نفع خودش هدایت شده و هر کس گمراه شد بگو: من فقط هشدار دهنده هستم.» شما را از عاقبت عمل بد برحذر میدارم.

آیه ۹۳ میفرماید: «بگو: حمد (ثنا و ستایش و تمجید و مدح) فقط سزاوار خدا است. آیاتش را به شما نشان خواهد داد و شما آن را خواهید شناخت. خدا از کارهایی که میکنید غافل نیست.»

احکام سوره قصص

آیه ۷۶ و ۷۷ میفرماید: «... قوم قارون به او گفتند: مغرور و شاد نباش (خود را گم نکن). خدا مردم مغرور را دوست ندارد. در آنچه خدا به تو داده ثواب آخرت را بجو و نصیب خودت را هم از دنیا فراموش نکن و نیکی کن همانطور که خدا به تو نیکی کرده و دنبال فساد در زمین نباش. چون خدا خرابکاران را دوست ندارد.»

آیه ۸۷ تا ۸۸ میفرماید: «تو را پس از اینکه آیات خدا بتو نازل شد، افراد بی‌ایمان از آن باز ندارند. مردم را به راه خدا دعوت کن و مشرک نباش و با خدا معبود دیگری را به کمک نخوان. معبودی (که انسان از تمام دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت کند) غیر از خدا وجود ندارد. هر چیزی از بین میرود مگر خدا. حکم فقط مال او است و شما (برای پس دادن حساب کارهایتان) پیش خدا برگردانده میشوید.» حکم یعنی حکم کردن و قانون‌گذاری کردن و گفتن اینکه اینکار را بکن و اینکار را نکن.

احکام سوره عنکبوت

آیه ۸ میفرماید: «به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند. اگر آنها سعی کردند که چیزی را که نمی‌دانی شریک من سازی از آنها اطاعت نکن. بازگشت شما (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) پیش من است و من شما را از کارهایی که میکردید آگاه میکنم.» اگرچه خودتان آنها را فراموش کرده باشید.

آیه ۱۲ و ۱۳ میفرماید: «افراد بی ایمان به افراد با ایمان گفتند: از راه ما پیروی کنید گنااهش گردن ما (ما گناهان شما را به عهده میگیریم) آنها گناهان ایشان را بر نمیدارند. آنها دروغ میگویند. آنها بار گناهان خود را به اضافه بار گناهان کسانی را که همراه کرده‌اند به عهده دارند و روز قیامت از افتراهایی که میزدند (و دروغ‌هایی که برای فریب دیگران می‌گفتند) مورد بازخواست قرار می‌گیرند.»

آیه ۱۶ میفرماید: «وقتی ابراهیم به قومش گفت: اگر حقیقت را بدانید اینکه خدا را عبادت و بندگی (اطاعت بی چون و چرا) بکنید و از نافرمانی او احتراز کنید برای شما بهتر است.»

آیه ۳۶ می‌فرماید: «خدا را عبادت (اطاعت بی چون و چرا) بکنید و به روز آخر امید داشته باشید و در زمین فساد نکنید.»

آیه ۴۵ میفرماید: «آنچه از قرآن به تو وحی شده بخوان و نماز را بپا دار. چون نماز انسان را از کارهای زشت و ناروا باز میدارد. مسلماً ذکر خدا بزرگتر است. خدا کارهایی را که می‌کنید میداند.»

آیه ۴۶ میفرماید: «با اهل کتاب فقط با بهترین روش بحث و گفتگو کنید. غیر از ستمکاران آنها و بگوئید: ما به قرآنی که به ما نازل شده و تورات و انجیلی که به شما نازل شده ایمان آورده‌ایم. معبود ما و شما یکی است و ما تسلیم او (مسلمان) هستیم.»

آیه ۵۶ میفرماید: «ای بندگان من که (از من بدون چون و چرا اطاعت میکنید و به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، زمین من وسیع است. بنابراین فقط بندگی (اطاعت بی چون و چرای) مرا بکنید.» البته امروزه مثل طول تاریخ انسان هر جا برود او را مجبور میکنند که از قانونی که انسان‌ها ساخته‌اند پیروی کند نه از قانون خدا. ولی انسان‌ها میتوانند عاقلانه با توجه به تمام امکانات و موانع، دیگران را به عبادت خدا دعوت کنند و با اتحاد با آنها زمینه آگاه ساختن دیگران را فراهم کنند و در آینده دور یا نزدیک جهانی بسازند که در آن فریبکاران نتوانند آنها را مجبور کنند که از دستور آنان که به صورت قانون در می‌آورند، اطاعت کنند. با وسائل ارتباط جمعی امروزی این کار خیلی آسان است فقط به اتحاد دینداران واقعی در سراسر جهان و استفاده از روزنامه و کتاب و رادیو و تلویزیون و اینترنت و سایت و روم احتیاج دارد.

آیه ۶۹ میفرماید: «کسانی که در راه ما (ساختن یک دنیای پاک که ما نشان داده‌ایم) کوشش کنند ما راه‌های خودمان را به آنها نشان میدهیم. چون خدا با نیکوکاران است.» بشرط آنکه احکام خدا و راهی

را که خدا به انسان در کتاب الهی نشان داده بشناسد و دقیقاً مطابق آن کار کنند و از مطالبی که به ساختن یک دنیای پاک ربطی ندارد دوری کنند.

احکام سوره روم

آیه ۳۰ تا ۳۲ میفرماید: «به دین توحیدی رو آور که فطرت خلق (مردم) را بر آن آفریده. تبدیلی در خلقت خدا وجود ندارد. دین درست چنین دینی است ولی بیشتر مردم نمیدانند. در حالی که به سوی خدا بر می گردید، از نافرمانی او احتراز کنید و نماز را بپا دارید و از مشرکان نباشید. از مشرکانی که دینشان را فرقه فرقه کردند و به گروه‌ها تقسیم شدند (هر دسته پیرو یک نفر شدند) و هر گروهی به اعتقادات خود دلخوش است.»

آیه ۳۸ میفرماید: «حق خویشاوندان و تهیدستان و در راه ماندگان را بده. اینکار برای کسانی که دنبال رضای خدا هستند بهتر است. چنین افرادی موفق و رستگار هستند.»

آیه ۴۲ میفرماید: «بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت کسانی که قبل از شما بودند چه بود. بیشتر آنها مشرک بودند.»

آیه ۴۳ میفرماید: «به دین درست و پایدار روی آور، قبل از اینکه روزی بیاید که از طرف خدا برگشتی برای آن نیست. در آن روز مردم تقسیم میشوند.»

آیه ۶۰ میفرماید: «استقامت (صبر) داشته باش چون وعده خدا درست است. کسانی که (به آخرت) یقین ندارند تو را سبک (تحقیر) نکنند.»

احکام سوره لقمان

آیه ۱۳ میفرماید: «هنگامی که لقمان به فرزندش نصیحت کرد گفت: فرزندم برای خدا شریک نساز چون شرک ظلم بزرگی است.»

آیه ۱۴ و ۱۵ میفرماید: «به انسان در باره پدر و مادرش سفارش کردیم. مادرش او را حامله شد، هر روز ناتوان‌تر می‌شد و از شیر گرفتن او دو سال طول کشید. به او سفارش کردیم که از من و پدر و مادرت قدردانی کن. بازگشت شما (برای رسیدگی بکارهایتان) پیش من است. اگر پدر و مادرت کوشش کردند

که چیزی را که نمیدانی شریک من سازی از آنها اطاعت نکن. ولی در دنیا با آنها بخوبی رفتار کن و از راه کسانی که به اطاعت از من برگشتند پیروی کن. بازگشت شما (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) پیش من است و من شما را از کارهائی که میکردید با خبر میکنم.»

آیه ۱۶ و ۱۷ می‌فرماید: لقمان به پسرش گفت: «فرزندم، اگر کار تو به اندازه دانه خردلی باشد و در دل سنگی یا در آسمان‌ها یا در زمین باشد خدا آن را پای حساب می‌آورد. چون خدا دقیق و آگاه است. پسر، نماز را بپا دار و به کار نیک امر کن و از کار زشت نهی کن و در مصیبتی که به تو میرسد صبر داشته باش. اینها از کارهائی است که تصمیم قوی لازم دارد.»

آیه ۱۸ و ۱۹ می‌فرماید: «با تکبر از مردم رو برگردان و در زمین با غرور راه نرو چون خدا آدم خودستا و متکبر را دوست ندارد. در راه رفتنت میانه‌رو باش (نه شل و وارفته راه برو نه با غرور) و صدایت را پایین بپار (بلند صحبت نکن) چون زنده‌ترین صداها صدای الاغ است.»

آیه ۲۱ می‌فرماید: «وقتی به آنها گفته میشود از آنچه خدا نازل کرده (از کتاب الهی) پیروی کنید میگویند (نه) ما از آنچه پدرانمان را بر آن یافتیم (عقاید و کارهای پدرانمان) پیروی میکنیم، اگرچه شیطان آنها را به آتش سوزان جهنم دعوت کند.» مثل مردمان امروز جهان.

آیه ۲۵ می‌فرماید: «اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را خلق کرده حتماً میگویند خدا. بگو ستایش (مدح و ثنا هم) مختص خدا است (نه افراد دیگر). ولی بیشتر مردم این را نمیدانند.» و مداح این و آن و دیکتاتوران و قلدران و ثروتمندان زمان خود میشوند.

آیه ۳۳ می‌فرماید: «ای مردم، از نافرمانی خداوندتان احتراز کنید و از روزی بترسید که پدری جزای فرزندش را نمی‌دهد و فرزند ذره‌ای جزای پدرش را نمی‌دهد (برخلاف آنچه مسلمانان میگویند) وعده خدا حقیقت دارد. (روابط) زندگی دنیا و شیطان فریبکار شما را فریب ندهند.»

احکام سوره سجده

آیه ۲۹ و ۳۰ می‌فرماید: «بگو: روز فتح ایمان آوردن افراد بی ایمان برای آنها فایده‌ای ندارد و به آنها مهلت (انجام دادن کارهای خوب) داده نمی‌شود. بنابراین از آنها روگردان باش و انتظار بکش چون آنها هم انتظار میکشند.»

احکام سوره احزاب

آیه ۱ تا ۳ میفرماید: «ای پیغمبر، از نافرمانی خدا احتراز کن و از افراد بی ایمان و منافق اطاعت نکن. چون خدا دانا و دستورهایش از روی حکمت است. و از آنچه از طرف خداوندت به تو وحی میشود پیروی کن. چون خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد. و توکل به خدا کن، خدا برای وکالت (و کارسازی) کافی است.»

آیه ۴ و ۵ میفرماید: «خدا برای هیچ انسانی دو قلب در درونش قرار نداده و همسرانی را که ظاهر میکنند (آنها را مثل مادر خود میخوانید و همخوابگی با آنها را بر خود حرام میکنید) مادر شما نساخته (حرف‌ها حقیقت را واژگون نمیسازد) و پسر خوانده‌های شما را پسران شما نساخته. این حرفی است که زبانی می‌گویید. خدا حقیقت را میگوید و راه درست را (به شما) نشان میدهد. آنها را به نام پدرانشان بخوانید. اینکار پیش خدا عادلانه‌تر است. اگر پدرانشان را نمی‌شناسید آنها برادران دینی شما و دوست شما هستند. اشکالی بر شما بخاطر خطائی که (در اثر ندانستن) میکردید وارد نیست، ولی در اموری که عمداً انجام می‌دهید مسئولید. خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۲۱ میفرماید: «در کارهای پیغمبر (در مورد استقامت در کار) سرمشق (نمونه) خوبی برای شما، برای افرادی که به خدا و روز آخرت ایمان و امید دارند و زیاد به یاد خدا هستند وجود دارد.»

آیه ۴۱ تا ۴۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، زیاد یاد خدا باشید و صبح و شب او را به پاکی ستایش کنید. او وجودی است که با فرشتگانش به شما درود میفرستند تا شما را از تاریکی‌ها خارج کرده بسوی نور (روشنائی) ببرند. خدا نسبت به افراد با ایمان مهربان است.»

آیه ۴۷ و ۴۸ میفرماید: «به افراد با ایمان مژده بده که از طرف خدا فضل بزرگی دارند و از افراد بی‌ایمان و منافق پیروی نکن و به آزار و اذیت آنها توجهی نداشته باش و بر خدا توکل کن. خدا برای وکالت (و کارسازی) کافی است.»

آیه ۴۹ میفرماید: «ای پیغمبر، وقتی با زنان با ایمان ازدواج می‌کنید و قبل از اینکه با آنها همخوابگی کنید آن‌ها را طلاق می‌دهید، نگاه داشتن عده بر آنها واجب نیست. ولی آنها را بهره‌مند کنید و بخوبی رها کنید.» عیب‌تراشی از آنها نکنید.

آیه ۵۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن و اشتباه نبودن احکام آن) ایمان دارید وارد خانه‌های پیغمبر قبل از اینکه به شما اجازه داده شود، نشوید (خانه‌های دیگران هم همین‌طور) مگر اینکه برای خوردن غذا به شما اجازه داده شود، بدون اینکه به ظرف‌ها نگاه کنید (و منتظر آمدن غذا باشید). ولی وقتی دعوت شدید وارد شوید و بعد از اینکه غذا خوردید بیرون بروید و دنبال صحبت کردن نباشید. اینکار پیغمبر را ناراحت میکند ولی از شما خجالت میکشد (که به شما بگوید) ولی خدا از گفتن حقیقت خجالت نمی‌کشد. وقتی از زنان چیزی می‌خواهید از پشت پرده بخواهید. این برای پاکی دل شما و دل آنها بهتر است. سزاوار شما نیست که باعث ناراحتی پیغمبر خدا شوید و با زنان پیغمبر بعد از او ازدواج نکنید. این کار پیش خدا گناه بزرگی است.»

آیه ۵۵ میفرماید: «در مورد پدران و فرزندان و برادران و پسر برادر و پسر خواهر و زنان و کنیزانشان اشکالی بر آنها وارد نیست (که جلوی آنها بدون حجاب باشند) از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا شاهد هر چیزی است.»

آیه ۵۶ میفرماید: «خدا و فرشتگانش بر پیغمبر درود می‌فرستند. ای افراد با ایمان، بر پیغمبر درود بفرستید و کاملاً تسلیم دستورهای او باشید.»

آیه ۵۹ میفرماید: «ای پیغمبر، به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنین بگو که پوشش‌های خود را به خود بگیرند. این کار بهتر است تا شناخته شوند و مورد اذیت قرار نگیرند. خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۷۰ و ۷۱ میفرماید: «ای افراد با ایمان، از نافرمانی خدا بترسید و حرف درست بزنید. تا خدا کارهای شما را اصلاح کند و گناهان شما را بیامرزد. کسی که از خدا و پیغمبرش اطاعت کند قطعاً موفق شده است.»

احکام سوره ساء

آیه ۳۹ میفرماید: «بگو: خداوند من (مطابق قوانینی که در جهان گذاشته و مطابق فعالیت درست یا غلط مردم و امکانات و موانع محیط) روزی را برای هر کس از بندگان که بخواهد زیاد یا کم می‌کند. هر چیزی که در راه خدا خرج کنید خدا عوض آن را به شما می‌دهد. او بهترین روزی دهنده است.»

آیه ۴۶ تا ۵۰ میفرماید: «بگو: من شما را به یک کار سفارش می‌کنم. آن این است که دوتائی یا به تنهائی برای خدا قیام کنید و بعد فکر کنید. دوست شما (پیغمبر ص) دیوانه نیست. او فقط قبل از فرارسیدن عذابی شدید به شما هشدار می‌دهد. بگو: هر مزدی که من از شما خواسته‌ام برای خودتان است. مزد من فقط بر عهده خدا است (چون برای او کار می‌کنم) او شاهد هر چیزی است. بگو: خداوند من حقیقت را می‌گوید. او دانای غیب‌ها است. بگو: حق آمد و باطل دیگر نمی‌تواند کاری کند و بر نمی‌گردد. بگو: اگر من گمراه شوم بر ضرر خودم گمراه شده‌ام و اگر هدایت شوم به سبب چیزی است که از طرف خداوند من وحی شده. چون خدا شنوا و نزدیک است.»

احکام سوره فاطر

آیه ۳ میفرماید: «ای مردم، نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید. آیا آفریننده‌ای غیر از خدا از آسمان و زمین (بارش باران و قدرت رشد گیاهان که خدا در آنها قرار داده) به شما روزی (خوراک) می‌دهد؟ معبودی (وجودی که قابل آن باشد که انسان بدون چون و چرا از او اطاعت کند) غیر از خدا وجود ندارد. (بنابراین چه دروغ‌هایی به شما گفته میشود و) چگونه منحرف می‌شوید؟»

آیه ۴۰ میفرماید: «بگو: نظر شما در باره کسانی که غیر از خدا به کمک می‌خوانید چیست؟ به من نشان بدهید که آنها چه چیزی در زمین آفریده‌اند؟ یا در خلقت آسمانها شریک خدا بوده‌اند؟ یا به آنها کتابی داده‌ایم که آنها حالا دلیلی از آن دارند؟ این طور نیست، بلکه ستمکاران فقط به یکدیگر وعده دروغ می‌دهند.»

احکام سوره یس

آیه ۲۰ و ۲۱ میفرماید: «از دورترین نقطه شهر مردی دوان دوان آمد و گفت: ای قوم من، از پیغمبران پیروی کنید. از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی‌خواهند و خودشان راه صحیح را

شناخته‌اند.» در صورتی که بیشتر نزدیک به همه روحانی‌نماها دین را نشناخته‌اند و از مردم مزد می‌خواهند و بدون مزد صحبت نمی‌کنند.

آیه ۷۶ می‌فرماید: «حرف‌های آنها تو را غمگین نکند. ما آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند میدانیم.»

آیه ۷۸ و ۷۹ می‌فرماید: «برای ما مثلی زد و خلقت خودش را فراموش کرد (که هیچ چیز نبود و ما ذرات وجود او را گرد هم آوردیم و او را خلق کردیم) و گفت چه کسی این استخوان‌های پوسیده را زنده می‌کند؟ بگو: آن را همان کسی زنده می‌کند که اولین بار (ذرات آن را گرد هم آورد و) آن را ساخت. او طرز آفریدن هر چیز را می‌داند.»

احکام سوره صافات

آیه ۱۶ تا ۱۹ می‌فرماید: منکران می‌گویند: «آیا وقتی ما مُردیم و خاک و استخوان شدیم دوباره زنده می‌شویم؟! آیا پدران گذشته ما هم زنده می‌شوند؟ بگو: آری، با خواری زنده می‌شوید. و آن فقط یک فریاد است. و آن وقت آنها زنده می‌شوند و نگاه می‌کنند.»

احکام سوره ص

آیه ۱۷ می‌فرماید: «بر آنچه می‌گویند صبر (حوصله) داشته باش و بنده ما داود قدرتمند را به خاطر داشته باش، او توبه کننده بود.»

آیه ۲۶ می‌فرماید: «ای داود، ما تو را در زمین خلیفه کردیم. بنابراین بین مردم به حق (مطابق واقع) حکم کن و از دلخواه خود پیروی نکن چون این کار تو را از راه خدا (بسط عدالت در زمین) منحرف

میکند. کسانی که از راه خدا منحرف میشوند بخاطر اینکه روز حساب را فراموش کرده‌اند عذاب شدیدی دارند.»

آیه ۲۹ میفرماید: «قرآن کتاب مبارکی است که ما آن را به تو نازل کردیم تا در آیات آن تدبّر کنند (یعنی در باره نتایج آن فکر کنند) و خردمندان توجه پیدا کنند.» متوجه شوند که چه وظایفی به عهده دارند.

احکام سوره زمر

آیه ۲ و ۳ میفرماید: «ما قرآن را به حق (از روی شایستگی) به تو نازل کردیم. بنابراین خدا را در حالی که دین را برای او خالص می‌کنی بندگی کن (خدا را با اخلاص عبادت کن و هیچ چیز دیگر را در این بندگی خود شریک او نکن). بدان دین خالص مال خدا است (دینی که فرد دیگری را اطاعت بی چون و چرا بکنی، بدرد خدا نمیخورد) کسانی که اولیائی غیر از خدا گرفتند میگویند: ما این‌ها را فقط برای این عبادت (اطاعت بی چون و چرا میکنیم و در مقابلشان ابراز کوچکی) میکنیم که ما را به خدا نزدیک کنند (مثل بیشتر مسلمانان و مسیحیان). خدا بین آنها در آنچه با هم اختلاف نظر داشتند حکم میکند. چون خدا آدم دروغگوی کافر را هدایت نمیکند.» چون هیچکس وسیله نزدیک ساختن مردم به خدا نیست.

آیه ۷ میفرماید: «اگر منکر شوید خدا از شما بی نیاز است ولی کفر (انکار) را برای بندگان نمی‌پسندد. اگر سپاسگزاری کنید خدا آن را برای شما می‌پسندد. هیچکس بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد. بعد پیش خداوندتان (برای رسیدگی به حساب کارهایتان) بر میگردید و خدا شما را از کارهائی که میکردید آگاه میکند (چون خودتان بیشتر آنها را فراموش کرده‌اید) چون خدا آنچه را که در دل‌ها است میداند.» چه رسد به کارها.

آیه ۱۰ میفرماید: «بگو: ای بندگان من که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از نافرمانی خداوندتان حذر کنید. کسانی که در زندگی دنیا نیکی کنند پاداش خوبی دارند. (و نیکوکاران در این دنیا هم پاداش نیکی دارند). زمین خدا وسیع است (اینجا به شما اجازه نیکی کردن میدهند به جائی بروید که چنین کاری بتوانید بکنید) خدا پاداش افرادی را که صبر (استقامت) داشته باشند بطور کامل و بدون حساب به آنها میدهد.»

آیه ۱۱ تا ۱۵ میفرماید: «بگو: به من دستور داده شده که در حالی که دین را برای او خالص میکنم (هیچکس را در قانونگذاری شریک خدا نمیکنم) خدا را بندگی کنم. و به من دستور داده شده که اولین مسلمان (به قرآن و تسلیم در برابر قرآن) خودم باشم. من از اینکه نافرمانی خداوند را بکنم از عذاب روز بزرگ (روز قیامت) میترسم. بگو: من در حالی که دینم را برای او خالص میکنم فقط خدا را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) میکنم. شما غیر از او هر چه را خواستید عبادت کنید (گناه آن با خودتان است) بگو: ضرر کنندگان افرادی هستند که بخودشان و خانوادهشان روز قیامت ضرر زده‌اند. بدانید که ضرر آشکار (ضرر بزرگ) چنین ضرری است.»

آیه ۳۹ و ۴۰ میفرماید: «بگو: ای قوم من، هر چه از دستتان برمی‌آید با من بکنید. من هم کار خودم را میکنم. خواهید دانست که عذاب خوار کننده سراغ چه کسی خواهد آمد و عذاب دائمی بر چه کسی نازل میشود.»

آیه ۴۶ میفرماید: «بگو: خداوندا، ای آفریننده آسمان‌ها و زمین، ای دانای پنهان و آشکار، تو بین بندگان در باره آنچه که با هم اختلاف نظر داشتند حکم میکنی.»

آیه ۵۳ تا ۵۵ میفرماید: «بگو: ای بندگان من که به ضرر خود زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت خدا مأیوس نشوید، چون خدا همه گناهان را می‌بخشد. او آمرزنده و مهربان است. توبه کنید (از انجام دادن دوباره گناهان دست بردارید) و به اطاعت از خدا برگردید و قبل از اینکه عذاب بر شما وارد شود و هیچ مددکاری نداشته باشید تسلیم حکم و نظر خدا باشید. و از بهترین چیزی که از طرف خداوندتان به شما نازل شده (از قرآن) پیروی کنید، قبل از اینکه عذاب ناگهانی و بدون این که توجه داشته باشید سراغ شما بیاید.»

آیه ۶۴ تا ۶۶ میفرماید: «بگو: ای افراد نادان، آیا به من دستور میدهید که غیر خدا را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) بکنم؟ (کاری که همه دیندارنمایان بی اطلاع از دین می‌کنند.) به تو و کسانی که قبل از تو بودند وحی شد که اگر شرک بیاوری عملت از بین می‌رود و از زیانکاران خواهی بود. فقط خدا را بندگی کن و از سپاسگزاران باش.»

احکام سوره غافر

آیه ۵۵ میفرماید: «صبر داشته باش، وعده خدا درست است و بخاطر گناهت آمرزش بخواه و با ستایش خداوندت او را شب و صبح به بزرگی یاد کن.»

آیه ۶۰ میفرماید: «خداوند شما گفت: مرا به کمک بخوانید تا دعای شما را اجابت (قبول) کنم. کسانی که خود را بزرگتر از این می‌پندارند که بندگی مرا بکنند (تسلیم دستورهای من باشند) با خواری وارد جهنم می‌شوند.»

آیه ۶۶ میفرماید: «بگو: من نهی شده‌ام از اینکه کسانی را که شما غیر از خدا به کمک میخوانید عبادت کنم. چون دلیل‌های روشن از طرف خداوند برای من آمده و به من دستور داده شده که فقط تسلیم خداوند جهانیان (کلیه افراد بشر) باشم.»

آیه ۷۷ میفرماید: «صبر (حوصله) داشته باش، چون وعده خدا درست است. یا بعضی از عذابهایی را که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم (آن را می‌بینی) یا جان تو را قبل از آن میگیریم و آنها پیش ما برگردانده میشوند.»

احکام سوره فصلت

آیه ۶ میفرماید: «بگو: من فقط بشری مثل شما هستم (با تمام غرائز و امکانات وضع‌های بشری) به من وحی می‌شود که معبود شما معبود واحدی است. (خدا است). بنابراین مستقیماً به طرف او و اطاعت از او بروید و از او طلب آمرزش کنید. وای بر مشرکین.»

آیه ۳۰ میفرماید: «کسانی که گفتند: ارباب ما (کسی که به ما فرمان می‌دهد چه کاری بکنیم و چه کاری نکنیم) فقط خدا است (نه رهبران انقلاب و کودتا و نمایندگان بی اطلاع مجلس) بعد هم در اینکار استقامت ورزیدند فرشتگان بر آنها نازل میشوند که نترسید و غمگین نشوید و با مژده بهشتی که به شما وعده داده شده شاد باشید.»

آیه ۳۴ تا ۳۶ میفرماید: «خوبی با بدی مساوی نیست. کارهای بد (و سخنان دشمنان) را با خوبی جواب بده و دفع کن. آنوقت بین تو و دشمنت دوستی صمیمانه‌ای بوجود می‌آید. البته به این مرحله فقط افرادی که صبر (حوصله) داشته باشند میرسند و فقط کسانی که بهره بزرگی از اخلاق نیکو دارند به آن میرسند. وقتی شیطان تو را وسوسه کرد (کم حوصله شدی) به خدا پناه ببر. چون او شنوا و دانا است.» حرف‌های شما را میشنود و از حالت شما اطلاع دارد.

آیه ۳۷ میفرماید: «یکی از آیات خدا شب و روز و خورشید و ماه است. در مقابل خورشید و ماه سجده نکنید و اگر فقط خدا را بندگی میکنید، به خدائی که آنها را آفریده سجده کنید.»

احکام سوره شوری

آیه ۱۳ میفرماید: «خدا برای شما در دین همان چیزی را قانونگذاری کرد که نوح را به آن سفارش کرده بود و همان چیزی است که به تو وحی کردیم و همان چیزی است که ابراهیم و موسی و عیسی را به آن سفارش کردیم که دین (دستورهای خدا) را اجرا کنید (عادل باشید) و در آن تفرقه نداشته باشید. قبول اینکاری که مشرکین را به آن دعوت میکنی برای آنها سخت است (نمی‌توانند دست از تفرقه‌هاشان بردارند). خدا هر کس را که بخواهد برای خود انتخاب میکند و هر کس را که به سوی او برگردد هدایت میکند.» اینکار برای مشرکین امروزی هم سخت است.

آیه ۱۵ میفرماید: «مردم را به اینکار (اجرای دین و تفرقه نداشتن در آن) دعوت کن و همانطور که به تو دستور داده شده در اینکار استقامت داشته باش و از دلخواه مردم مشرک پیروی نکن و بگو: من به هر کتابی که خدا نازل کرده ایمان دارم و به من دستور داده شده که بین شما به عدالت رفتار کنم. خدا ارباب ما و ارباب شما است. کارهای ما مال ما و کارهای شما مال شما است. بحثی بین ما و شما نیست (باید ببینیم خدا که ارباب ما است چه دستوری میدهد) خدا ما را جمع میکند. و بازگشت ما (برای رسیدگی به کارهایمان) پیش او است.»

آیه ۲۳ میفرماید: «این (بهشت) چیزی است که خدا بندگان را که ایمان آورده و کار درست کرده‌اند به آن بشارت (مژده) میدهد. بگو: من برای راهنمایی کردنشان از شما مزدی جز دوستی

خویشاوندان (یا تقرب به خدا) نمی‌خواهم. کسی که کار نیک کند در آن مورد بر نیکی او اضافه میکنیم. چون خدا آمرزنده و مهربان است.»

احکام سوره زخرف

آیه ۶۴ می‌فرماید: عیسی گفت: «خدا ارباب من و ارباب شما است، بنابراین او را بندگی کنید. راه راست این است.»

آیه ۸۱ می‌فرماید: «بگو: اگر خداوند رحمان فرزندی داشت من اولین عبادت کننده او بودم.»
آیه ۸۳ می‌فرماید: «آنها را به حال خود بگذار تا در افکار باطل خود فرو روند و بازی کنند تا روزی را که به آنها وعده داده شده ملاقات کنند.»

سوره دخان: حکم ندارد

احکام سوره جاثیه

آیه ۱۴ می‌فرماید: «به افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اند، بگو: از اشتباه افرادی که امید رسیدن روزهای خدا را ندارند چشم‌پوشی کنند تا خدا هر دسته‌ای را مطابق کاری که می‌کردند جزا بدهد.»
آیه ۱۸ می‌فرماید: «تو را بر شریعتی قرار دادیم، از آن پیروی کن و از دلخواه افراد نادان پیروی نکن.»

آیه ۲۶ می‌فرماید: «بگو: خدا به شما جان میدهد و بعد جان شما را می‌گیرد. بعد روز قیامت که شکی در آن نیست شما را جمع میکند. ولی بیشتر مردم این حقیقت را نمیدانند.»

احکام سوره احقاف

آیه ۴ میفرماید: «بگو: نظر شما در باره آنچه غیر از خدا به کمک میخوانید (دعا میکنید) چیست؟ به من نشان بدهید چه چیزی در زمین خلق کرده‌اند یا در خلقت آسمانها شریک خدا بوده‌اند؟ اگر راست میگویید کتابی قبل از این یا نشانه‌ای از علم برای من بیاورید.»

آیه ۹ میفرماید: «بگو: من اولین پیغمبر نیستم و نمیدانم با من و شما چه خواهد شد. (برخلاف آنچه مسلمانان بی اطلاع از قرآن میگویند). من فقط از آنچه به من وحی میشود پیروی میکنم و فقط آشکارا به شما هشدار میدهم.» و شما را از عاقبت کارتان برحذر میدارم.

آیه ۱۰ میفرماید: «بگو: چه می‌گویید اگر قرآن از جانب خدا باشد و شما منکر آن شده باشید (یعنی قیامت را قبول نداشته باشید) در صورتیکه شاهی از بنی‌اسرائیل بر مثل آن شهادت داد و ایمان آورد ولی شما تکبر ورزیدید (و منکر شدید). خدا افراد ظالم را هدایت نمیکند.»

احکام سوره محمد

آیه ۴ تا ۶ میفرماید: «وقتی در جنگ با افراد بی ایمان برخورد کردید گردنشان را بزنید (چون در جنگ شیرینی و نان و حلوا تعارف و خیر نمی‌کنند) و وقتی که بسیاری از آنها را کشتید، بندها را محکم کنید (آنها را به بند بکشید) آنگاه یا منت گذاشته آزادشان کنید یا خون‌بها از ایشان بگیرید تا جنگ به پایان برسد. اینکار بخاطر این است که اگر خدا میخواست از آنها انتقام می‌گرفت. ولی میخواهد شما را با یکدیگر امتحان کند. کسانی که در راه خدا کشته شدند خدا کارهایشان را تباه نمی‌کند (و پاداششان را از بین نمی‌برد). آنها را هدایت میکند و وضعشان کارشان را اصلاح میکند و آنها را وارد بهشتی که به آنها معرفی کرده، میکند.»

آیه ۱۹ میفرماید: «بدان که معبودی (که بدون چون و چرا از تمام دستورها و نظرهایش اطاعت کنی) غیر از خدا وجود ندارد. از خدا بخاطر گناهت و برای گناه مردان و زنان با ایمان آمرزش بخواه. خدا (محل) آمدن و رفتن و جای شما را میداند.»

آیه ۳۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از خدا و پیغمبر اطاعت کنید و کارهای خود را از بین نبرید.»

آیه ۳۵ میفرماید: «سست نشوید و آنها را به صلح دعوت نکنید، در صورتیکه شما برترید و خدا با شما است و پاداش اعمالتان را کم نمی کند (و کارهایتان را بی نتیجه نمی گذارد).»

احکام سوره فتح

آیه ۱۱ میفرماید: «افرادی از اعراب که در جنگ شرکت نکردند به تو میگویند: اموال و خانواده ما، ما را مشغول کرد (سرگرم رسیدگی به آنها بودیم و گرنه در جنگ شرکت می کردیم)، بنابراین برای ما از خدا آمرزش بخواه. زبانی چیزی میگویند که قلباً اعتقادی به آن ندارند. به آنها بگو: چه کسی ذره‌ای در مقابل خدا اختیاری چیزی را دارد اگر بخواهد به شما ضرری بزند یا نفعی برساند؟ خدا از کارهایی که می‌کنید اطلاع دارد.» میداند بهانه‌تراشی شما بهانه بود یا واقعیت.

آیه ۱۵ میفرماید: «وقتی برای گرفتن غنائم حرکت می‌کنید، کسانی که در جنگ شرکت نکرده‌اند میگویند: بگذارید ما هم با شما بیائیم. می‌خواهند سخن خدا را عوض کنند. بگو: هرگز با ما نخواهید آمد. خدا قبلاً چنین گفته. خواهند گفت: به ما حسادت می‌کنید. آنها فقط کمی می‌فهمند.»

آیه ۱۶ میفرماید: «به صحرانشینانی که در جنگ شرکت نکردند بگو: به جنگ افرادی قوی دعوت میشوید که با آنها بجنگید یا تسلیم شوند (و اسلام آورند). اگر اطاعت کنید (در جنگ شرکت کنید) خدا پاداش خوبی به شما میدهد و اگر همان‌طور که قبلاً قبول نکردید باز هم قبول نکنید، خدا شما را عذاب پر دردی خواهد کرد.»

احکام سوره حجرات

آیه ۱ و ۲ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، قبل از خدا و پیغمبر، خودتان را جلو نیندازید. (بر آنان پیشی نگیرید) و از نافرمانی خدا احتراز کنید. چون خدا شنوا و دانا است. ای افراد با ایمان صدایتان را از صدای پیغمبر بالاتر نبرید (بلندتر نکنید) و همان‌طور که با هم بلند صحبت می‌کنید با پیغمبر بلند صحبت نکنید مبادا بدون این که متوجه باشید پاداش کارهایتان از بین برود.»

آیه ۶ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، اگر فاسقی (کسی که از احکام خدا اطاعت نمیکند) خبری برای شما آورد اول درستی آن را روشن کنید مبادا از روی نادانی صدمه‌ای به قومی وارد کنید و بعد از کرده خود پشیمان شوید.»

آیه ۷ میفرماید: «بدانید که پیغمبر خدا بین شما است. اگر در خیلی از کارها از شما اطاعت کند دچار زحمت میشوید. ولی خدا برای شما ایمان را محبوب داشته و آن را در دلتان زینت داده و کفر و نافرمانی و سرکشی را برای شما ناخوشایند ساخته. چنین افرادی راه صحیح را شناخته‌اند.»

آیه ۹ میفرماید: «اگر دو دسته از افراد با ایمان با هم جنگیدند بین آنها را اصلاح کنید. اگر یکی از آنها به دیگری ظلم کرد (تجاوز کرد) با دسته متجاوز بجنگید تا به اطاعت از امر خدا بازگردد. اگر برگشت، بین آنها را به عدالت اصلاح کنید و عدالت به خرج دهید. چون خدا عادلان را دوست دارد.»

آیه ۱۰ میفرماید: «افراد با ایمان (مسلمانان) برادر هم هستند. بین برادران را اصلاح کنید (برخلاف آنچه مدعیان مسلمانی میکنند) و از نافرمانی خدا احتراز کنید تا مورد رحم خدا قرار گیرید.»

آیه ۱۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن و بدون اشتباه بودن آن) ایمان آورده‌اید، دسته‌ای دسته دیگر را مسخره نکنند. بسا که مسخره شدگان از مسخره کنندگان بهتر باشند. زن‌ها هم زن‌های دیگر را مسخره نکنند. بسا که مسخره شدگان بهتر از مسخره کنندگان باشند. و از هم عیبجویی نکنید و لقب زشت به هم ندهید. اسم زشت بعد از ایمان بد است. کسانی که توبه نکنند (از اینکار دست بردارند) ستمکار هستند.»

آیه ۱۲ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، از بسیاری از گمان‌ها خودداری کنید. چون بعضی از گمان‌ها گناه است. در کارهای خصوصی هم تجسس نکنید و بعضی از شما در غیاب دیگری عیب او را نگوید. آیا کسی از شما دوست دارد گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (غیبت مثل چنین کاری است) شما از چنین کاری خوشتان نمی‌آید. از نافرمانی خدا احتراز کنید. چون خدا توبه‌پذیر مهربان است.»

آیه ۱۴ میفرماید: «بادیه نشینان (خیمه نشینان) گفتند: ایمان آوردیم. بگو: ایمان نیاورده‌اید، بلکه بگوئید تسلیم (قدرت مسلمانان) شده‌ایم و هنوز ایمان وارد قلب‌های شما نشده. اگر از خدا و پیغمبرش اطاعت کنید پاداش کار شما را ذره‌ای کم نخواهد گذاشت. چون خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۱۶ و ۱۷ میفرماید: «بگو: آیا خدا را به دینداری خود آگاه می‌کنید؟ در صورتیکه خدا آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است میداند. خدا هر چیزی را میداند. بر تو منت میگذارند که مسلمان شده‌اند. بگو: منت مسلمانی خود را بر من نگذارید بلکه اگر واقعاً راست می‌گویید و تسلیم خدا شده‌اید خدا بر شما منت دارد چون شما را به ایمان هدایت کرده.»

احکام سوره ق

آیه ۳۹ تا ۴۱ میفرماید: «نسبت به حرف‌هایی که می‌زنند صبر داشته باش (ناراحت نباش و حوصله به خرج بده) و قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب با ستایش خداوندت او را تسبیح بگو و در قسمتی از شب و پس از سجده‌ها نیز او را تسبیح بگو. و روزی که ندا دهنده از جای نزدیکی ندا میدهد به آن گوش کن.»

احکام سوره ذاریات

آیه ۵۰ و ۵۱ میفرماید: «به خدا پناه ببرید. من از طرف خدا برای شما هشدار دهنده آشکاری هستم (که شما را از عاقبت کارهای غلط بر حذر میدارم). و با خدا معبود دیگری نگیرید (مطیع بدون چون و چرای کسی و مقامی و سازمانی غیر از خدا نباشید) من از طرف او به شما آشکارا هشدار می‌دهم.»

آیه ۵۵ میفرماید: «تذکر بده. چون تذکر به افراد با ایمان فایده میرساند.» مفید است.

احکام سوره طور

آیه ۱۶ میفرماید: «وارد جهنم شوید، چه صبر داشته باشید چه صبر نداشته باشید برایتان فرقی نمی‌کند. جزای کارهایی که میکردید به شما داده می‌شود.»

آیه ۴۸ و ۴۹ میفرماید: «منتظر حکم خداوندت باش، تو زیرنظر ما هستی. و وقتی بلند میشوی به ستایش خداوندت تسبیح بگو. و قسمتی از شب و موقع ناپدید شدن ستارگان هم او را تسبیح بگو.»

سوره نجم : حکم ندارد

سوره قمر: حکم ندارد

احکام سوره رحمان

آیه ۷ تا ۹ میفرماید: «خدای رحمان آسمان را برافراشت و میزان (وسیله سنجش) را قرار داد. تا در میزان طغیان (سرکشی) نکنید. و بر پایه عدالت وزن کنید و در وزن کم نگذارید.» کم فروشی نکنید.

احکام سوره واقعه

آیه ۷۴ میفرماید: «به نام خداوند بزرگت تسبیح بگو.»

احکام سوره حدید

آیه ۷ میفرماید: «به خدا و پیغمبرش ایمان بیاورید و از آنچه از دیگران به شما رسیده انفاق کنید. (در راه دین و ساختن یک دنیای پاک خرج کنید) افرادی از شما که ایمان آوردند و انفاق کردند پاداش بزرگی دارند.»

آیه ۱۰ میفرماید: «چرا در راه خدا انفاق نمی کنید. در صورتی که میراث آسمانها و زمین مال خدا است (می میرید و هر چه دارید به جا می گذارید). کسانی که قبل از فتح انفاق کردند و در راه خدا جنگیدند با کسانی که بعداً این کار را کردند مساوی نیستند درجه آنها بالاتر از درجه کسانی است که بعد از فتح انفاق کردند و در راه خدا جنگیدند. ولی خدا به همه آنها وعده خوبی داده است (اما پاداش آنها مساوی نیست) خدا از کارهایی که می کنید خبر دارد.» میداند نیت و کار شما در این دو موقع با هم مساوی نبوده. آیه ۱۶ میفرماید: «آیا وقت آن نشده که افراد با ایمان دلشان برای ذکر (یادآوری) خدا و حقی که نازل کرده فروتن شود؟ و مثل کسانی که قبلاً به آنها کتاب داده شد نباشند؟ که چون زمان طولانی سپری شد دلشان سخت شد وعده زیادی از آنها دیگر از فرمان خدا اطاعت نمی کردند.»

آیه ۲۰ میفرماید: «بدانید که زندگی دنیا (برای افراد) فقط بازی و سرگرمی و زینت (تجمل) و فخرفروشی بین خودتان و زیاده خواهی نسبت به هم در مال و فرزند است. (اصلاً به فکر ساختن یک دنیای پاک که در آن واقعاً راحت و بدون دغدغه خاطر باشند نیستند) مثل باران تندی که رویاندن گیاهانش کشاورزان را به تعجب بیندازد ولی بعد می بینی که زرد شده و خرد و خاشاک می شود و در آخرت هم عذاب شدید و هم آمرزش و رضایت خدا (هر دو) وجود دارد (تا شما کدام را انتخاب کرده باشید) و زندگی دنیا فقط وسیله فریب انسان است.»

آیه ۲۱ میفرماید: «به سوی آمرزش الهی و بهشتی که پهنای آن به اندازه پهنای آسمان و زمین است، بشتابید که برای افرادی که به خدا و رسولش ایمان آورده اند آماده شده. این فضل خدا است که آن را به هر کس که بخواهد (مطابق کاری که کرده اند) می دهد. خدا صاحب فضل بزرگی است.»

آیه ۲۳ میفرماید: «... تا بر آنچه از دست شما رفته افسوس نخورید و برای آنچه خدا به شما داده شادی نکنید. خدا افراد خودپسند فخر فروش را دوست ندارد.»

آیه ۲۵ میفرماید: «پیغمبرانمان را با دلیل های روشن فرستادیم و با ایشان کتاب و وسیله سنجش (درست از نادرست) نازل کردیم برای این که مردم عدالت را برقرار کنند و آهن را که در آن سختی بسیار است و منافعی برای مردم دارد نازل کردیم تا خدا افرادی که او و پیغمبرانش را (در راه ساختن یک دنیای پاک که در آن عدالت حکمفرمائی کند) یاری میکنند بشناسد. خدا نیرومند و توانا است.» اگر میخواست خودش چنین دنیائی بسازد توانائی آن را داشت ولی میخواهد انسان ها چنین دنیائی را بسازند. آیه ۲۸ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده اید، از نافرمانی خدا احتراز کنید و به پیغمبرش ایمان بیاورید (ایمان شما اسمی و ادعائی نباشد) تا خدا از رحمت خودش دو برابر به شما (پاداش) بدهد و برای شما نوری قرار بدهد که با آن راه (صحیح را) بروید و شما را بیمارزد. خدا آمرزنده و مهربان است.»

احکام سوره مجادله

آیه ۸ میفرماید: «آیا کسانی را که از نجوا کردن (در گوشه صحبت کردن) نهی شده اند ندیدی که باز به آنچه از آن نهی شده اند بر میگردند (دوباره با هم در گوشه صحبت میکنند) و به گناه و دشمنی و

نافرمانی پیغمبر در گوشه حرف می‌زنند و پیش تو که می‌آیند، به صورتی با تو سلام و خوش آمدگویی می‌کنند که خدا آن طور با تو خوش آمدگویی نکرده است و در دل خود میگویند چرا خدا ما را به خاطر آنچه میگوئیم عذاب نمیکند؟! جهنم برای آن‌ها کافی است که وارد آن میشوند. جهنم بدجائی است.»

آیه ۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، وقتی نجوا میکنید از روی گناه و دشمنی و نافرمانی پیغمبر نجوا نکنید، بلکه برای نیکی و تقوا نجوا کنید و از نافرمانی خدائی که (برای پس دادن حساب کارهایتان) پیش او جمع خواهید شد بترسید.»

آیه ۱۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، وقتی در مجالس به شما گفته می‌شود جا باز کنید، اینکار را نکنید. (جا برای دیگران باز کنید) تا خدا در کار شما گشایش ایجاد کند. و وقتی به شما گفته میشود برخیزید، برخیزید. (بلند شوید) خدا مقام افراد با ایمان و دانشمند را به درجات بالا می‌برد. خدا از همه کارهائی که میکنید خبر دارد.»

آیه ۱۲ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، وقتی با پیغمبر در گوشه صحبت میکنید قبل از آن صدقه‌ای بدهید. این کار برای شما بهتر و پاک‌تر است. اگر چیزی برای صدقه دادن پیدا نکردید خدا آمرزنده و مهربان است.»

آیه ۱۳ میفرماید: «آیا از اینکه قبل از در گوشه صحبت کردنتان صدقه بدهید ترسیدید؟ وقتی اینکار را نکردید و خدا توبه شما را پذیرفت پس نماز را بپا دارید و زکات بدهید و از خدا و رسولش اطاعت کنید. خدا از کارهائی که می‌کنید با خبر است.»

آیه ۲۲ میفرماید: «افرادی را که به خدا و روز آخرت ایمان دارند پیدا نمی‌کنی که با کسانی که با خدا و پیغمبرش مخالفت میکنند دوستی کنند اگرچه پدرانشان یا فرزندانشان یا برادرانشان یا خویشان‌شان باشند. این افراد کسانی هستند که خدا بر دلشان ایمان را نوشته و آنها را با روحی از خودش تأیید (تقویت) کرده. آنها را وارد بهشت‌هائی می‌کند که در آن نهرها روان است و همیشه در آن میمانند. خدا از آنها راضی است و آنها هم از خدا راضی هستند. آنها حزب خدا هستند. بدانید که حزب خدا موفق و رستگارند.»

احکام سوره حشر

آیه ۷ میفرماید: «آنچه خدا (از غنائیم جنگی) از اهل شهرها به پیغمبرش برگرداند متعلق به خدا و پیغمبر و خویشان و یتیمان و تهیدستان و در راه ماندگان است تا بین ثروتمندان شما دست بدست نگردد. آنچه پیغمبر (مطابق دستور خمس) به شما داد، بگیرید و آنچه پیغمبر (مطابق دستور فیء) شما را از آن نهی کرد، از آن دست بکشید. از نافرمانی خدا بترسید (حذر کنید) چون مجازات خدا شدید است.»

آیه ۱۰ میفرماید: «کسانی که بعد (از مهاجر و انصار) آمدند میگویند: خداوندا، ما و برادرانمان را که قبل از ما ایمان آوردند بیامرز و در دل ما کینه‌ای نسبت به افراد با ایمان (مسلمانان) قرار نده. خدایا تو دلسوز و مهربان هستی.»

آیه ۱۸ میفرماید: «ای افراد با ایمان، از نافرمانی خدا بترسید و هر کسی باید ببیند برای فردای خود چه کاری کرده است. از نافرمانی خدا حذر کنید. چون خدا از کارهائی که میکنید خبر دارد.»

آیه ۱۹ میفرماید: «شما مثل کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند و خدا هم توجه به خودشان را از خاطرشان برد. آنها افرادی هستند که از خدا اطاعت نمی‌کنند.»

احکام سوره ممتحنه

آیه ۱ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی و پشتیبان خود نگیرید. شما با آنها اظهار دوستی میکنید در حالی که آنها منکر سخن حقی هستند که برای شما آمده. پیغمبر و شما را به خاطر اینکه به خدا که ارباب شما است ایمان آورده‌اید از دیارتان بیرون میکنند. اگر برای جهاد (کوشش) در راه من (در راه ساختن یک دنیای پاک) و بدست آوردن رضای خدا خارج شده‌اید چرا پنهانی با آنها اظهار دوستی میکنید؟ من آنچه را پنهان یا آشکار میکنید بهتر از همه میدانم. کسی از شما که چنین کاری کند خیلی گمراه شده است.»

آیه ۴ و ۵ میفرماید: «نمونه و سرمشق خوبی برای شما در کار ابراهیم و کسانی که با او بودند وجود دارد. وقتی به قومشان گفتند: ما از شما و آنچه غیر از خدا بندگی میکنید بیزاریم. ما کار شما را

قبول نداریم و بین ما و شما برای همیشه دشمنی و کینه بوجود آمده مگر اینکه به خدای یگانه (بدون وجود شریکانی که تصور میکنید) ایمان بیاورید. غیر از سخن ابراهیم به پدرش که گفت: برای تو از خدا طلب آمرزش می‌کنم ولی برای اجابت دعایم ضمانتی از طرف خدا ندارم. خدایا، بر تو توکل کرده‌ایم و به سوی تو (اطاعت از دستورهای تو) بر میگردیم و بازگشت همه پیش تو است. خدایا، ما را وسیله آزمایش برای افراد بی ایمان قرار نده و ما را بیمارز. خدایا تو توانا و حکیم هستی.» کارهایت از روی حکمت و علم همه جانبه است.

آیه ۸ و ۹ میفرماید: «خدا شما را از نیکی کردن و عدالت کردن نسبت به کسانی که در بارهٔ دین با شما جنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون نکردند نهی میکند. چون خدا افراد عادل را دوست دارد. خدا شما را فقط از دوستی با کسانی که به خاطر دینتان با شما جنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون کردند و برای بیرون کردن شما به هم کمک کردند، نهی میکند. کسانی که آنها را دوست و پشتیبان خود بگیرند ظالم هستند.»

آیه ۱۰ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، وقتی زنان با ایمان مهاجر پیش شما آمدند آنها را امتحان کنید. خدا ایمان آنها را بهتر میداند. اگر فهمیدید که ایمان دارند آنها را پیش کفار برنگردانید. آنها دیگر برای شوهران کافرشان حلال نیستند و شوهران کافرشان هم دیگر برای آنها حلال نیستند. به شوهران کافرشان هر چه خرج این زنان کرده‌اند بدهید و اشکالی برای شما ندارد که با آنها ازدواج کنید در صورتیکه مهریه آنها را به آنها بدهید. و عقد کفار را دستاویز قرار ندهید. و شما باید خرجی را که برای آنها (برای زنانتان که کفر را ترجیح داده و پیش آنها رفته‌اند) کرده‌اید از آنها بخواهید و آنها باید خرجی را که (برای زنانشان که ایمان را ترجیح داده و پیش شما آمده‌اند) کرده‌اند از شما بخواهند. این حکم خدا است که بین شما حکم میکند. خدا دانا و حکیم است.»

آیه ۱۱ میفرماید: «اگر چیزی از آنچه خرج همسرانتان کرده‌اید پیش کفار ماند و از دستتان رفت و مقابله به مثل کردید، به کسانی که زنانشان رفته‌اند به اندازه خرجی که کرده‌اند بدهید و از نافرمانی خدایی که به او ایمان دارید بترسید.»

آیه ۱۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، گروهی را که مورد خشم خدا قرار گرفته‌اند دوست و پشتیبان خود نگیرید. آنها از آخرت ناامید شده‌اند همان‌طور که افراد بی ایمان از مردگان ناامید شده‌اند.»

احکام سوره صف

آیه ۲ و ۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، چرا چیزی میگوئید که به آن عمل نمکنید؟ اگر حرفی بزنید که به آن عمل نمی‌کنید پیش خدا گناه بزرگی است که باعث خشم او می‌شود.»

آیه ۱۰ تا ۱۳ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید (و آن را خالی از اشتباه می‌دانید) آیا تجارتی را که شما را از عذاب دردناک نجات بدهد به شما نشان بدهم؟ به خدا و پیغمبرش ایمان داشته باشید و با مال و جان خود در راه خدا (در راه ساختن دنیای پاکی که خدا می‌خواهد) کوشش کنید. اینکار به نفع شما است اگر حقیقت را درک می‌کنید. خدا گناهان شما را می‌بخشد و شما را وارد بهشت‌هایی میکند که نهرها در آن روان است و وارد منزل‌های نیکو در بهشت جاوید می‌کند. این موفقیت بزرگی است. و چیز دیگری که دوست دارید، یاری خدا و پیروزی سریع است. این بشارت را به مؤمنین بده.» همان‌طور که در عرض دو سال مؤمنین به آن رسیدند.

آیه ۱۴ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید (با کارهای خود و در راه ساختن یک دنیای پاک خدا را یاری کنید و) مددکار خدا باشید.»

احکام سوره جمعه

آیه ۶ و ۷ میفرماید: «بگو: ای یهودیان، اگر تصور می‌کنید که در بین مردم فقط شما محبوب خدا هستید، اگر راست می‌گویید آرزوی مرگ کنید. به خاطر کارهایی که کرده‌اند هرگز آرزوی مرگ نمی‌کنند. خدا افراد ظالم را میشناسد.»

آیه ۹ و ۱۰ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید، وقتی ندای نماز جمعه داده شد به ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را ترک کنید. اگر متوجه حقیقت

باشید میدانید که اینکار به نفع شما است. وقتی نماز تمام شد در زمین پخش شوید (دنبال کارتان بروید) و دنبال فضل خدا (کسب روزی) بروید و خدا را زیاد یاد کنید تا رستگار شوید.» یاد خدا و در فکر رسیدگی به کارهایتان در روز قیامت باشید تا کار بد نکنید.

احکام سوره منافقون

آیه ۴ میفرماید: «وقتی افراد منافق (دو رو که ادعای مسلمانی میکنند ولی مسلمان و تسلیم حکم و نظر خدا نیستند) را می بینی بدن هایشان باعث تعجب تو میشود (در صورتیکه خدا شهادت میدهد که افراد منافق دروغگو هستند و وقتی میگویند ما مسلمانییم دروغ میگویند) اگر حرف بزنند به حرفشان گوش می دهی. آنها مثل چوبی هستند که به دیوار تکیه داده شده اند. خیال می کنند هر صدائی بر ضد آنها است. آنها دشمن هستند، از آنها حذر کن (مواظب باش). خدا آنها را بکشد چگونه دروغ میگویند (و این چنین از حق روگردان هستند).»

آیه ۷ میفرماید: «افراد منافق میگویند: به کسانی که اطراف پیغمبر هستند کمک مالی نکنید تا از اطراف او پراکنده شوند. در صورتیکه گنجهای آسمانها و زمین مال خدا است ولی افراد منافق این را نمی فهمند.»

آیه ۹ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان دارید، مال و فرزندان شما را از یاد خدا غافل نکنند. کسانی که اینکار را بکنند زیانکار هستند.»

آیه ۱۰ میفرماید: «از آنچه روزی شما کرده ایم قبل از این که مرگ سراغ شما بیاید انفاق کنید. قبل از این که شخصی بگوید: خدایا، چرا مرگ مرا تا مدت کوتاهی به عقب نینداختی تا انفاق کنم (در راه خدا خرج کنم) و از آدمهای درستکار باشم؟»

احکام سوره تغابن

آیه ۸ میفرماید: «به خدا و پیغمبرش و نوری که نازل کردیم (به قرآن) ایمان بیاورید. خدا از کارهایی که میکنید با خبر است.»

آیه ۱۲ و ۱۳ میفرماید: «از خدا و پیغمبر اطاعت کنید. اگر قبول نکنید، بدانید که وظیفه پیغمبر ما فقط رساندن آشکار وحی است. (قبول کردن یا نکردن آن بر عهده شما است). معبودی (وجودی که انسان در مقابلش ابراز کوچکی کند و از تمام دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت کند) غیر از خدا وجود ندارد. افراد با ایمان باید فقط به خدا توکل کنند.»

آیه ۱۴ و ۱۵ میفرماید: «ای افراد با ایمان، بعضی از همسران و فرزندان شما دشمن شما هستند (چون بخاطر آنها کارهای خلاف میکنید) مواظب باشید (که بخاطر آنها کار خلاف نکنید). اگر آنها را عفو کنید و از آنها درگذرید و آنها را ببخشید، خدا هم بخشنده و مهربان است. مال و فرزند شما وسیله آزمایش شما هستند. در صورتیکه پاداش بزرگ پیش خداست.»

آیه ۱۶ میفرماید: «تا آنجا که میتوانید از نافرمانی خدا اجتناب کنید و به فرمان خدا گوش کنید و از آن اطاعت کنید و انفاق کنید که برای خود شما بهتر است. کسانی که جلوی بخل (خسیس بودن) خود را بگیرند موفق و رستگار هستند.»

احکام سوره طلاق

آیه ۱ میفرماید: «ای پیغمبر، وقتی زنانتان را طلاق می‌دهید آنها را در پایان عده‌شان (که سه طهر مساوی سه ماه است) طلاق بدهید وعده را حساب کنید و از نافرمانی خدا که مالک و صاحب اختیار شما است حذر کنید و آنها را از خانه‌هایشان بیرون نکنید و آنها هم بیرون نروند (به این بهانه که من دیگر زن تو نیستم و بر تو حرام هستم. کاری که افراد بی اطلاع از حکم خدا میکنند) مگر اینکه مرتکب زنا شده باشند. این حدود خدا است. کسی که از حدود خدا تجاوز کند به خودش ظلم کرده. چه میدانی شاید در این مدت (بعد از رنجش بوجود آمده و عصبانیت و تصمیم شما) خدا وضعی بوجود آورد که طلاق صورت نگیرد.» یاد خوشی‌های گذشته بیفتند.

آیه ۲ میفرماید: «وقتی به پایان مدت عده (سه ماه) رسیدند یا آنها را بخوبی نگهدارید (به زندگی سابق ادامه دهید) یا از آنها بخوبی جدا شوید و دو شاهد عادل برای طلاق بگیرید. (در ازدواج داشتن شاهد لازم نیست) و شهادت را برای خدا برپا دارید. این سفارشی است که خدا به کسی که ایمان به خدا

و روز آخرت دارد، میکند. کسی که از نافرمانی خدا اجتناب کند خدا برای او راه نجاتی (برای بیرون رفتن از این مشکل) قرار میدهد.»

آیه ۴ میفرماید: «عده زانی که از قاعده شدن مأیوس شده‌اند و کسانی که قاعده نمیشوند، اگر شک دارید، سه ماه است. و عده زنان حامله تا وقتی است که بچه‌شان را بزنند. کسی که از نافرمانی خدا اجتناب کند خدا در کارش آسانی بوجود می‌آورد.»

آیه ۶ و ۷ میفرماید: «زنانتان را به اندازه توانایی خود در منزل خودتان مسکن دهید و به آنها ضرر نزنید تا کار را بر آنها سخت کنید و اگر حامله هستند خرج آنها را بدهید تا این که وضع حمل کنند و اگر برای شما بعد از زایمان به بچه شیر دادند مزد شیر دادن آنها را بدهید و بخوبی با هم در اینکار مشورت کنید. اگر توافق نکردید شخص دیگری (دایه) به بچه شیر بدهد. آنکه توانائی دارد باید مطابق توانائی خود خرج بدهد و کسی که تنگدست است به اندازه‌ای که خدا به او داده خرج کند. خدا هیچکس را جز تا اندازه‌ای که به او داده موظف نمی‌کند. خدا بعد از سختی آسانی بوجود می‌آورد.»

احکام سوره تحریم

آیه ۱ میفرماید: «ای پیغمبر، چرا چیزی را که خدا برای تو حلال کرده بر خود حرام میکنی؟ آیا می‌خواهی رضایت زنانت را بدست آوری؟ خدا آمرزنده و مهربان است.» از آنچه بر خود حرام کرده‌ای دست بردار.

آیه ۶ و ۷ میفرماید: «ای افرادی که (به پیغمبری محمد ص و الهی بودن قرآن) ایمان آورده‌اید خودتان و خانواده‌تان را از آتشی که سوخت آن انسانها و سنگها است، حفظ کنید. آتشی که مأمورین آن خشن و سختگیر هستند که از دستور خدا سرپیچی نمی‌کنند و هر چه خدا به آنها دستور داده انجام میدهند. ای افراد بی ایمان، امروز عذرخواهی نکنید. به شما فقط جزای کارهائی که می‌کردید داده می‌شود.»

آیه ۸ میفرماید: «ای افراد با ایمان، توبه بدون بازگشت بکنید (که دیگر مرتکب خطائی که میکردید نشوید). امید است خداوندتان گناهانی را که میکردید ندیده بگیرد و شما را وارد بهشت‌هائی کند که نهرها در آن روان است. در روزی که خدا پیغمبر و افراد با ایمان را خوار نمیکند. نور آنها از جلوی آنها

و از سمت راستشان می‌رود (می‌تابد). می‌گویند: خدایا نور ما را کامل کن و ما را بیمارز. چون تو بر هر کاری توانایی.»

آیه ۹ می‌فرماید: «ای پیغمبر، با افراد بی ایمان و افراد منافق مبارزه کن و بر آنها سخت بگیر. جای آنها جهنم است و جهنم بدجائی است.»

احکام سوره ملک

آیه ۲ تا ۴ می‌فرماید: «خدا وجودی است که مرگ و زندگی را بوجود آورد تا شما را امتحان کند که عمل کدامیک از شما بهتر است. او پر قدرت و آمرزنده است. خدایی که هفت آسمان روی هم آفرید. در خلقت خداوند رحمان تفاوتی نمی‌بینی. دوباره نگاه کن آیا کمبودی می‌بینی؟ باز همه جا را دوباره نگاه کن تا نگاهت خیره و خسته باز گردد.»

آیه ۲۴ تا ۲۶ می‌فرماید: «خدا وجودی است که شما را در زمین پراکند و همگی (برای دیدن جزای کارهایتان) پیش او جمع می‌شوید. می‌گویند: اگر راست می‌گوئید این وعده کی صورت می‌گیرد؟ بگو: علم آن پیش خدا است و من فقط آشکارا به شما هشدار می‌دهم.»

آیه ۲۸ تا ۳۰ می‌فرماید: «بگو: اگر خدا مرا و کسانی را که با من هستند هلاک کند یا به ما رحم کند، چه کسی افراد بی ایمان را از عذاب دردناک پناه می‌دهد؟ بگو: او خدای رحمان است. ما به او ایمان آورده‌ایم و بر او توکل کرده‌ایم. شما خواهید دانست چه کسی در گمراهی واضحی است. بگو: نظر شما چیست، اگر آب شما در زمین فرو رود چه کسی برایتان آب گوارا می‌آورد؟»

احکام سوره قلم

آیه ۸ تا ۱۵ می‌فرماید: «از کسانی که منکر قرآن میشوند و دوست دارند تو با آنها خوشامدگویی کنی و آنها هم با تو خوشامدگویی کنند اطاعت نکن و از هر قسم خور پستی که عیبجو و سخن‌چین و مانع کار خیر و متجاوز و گناهکار و بد اخلاق و پست فطرت است اطاعت نکن، هر چند پولدار و دارای فرزند زیاد باشد که وقتی آیات ما بر او خوانده میشود میگوید این افسانه پیشینیان است.»

آیه ۴۸ می‌فرماید: «منتظر حکم خداوندت باش و مثل یونس نباش»

احکام سوره حاقه

آیه ۳۰ تا ۳۴ در باره کسی که در روز قیامت کتاب اعمالش از طرف چپ به او داده میشود میفرماید: «او را بگیرد و به زنجیر بکشید و او را به جهنم بیندازید و در زنجیری که درازای آن هفتاد ذرع است او را در بند کنید. چون او به خدای بزرگ ایمان نمی‌آورد و مردم را به سیر کردن فقیران تشویق نمیکرد.»

احکام سوره معارج

آیه ۴۲ تا ۴۴ میفرماید: «مخالفین را بگذار تا در افکار باطل خود فرو روند و سرگرم بازی شوند تا وقتی که روزی را که به آنها وعده داده شده ملاقات کنند (با آن روبرو شوند) روزی که به سرعت از قبرها خارج میشوند مثل اینکه به طرف بت‌ها میدوند. چشم‌هایشان به پایین دوخته شده و ذلت آنها را فرا گرفته. این روزی است که به آنها وعده داده میشود.»

احکام سوره نوح

آیه ۲ تا ۴ میفرماید: نوح گفت «ای قوم من، من آشکارا به شما هشدار می‌دهم که خدا را عبادت (بندگی و اطاعت بی چون و چرا) نکنید و از نافرمانی او بترسید و از من اطاعت کنید تا خدا گناهان شما را ببخشد و مرگ شما را تا مدت معینی عقب بیندازد. چون اجل خدا (مهلتی که خدا داده) اگر بدانید، وقتی آمد عقب نمی‌افتد.»

آیه ۱۰ تا ۱۲ میفرماید: نوح گفت به آنها «گفتم: از خداوندتان آمرزش بخواهید چون او آمرزنده است تا از آسمان باران به طور مرتب برای شما بفرستد و شما را با مال و فرزند مدد کند و برای شما باغ‌ها و نهرها بوجود آورد.»

آیه ۲۳ و ۲۴ میفرماید: ولی قومش «گفتند: معبودهای خود را ترک نکنید و ودّ و سواع و یغوث و یعوق و نسر (بت‌های خودتان) را ترک نکنید. عده زیادی را همراه کردند. (نوح گفت: خداوندا) فقط به گمراهی افرادی که ظلم می‌کنند اضافه کن.»

آیه ۲۸ میفرماید: «خدایا، مرا و پدر و مادرم را و هر کسی را که با ایمان وارد خانه من می‌شود و مردان و زنان با ایمان را بیمارز و بر نابودی افرادی که ظلم می‌کنند اضافه کن.»

احکام سوره جنّ

آیه ۱۸ تا ۲۳ میفرماید: «مساجد مال خدا است. کسی را غیر از خدا به کمک نخوانید. وقتی بنده خدا قیام کرد و خدا را به کمک خواند، نزدیک بود که همگی بر سر او بریزند. بگو: من فقط خداوند را به کمک میخوانم و در اینکار کسی را شریک او نمیکنم. بگو: من مالک (اختیاردار) ضرر و یا هدایتی برای شما نیستم. بگو: هیچکس مرا از عذاب خدا حفظ نمی‌کند و هرگز پناهگاهی غیر از او پیدا نمیکنم. وظیفه من فقط رساندن پیام و رسالت خداست. هر کس نافرمانی خدا را کرد آتش جهنم در انتظار او است و همیشه در آن میماند.»

آیه ۲۵ میفرماید: «بگو: من نمی‌دانم عذابی که به شما وعده داده شده نزدیک است یا خداوند من مدت زیادی برای آمدن آن قرار داده است.»

احکام سوره مزّمل

آیه ۱ تا ۱۱ میفرماید: «ای کسی که جامه به خود پیچیده‌ای. شب را جز کمی از آن برخیز. نیمی از شب یا کمی از نیمه کم کن. یا کمی بر آن زیاد کن و قرآن را شمرده و آهسته (با دقت) بخوان. ما سخن سنگینی را بر تو نازل خواهیم کرد. البته برخاستن شبانه مؤثرتر و از نظر سخن گفتن بهتر است. تو در روز فعالیت زیادی داری. نام خداوندت را یاد کن و به او دل ببند که مالک مشرق و مغرب است.»

معبودی (که بنده او شوی) غیر از او وجود ندارد. پس او را وکیل خود ساز. و بر آنچه میگویند (نسبت‌هائی که به تو میدهند) صبر داشته باش (اهمیتی به آنها نده و کار خودت را بکن) و از آنها بخوبی دوری کن و مرا با منکرین صاحب نعمت به حال خود بگذار و به آنها کمی مهلت بده.»

آیه ۲۰ میفرماید: «... تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید. خدا می‌داند که عده‌ای از شما مریض می‌شوند و عده دیگری دنبال کسب معاش در سفر هستند و عده‌ای مشغول جنگ در راه خدا (ساختن یک دنیای پاک) هستند. با وجود این تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید و نماز را به پا دارید و زکات بدهید و به خدا قرض نیکو بدهید. هر کار خوبی که بکنید پاداش بهتر و بزرگتر از آن را در پیش خدا خواهید یافت و از خدا آمرزش خواهید، چون خدا آمرزنده و مهربان است.»

احکام سوره مدثر

آیه ۱ تا ۷ میفرماید: «ای کسی که جامه به خود پیچیده‌ای. برخیز و مردم را (از عاقبت کارهای بدشان) برحذر دار و خداوندت را به بزرگی یاد کن و لباس را پاک کن و از پلیدی دوری کن و منت نگذار که بیشتر بخواهی و بخاطر خداوندت صبور باش.»

احکام سوره قیامت

آیه ۱۶ تا ۱۹ میفرماید: «با عجله زبانت را برای خواندن قرآن حرکت نده. جمع کردن و خواندن آن به عهده ماست. پس وقتی ما آن را خواندیم تو هم از خواندن آن پیروی کن (تو هم بخوان) بعد هم توضیح آن به عهده ماست.»

احکام سوره انسان (دهر)

آیه ۲۴ تا ۲۶ میفرماید: «برای حکم خداوندت صبر (حوصله و استقامت) داشته باش و از هیچ گناه‌کار یا فرد بی ایمان و ناسپاس آنها اطاعت نکن. و نام خداوندت را صبح و شب یاد کن. و شبانگاه برایش سجده کن و در شب طولانی تسبیح او را بگو.»

احکام سوره مرسلات

آیه ۴۵ تا ۵۰ میفرماید: «در آن روز (روز قیامت) وای بر کسانی که منکر (قرآن و روز قیامت) میشوند. برای مدت کمی بخورید و بهره ببرید چون شما گناهکارید. در آن روز وای بر منکران. وقتی به آنها گفته میشود رکوع کنید، رکوع نمی کنند. در آن روز وای بر منکران. بعد از قرآن به چه سخنی ایمان می آورند؟»

سوره نبا: حکم ندارد

سوره نازعات: حکم ندارد

احکام سوره عبس

آیه ۲۴ تا ۳۲ میفرماید: «انسان باید به غذایش نگاه کند. ما باران را بارانیدیم و زمین را (با رشد گیاهان) شکافتیم و از آن دانه و انگور و سبزی و زیتون و درخت خرما و باغهای پر درخت و میوه و علف را برای استفاده شما و چهارپایان تن رویمانیدیم.»

سوره تکویر: حکم ندارد

سوره انفطار: حکم ندارد

سوره مطففين: حکم ندارد

سوره اتقاق: حکم ندارد

سوره بروج: حکم ندارد

احکام سوره طارق

آیه ۵ تا ۸ میفرماید: «باید انسان نگاه کند که از چه چیزی آفریده شده؟ از آبی جهنده (منی) آفریده شده که از بین پشت انسان و سینه او خارج میشود. خداوند (وجودی که آن را آفریده) بر برگرداندن آن (در روز قیامت) قادر است.»

احکام سوره اعلی

آیه ۱ میفرماید: «به نام خداوند بلندمرتبهات تسبیح بگو.»

سوره غاشیه: حکم ندارد

احکام سوره فجر

آیه ۲۷ تا ۳۰ میفرماید: «ای نفس آرام یافته در حالی که راضی هستی و خدا هم از تو راضی است پیش خداوندت برگرد. و داخل بندگان من بشو و وارد بهشت من بشو.»

سوره بلد: حکم ندارد

سوره شمس: حکم ندارد

سوره لیل: حکم ندارد

احکام سوره ضحی

آیه ۹ تا ۱۱ میفرماید: «با یتیم تندی نکن. و کسی را که تقاضای کمک می‌کند نران. و از نعمت‌های خداوندت سخن بگو.»

سوره شرح: حکم ندارد

سوره تین: حکم ندارد

احکام سوره علق

آیه ۱ تا ۸ میفرماید: «به نام خداوندت که (جهان و انسان را) آفرید بخوان. انسان را از علق (نطفه ناچیز) آفرید. (به نام او) بخوان و بدان که خداوندت گرمی‌ترین وجود است. او وجودی است که به انسان به وسیله قلم آموخت. به انسان چیزی را آموخت که نمی‌دانست. اینطور که فکر می‌کنند نیست. انسان وقتی خود را بی‌نیاز ببیند حتماً طغیان میکند (دیکتاتوران و قدرتمندان جهان این را نشان داده‌اند) ولی بازگشت همه (برای پس دادن حساب کارهائی که میکنند) پیش خداوند تو است.»

سوره قدر: حکم ندارد

احکام سوره یس

آیه ۵ میفرماید: «به اهل کتاب دستور داده شده که در حالی که دین را برای خدا خالص میکنند (هیچکس دیگر را در آن شریک نمی‌کنند که قانون‌گذاری دینی کند) فقط خدا را بندگی (اطاعت بی چون و چرا) بکنند و نماز را بپا دارند و زکات بدهند. دین درست چنین دینی است.»

سوره زلزله: حکم ندارد

سوره عادیات: حکم ندارد

سوره قارعه: حکم ندارد

سوره تکوین: حکم ندارد

سوره عصر: حکم ندارد

سوره همزه: حکم ندارد

سوره فیل: حکم ندارد

احکام سوره قریش

آیه ۳ و ۴ میفرماید: «باید مردم مالک و صاحب این خانه (خانه کعبه) را بندگی کنند. وجودی که آنها را از گرسنگی نجات داد و سیر کرد و از ترس ایمنشان (آسوده خاطرشان) ساخت.»

سوره ماعون: حکم ندارد

احکام سوره کوثر

آیه ۲ میفرماید: «برای خداوندت نماز بگزار و قربانی کن.»

احکام سوره کافرون

آیه ۱ تا ۶ میفرماید: «بگو: ای کافران، من آنچه را که شما بندگی می کنید بندگی نمی کنم و شما هم چیزی را که من بندگی می کنم، بندگی نمی کنید. و نه من بنده چیزی هستم که شما بندگی می کنید. و نه شما بنده چیزی هستید که من بندگی می کنم. دین شما مال شما و دین من مال من.»

احکام سوره نصر

آیه ۳ میفرماید: «با ستایش (مدح و ثنای) خداوندت عظمت او را یاد کن و از او آمرزش بخواه، چون او توبه‌پذیر است.»

سوره مسد (بِت): حکم ندارد

احکام سوره اخلاص

آیه ۱ تا ۴ میفرماید: «بگو: او خدای یگانه است. خدا بی نیاز و برآورنده نیازها است. کسی را نزاده و زائیده نشده و همتائی ندارد.»

احکام سوره فلق

آیه ۱ تا ۵ میفرماید: «بگو: به خداوند بامدادان پناه می‌برم. از شرّ تمام چیزهایی که خلق کرده و از شرّ شب تاریک موقعی که همه جا را فرا گیرد. و از شرّ دمندگانی که در گره‌ها می‌دمنند. و از شرّ حسود وقتی حسادت بورزد.»

احکام سوره ناس

آیه ۱ تا ۶ میفرماید: «بگو: از شرّ شیطان وسوسه کننده به صاحب اختیار مردم، به فرمانروای مردم، به معبود مردم پناه می‌برم. وسوسه کننده‌ای که در سینه‌های مردم وسوسه میکند چه از جنس جنّ باشد چه انسان.»